

EuroCommerce & FoodDrinkEurope

Ghidul privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (Regulamentul CE 1169/2011)

Septembrie 2013 (Versiunea a treia)

Introducere

Contextul general al Regulamentului

Regulamentul 1169/2011 despre informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (denumit in continuare si "Regulamentul") a fost adoptat de Parlamentul si Consiliul European la 25 octombrie 2011 si a fost publicat in Jurnalul Oficial al UE in data de 22 noiembrie 2011. A intrat in vigoare la data de 12 decembrie 2011.

Ca urmare a evaluarii actelor legislative cu privire la etichetarea produselor alimentare intreprinsa de Directia Generala pentru Sanatate si Consumatori a Comisiei Europene, Comisia Europeana a emis in 2008 o propunere care ar combina doua directive importante (Directiva 2000/13/EC¹ si Directiva 90/496/EEC²) intr-un singur Regulament cadru (Regulamentul 1169/2011).

Regulamentul stabileste cadrul legal din Uniunea Europeana privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare de catre operatorii din sectorul alimentar, operatori situati la orice nivel in cadrul lantului alimentar. Scopul sau este de „a servi interesele pietei interne prin simplificarea legii, asigurarea determinarii legale si reducerea sarcinilor administrative si de a aduce beneficii cetatenilor prin impunerea etichetarii clare, inteligibile si lizibile a produselor alimentare”.³ Regulamentul include principii generale, responsabilitati, precum si cerinte care guverneaza informatia referitoare la produsele alimentare ⁴.

Prevederile se aplica **tuturor produselor alimentare destinate consumatorilor finali, inclusiv produselor alimentare livrate de societatile de restauratie colectiva, si produselor alimentare destinate furnizarii catre societatile de restauratie colectiva.** Printre domeniile care sunt acoperite de Regulament se numara informatii de nutritie, etichetarea originii, lizibilitate si etichetare privind alergenii.

Pentru adaptarea etichetelor de catre operatorii din sectorul alimentar, a fost prevazuta o perioada de tranzitie. Prevederile Regulamentului vor trebui puse in aplicare in general pana la 13 decembrie 2014. Operatorii din sectorul alimentar care pana la aceasta data nu au folosit deloc etichetarea nutritionala, vor trebui sa se conformeze

¹ Directiva 2000/13/EC a Parlamentului si Consiliului European din 20 martie 2000 despre aproximarea legilor statelor membre cu privire la etichetarea, prezentarea si publicitatea produselor alimentare.

² Directiva 90/496/EEC din 24 septembrie 1990 despre etichetarea nutritiei pentru produsele alimentare.

³ Enumerarea 9 din Regulamentul 1169/2011.

⁴ Potrivit art. 2(2) al Reg. 1169, „informatii alimentare” inseamna informatii privind un aliment si puse la dispozitia consumatorului final prin intermediul unei etichete, al unui alt material insotitor, sau prin orice alte mijloace incluzand instrumente ale tehnologiei moderne sau prin comunicare verbala.

regulilor de etichetare nutritionala conform Regulamentului 1169/2011 pana la 13 decembrie 2016.

In consecinta, la data de 13 decembrie 2014, urmatoarele acte legislative ale UE vor fi abrogate:

- *Directiva 87/250/EEC (despre taria alcoolica in etichetarea bauturilor alcoolice)*
- *Directiva 90/496/EEC (despre etichetarea nutritionala)*
- *Directiva 1999/10/EEC (despre etichetarea produselor alimentare)*
- *Directiva 2000/13/EC (despre etichetarea produselor alimentare)*
- *Directiva 2002/67/EC (despre produse alimentare care contin chinina si cafeina) si 2008/5/EC (despre etichetarea produselor alimentare) si*
- *Regulamentul (EC) n. 608/2004 privind etichetarea produselor alimentare si a ingredientelor alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli si/sau esteri de fitostanol.*

In plus, la data de 13 decembrie 2014, prin Regulamentul 1169/2011, vor fi amendate alte doua Regulamente UE:

- *Regulamentul (EC) nr. 1924/2006 privind mentiunile nutritionale si de sanatate inscrise pe produsele alimentare)*
- *Regulamentul (EC) nr. 1925/2006 privind adaosul de vitamine si minerale si anumite substante de alt tip in produsele alimentare),*

Regulamentul se aplica fara a aduce prejudicii cerintelor de etichetare mentionate in prevederi specifice ale Uniunii, aplicabile anumitor alimente (ex: Directiva zaharurilor 2001/111/EC).

Ghidul

Acest Ghid este destinat actorilor interesati, cum ar fi operatorii din sectorul alimentar (incluzand intreprinderile mici si mijlocii, precum si operatorii mari din sectorul alimentar), si decidentilor politici UE.

Ofera indrumare pentru urmatoarele teme:

- **Capitolul I: Etichetarea nutritionala**
- **Capitolul II: Etichetarea originii**
- **Capitolul III: Lizibilitate**
- **Capitolul IV: Etichetarea alergenilor**
- **Capitolul V: Alte aspecte pe orizontala**
- **Anexe**
 - Perioada de tranzitie

➤ Responsabilitati.

Fiecare capitol include un „Cuprins”, un „Rezumat” (exceptand capitolul V) si parcurge textul legal (relevant) al Regulamentului „Articol cu articol”.

IMPORTANT

Cand textul apare in **rosu**, acesta priveste interpretarea potrivit Documentului UE “Intrebari si raspunsuri privind Regulamentul (UE) 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare”, care este disponibil pe website Comisiei Europene (PDF). Interpretarile exprimate in Interpretari si Raspunsuri UE la care face referinta acest ghid nu sunt neaparat impartasite de FoodDrinkEurope si EuroCommerce si de membrii lor, fie ca aceasta se mentioneaza sau nu explicit in acest Ghid.

Va rugam sa luati in considerare ca interpretarea oficiala ultima a legislatiei este exclusiv rezervata autoritatilor judiciare, ex. instantele nationale si Curtea de Justitie a Comunitatilor Europene.

Capitolul I: Etichetarea nutritionala

Cuprins

Terminologie	8
Rezumat	9
Articol cu articol	12
Art. 29 – Legatura cu alte acte legislative	13
29.1: Produse alimentare care nu sunt supuse cerintelor Regulamentului privind etichetarea nutritionala	13
29.2: Produse alimentare cu reguli speciale (pe verticala) de etichetare nutritionala	14
Anexa V: Produse alimentare care sunt exceptate de la declaratia nutritionala obligatorie	14
Art. 30 – Continut	15
30.1: Nutrienti obligatorii	16
30.2: Nutrienti voluntari	18
30.3: Nutrienti ce pot fi repetati	20
30.4: Declaratia nutrientilor in cazul baturilor alcoolice	21
30.5: Declaratia nutrientilor in cazul produselor alimentare ce nu sunt preambalate	21
30.6: Masuri de implementare ale CE- adaugarea/eliminarea mentiunilor	21
30.7: Masuri de implementare ale CE – Raportul TFA	21
Art. 31 – Calculare	22
31.1: Factori de conversie a energiei	22
31.2: Posibile masuri de implementare ale CE privind factorii de conversie pentru vitamine si minerale	23
31.3: Starea alimentului	23
31.4: Valori declarate	24
Art. 32: Exprimarea per 100g sau per 100 ml	25
32.1: Unitati de masura de utilizat pentru valoarea energetica si pentru toti nutrientii	25
32.2: Exprimarea obligatorie per 100g/100ml pentru toti nutrientii	26
32.3: Exprimarea obligatorie per 100g/100ml si VNR per 100g/100ml pentru vitamine	26
32.4: Exprimarea voluntara a CR per 100g/100ml	27
32.5: Declaratia CR pentru consumul de referinta	30
Art. 33 – Exprimarea per portie sau per unitate de consum	30
33.1: Cazuri posibile pentru exprimarea per portie	31
33.2: CR si cantitate totala doar per portie pentru nutrienti care se pot repeta	32
33.3: CR doar per portie pentru nutrientii din produse alimentare care nu sunt preambalate	34
33.4: Exprimarea unitatii/portiei utilizate	34
33.5: Masuri de implementare ale CE privind exprimarea per portie sau per unitate de consum pentru categorii specifice de produse alimentare	34
Art. 34 – Prezentare	35
34.1: Amplasarea informatiilor obligatorii si voluntare privind nutrientii	35
34.2: Prezentarea nutrientilor obligatorii si voluntari	35
34.3: Amplasarea si prezentarea nutrientilor care se pot repeta	36
34.4: Prezentarea nutrientilor pentru bauturile alcoolice si pentru produse alimentare care nu sunt preambalate	37

34.5: Prezentarea nutrientilor in cantitate neglijabila	37
34.6: Posibile masuri de implementare ale CE privind prezentarea nutrientilor	38
Art. 35 – Forme suplimentare de exprimare si prezentare	38
35.1: Cerinte pentru formele suplimentare de exprimare/prezentare	39
35.2: Recomandarea statelor membre privind formele suplimentare de exprimare/prezentare	40
35.3: Monitorizarea statelor membre privind formele suplimentare de exprimare/prezentare	40
35.4: Schimbul de informatii	40
35.5: Masuri de implementare ale CE – raportul privind formele suplimentare de exprimare/prezentare	41
35.6: Masuri de implementare ale CE – reguli detaliate privind implementarea Articolului	41
Informatii nutritionale obligatorii si voluntare din tabelul nutritional	42
Cantitatea zilnica recomandata (CRs)	42
Context general	43
Definitie	43
Cum se calculeaza CR?	44
Declaratia CR in campul vizual principal	44
Continut	44
Exprimare	45
Prezentare	45
Declaratia CR in tabelul nutritional	46
Continut	46
Exprimare	46
Prezentare	46
CR pentru grupe specifice de populatie	47
Exemplu imaginar de etichetare nutritionala CR	48

Terminologie

Pentru scopurile acestui document Ghid s-au folosit urmatoarele definitii/sinonime:

Camp vizual	Toate suprafetele unui ambalaj ce pot fi citite dintr-un singur unghi de vedere. <i>Acelasi „camp vizual” poate fi reprezentat de orice parte sau mai multe parti ale ambalajului, incluzand dar nelimitandu-se la partea posterioara a ambalajului, putand fi si partea frontala a ambalajului sau orice alta parte a ambalajului.</i>
Camp vizual principal	Campul vizual al unui ambalaj care este cel mai probabil sa fie vazut de la prima privire de catre consumator la momentul cumpararii si care permite consumatorului sa identifice imediat un produs dupa caracterul sau natura sa, si, daca este cazul, dupa marca acestuia. In cazul in care ambalajul are mai multe campuri vizuale principale identice, campul vizual principal este cel ales de operatorul din sectorul alimentar. <i>De exemplu, „campul vizual principal” se poate referi la partea frontala a ambalajului.</i>
Declaratia nutritionala	Etichetarea nutritionala
Nutrient(i)	Proteine, glucide, grasimi, fibre, sodiu, vitamine si minerale listate la punctul 1 al Partii A din Anexa XIII a Regulamentului 1169/2011 si substante care apartin sau sunt componente ale uneia dintre aceste categorii;
Portie	Cantitatea unui anumit produs alimentar sau a unei anumite bauturi, luandu-se in considerare un consum rezonabil de catre o persoana cu ocazia unei singure consumari.
Unitate de consum	„Unitatea de consum” trebuie să fie ușor de recunoscut de către consumator și înseamnă o unitate care poate fi consumată în mod individual. O singură unitate de consum nu reprezintă neapărat o porție. De exemplu, un pătrățel dintr-o tabletă de ciocolată ar putea reprezenta o unitate de consum, însă o porție ar însemna mai mult decât un pătrățel de ciocolată. <small>5, 3.22</small>
Valori nutritionale de referinta (VNR)	Recomandari privind cantitatea medie zilnica a unui nutrient pe care grupe de populatie ar trebui sa o consume pentru o perioada de timp (ex. nivelul consumului (nutrientului) ce este suficient in principiu pentru toate persoanele sanatoase dintr-un grup). In mod tipic, acestea se bazeaza pe estimarile cerintelor individuale dintr-o populatie.

REZUMAT

Informatiile nutritionale din campul vizual principal

Continut

- In campul vizual principal al etichetei, informatiile nutritionale conform art. 30 alin(3) **pot fi** furnizate fie pentru:
 - a) Valoarea energetica (singura), fie pentru
 - b) Valoarea energetica si grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare (toate).

Nu este posibil ca in campul vizual principal sa se mentioneze informatia nutritionala pentru alti nutrienti decat cei mentionati in cele doua optiuni de mai sus.

Exprimare

- Unde valoarea energetica este singura declarata (optiunea a):
 - Numarul absolut **trebuie** exprimat sub forma per 100g sau per 100ml.
 - In plus fata de per 100g sau per 100ml, valoarea energetica **poate** fi exprimata si sub forma per portie. Nu exista nici o derogare prin care se permite ca valoarea energetica sa fie exprimata numai sub forma per portie.
 - In plus fata de per 100g sau per 100ml, valoarea energetica **poate** fi exprimata si sub forma % CR per portie.
- Daca informatia nutritionala este data sub forma optiunii b:
 - Cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare **pot** fi exprimate sub forma per 100g sau per 100ml sau **pot** fi mentionate numai sub forma per portie. Daca informatia celor 4 nutrienti este furnizata numai sub forma per portie, valoarea energetica **trebuie** prezentata in numere absolute atat pentru forma per portie cat si pentru forma per 100g sau per 100ml.
 - In plus, cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare **pot** fi exprimate sub forma %CR numai per portie. Daca informatia celor 4 nutrienti este furnizata ca %CR numai per portie, valoarea energetica **trebuie** prezentata in numere absolute atat per portie cat si per 100g sau per 100ml.

Prezentare

- Informatia nutritionala care este repetata in campul vizual principal **trebuie** prezentata in format liniar, respectand cerintele de marime ale caracterelor stabilite in Regulament.
- Acolo unde este mentionat CR, urmatorul enunt trebuie amplasat in imediata apropiere a CR: „Consumul de referinta pentru un adult obisnuit (8400 kJ/2000 kcal)”. Cand CR este mentionat atat in campul vizual principal cat si in alt loc pe ambalaj, ar fi suficient sa se puna un asterix in imediata apropiere a %CR din campul vizual principal, referindu-se la declaratia din apropierea tabelului nutritional.

N.B. Cand referinta se face ‚per portie’, informatiile relevante pot fi furnizate, alternativ sau suplimentar, ‚per unitate consum’.

Informatia nutritionala din orice camp vizual

Continut

- Pentru produsele alimentare preambalate, operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa aiba pe eticheta lor o declaratie nutritionala, indicand valoarea energetica si cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, glucide, zaharuri, proteine si sare. Daca sarea se datoreaza exclusiv prezentei naturale a sodiului, atunci **se poate** face o declaratie specifica prin care se indica acest lucru, amplasata in imediata apropiere a declaratiei nutritionale.
- **Pot** fi adaugati voluntar urmatorii nutrienti in tabelul nutritional din campul vizual non-principal: acizi grasi mononesaturati, polinesaturati, polioli, amidon, fibre, si/sau anumite vitamine sau minerale.
 - Numai vitaminele sau mineralele care sunt listate mai jos si prezente in cantitati semnificative conform celor definite in Anexa III, **pot** fi adaugate in tabelul nutritional:

<ul style="list-style-type: none"> • Vitamina A (µg) • Vitamina D (µg) • Vitamina E (mg) • Vitamina K (µg) • Vitamina C (mg) • Tiamina (Vitamina B1) (mg) • Riboflavina (Vitamina B2) (mg) • Niacina (Vitamina PP) (mg) • Vitamina B6 (mg) 	<ul style="list-style-type: none"> • Acid folic (µg) • Vitamina B12 (µg) • biotina (Vitamina H) (µg) • Acid pantotenic (Vitamina B3) (mg) • Potasiu (mg) • Clorura (mg) • Calciu (mg) • Fosfor (mg) • Magneziu (mg) 	<ul style="list-style-type: none"> • Fier (mg) • Zinc (mg) • Cupru (mg) • Mangan (mg) • Fluor (mg) • Seleniu (µg) • Crom (µg) • Molibden (µg) • Iod (µg)
---	--	---

- Pentru produse alimentare nepreambalate, declaratia nutritionala **se poate** limita numai la valoarea energetica sau la valoarea energetica, grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare. Pentru bauturile alcoolice, declaratia nutritionala **se poate** limita numai la valoarea energetica. Operatorii din sectorul alimentar sunt liberi sa implementeze declaratia nutritionala obligatorie completa.
- Anumite alimente sunt exceptate de la obligativitatea declaratiei nutritionale. Acestea sunt listate in Regulament, in Anexa V. In plus, anumite alimente mentionate in Directive speciale ale UE (ex: PARNUTS (alimente destinate unor scopuri nutritionale speciale), ape minerale naturale) au reguli specifice si nu trebuie sa se conformeze cerintelor de etichetare nutritionala din Regulamentul 1169/2011.

Exprimare

- *Exprimarea per 100g sau per 100ml*
 - Valoarea energetica si toti nutrientii care sunt declarati **trebuie** sa fie exprimati in cantitati absolute per 100g/100ml si **trebuie** sa se utilizeze unitatile de masura care sunt listate in Anexa XV. Valoarea energetica **trebuie** mentionata in kilojuli (kJ) si in kilocalorii (kcal).
- *Exprimarea per portie*
 - In plus fata de exprimarea obligatorie per 100g/100ml, valoarea energetica si toti nutrientii care sunt declarati **pot** fi exprimati *per portie*.
 - Exista insa cateva conditii generale atunci cand operatorii din sectorul alimentar doresc sa utilizeze exprimarea per portie:
 - a) Portia/unitatea de consum **trebuie** sa fie usor recunoscuta de catre consumator;
 - b) Portia sau unitatea utilizata **trebuie** cuantificata pe eticheta;
 - c) **Trebuie** mentionat numarul de portii/unitati continut de ambalaj.
- *Consumul de referinta (%CR, %VNR)*
 - Valoarea energetica si toti nutrientii obligatorii **pot** fi exprimate sub forma %(CR) din consumul de referinta in tabelul nutritional, in plus sau in locul formei de exprimare per 100g/100ml (facultativ).
 - Vitaminele si mineralele care sunt declarate **trebuie** sa fie exprimate sub forma %(VNR) consumul de referinta per 100g sau per 100ml (obligatoriu).
- Informatii despre produs asa cum este vandut, unde este cazul, **pot** privi alimentul dupa preparare, cu conditia ca:
 - Sa fie oferite in detaliu suficiente instructiuni de preparare;
 - Informatia sa se refere la alimentul preparat gata pentru consum.

Prezentare

- Nutrientii obligatori si nutrientii voluntari **trebuie** inclusi in „acelasi camp vizual”.
- Valoarea energetica si ceilalti nutrienti ce sunt declarati **trebuie** prezentati in format tabelar clar si trebuie sa urmeze ordinea de prezentare conform celor mentionate in Anexa XV. Acolo unde spatiul nu permite, declaratia poate fi prezentata in format linear.
- Acolo unde CR este mentionat per 100g/100ml, urmatorul enunt **trebuie** amplasat in imediata apropiere a CR: „Consumul de referinta pentru un adult obisnuit (8400 kJ/2 000 kcal)”.

N.B. *Cand referinta se face ,per portie’, informatiile relevante pot fi furnizate, alternativ sau suplimentar, ,per unitate consum’.*

Articol cu articol

Sectiunea 3 a Regulamentului acopera toate prevederile importante cu privire la declaratia nutritionala. Sectiunea include de la Articolul 29 la Articolul 35, fiind subimpartita in urmatoarele elemente ale declaratiei nutritionale:

- **Articolul 29: legatura cu alte acte legislative**
- **Articolul 30: continut**
- **Articolul 31: calculare**
- **Articolul 32: exprimare (per 100g/100ml)**
- **Articolul 33: exprimare (per portie)**
- **Articolul 34: prezentare**
- **Articolul 35: forme suplimentare de exprimare si/sau prezentare**

Continutul (art. 30), calcularea (art. 31), exprimarea (art. 32, 33) si prezentarea (art. 34) sunt principiile fundamentale ale etichetarii nutritionale:

- a) Continut: aceste prevederi abordeaza continutul declaratiei nutritionale, ex: care nutrienti trebuie/pot fi declarati.
- b) Calculare: aceste prevederi abordeaza modul de calculare al nutrientilor care trebuie/pot fi exprimati.
- c) Exprimare: aceste prevederi abordeaza modul in care nutrientii trebuie/pot fi exprimati (per 100g/100ml, per portie, ca procent din consumul de referinta).
- d) Prezentare: aceste prevederi abordeaza modul in care nutrientii trebuie/pot fi prezentati (acelasi camp vizual, campul vizual principal, cu un caracter de o anumita marime, etc).

La inceput, art. 35 face trimitere catre un procedeu care ar permite forme suplimentare de *exprimare* (conform art. 32, 33) si/sau forme suplimentare de *prezentare* (conform art. 34).

Pe langa acestea, exista alte prevederi relevante in Regulament care se refera (direct sau indirect) la etichetarea nutritionala:

- **Articolul 2.2 (k) si 2.2 (l):** definitii ale „campului vizual” si „campului vizual principal”
- **Articolul 2.2 (s):** definitii ale nutrientilor
- **Articolul 13.2 si 13.3:** cerinte privind dimensiunea minima a caracterului (fontului)
- **Articolul 15:** cerinte de limba
- **Articolul 16.2:** exceptare de la declaratia nutritionala in cazul ambalajelor mai mici de 10 cm²
- **Articolul 16.4:** exceptare de la declaratia nutritionala pentru bauturile alcoolice
- **Articolul 36.3 (c) si articolul 43:** informatii voluntare privind produsele alimentare si reguli (nationale sau ale UE) cu privire la consumul de referinta pentru grupuri specifice de populatie
- **Articolul 54.1, 54.2 si 54.3:** masuri de tranzitie
- **Anexa I:** definitii specifice (ex. despre nutrienti)
- **Articolul 16.3 si Anexa V:** lista produselor alimentare care sunt exceptate de la declaratia nutritionala obligatorie
- **Anexa XIII:** consumuri de referinta
- **Anexa XIV:** factori de conversie
- **Anexa XV:** exprimarea si prezentarea declaratiei nutritionale

Articolele cuprinse intre 30 si 35 sunt abordate in detaliu in urmatoarele pagini. Celelalte articole in legatura cu care s-a facut referire, acolo unde este cazul, fac trimitere la articolele ce corespund articolelor 30-35.

Intrucat articolele sunt strans legate intre ele, avand diferite referinte incrucisate pe tot parcursul textului, este important mai curand sa luam in considerare toate articolele din aceasta sectiune, in ansamblul lor, decat pe baza individuala.

Art. 29 – Legatura cu alte acte legislative

29.1 Alimente care nu sunt supuse cerintelor de etichetare nutritionala ale Regulamentului

Prezenta sectiune nu se aplică produselor alimentare care intră în domeniul de aplicare a următoarelor acte legislative:

(a) Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (1);

(a) (b) Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale.

Regulile de etichetare nutritionala ale acestui Regulament nu se vor aplica “urmatoarelor produse alimentare, care au propriile reguli de etichetare”^{3.1}:

- Suplimentelor alimentare
- Apelor minerale naturale.

29.2 Produse alimentare cu reguli speciale (verticale) de etichetare nutritionala

Prezenta secțiune se aplică fără a aduce atingere Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială (3) și directivelor specifice prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din directiva menționată.

Produsele alimentare destinate unor scopuri nutritionale speciale (PARNUTS) au reguli verticale de etichetare nutritionala ce trebuie luate in considerare. **A se vedea, de asemenea, Directiva 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutritionala speciala și directivele specifice prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din directiva menționată.**

Anexa V: Alimente ce sunt exceptate de la declaratia nutritionala obligatorie

In plus fata de articolul 29, Anexa V listeaza produse alimentare care sunt exceptate de la declaratia nutritionala obligatorie. Acestea sunt:

1. produse neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;

2. produse prelucrate a căror prelucrare constă numai în maturare și care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;

3. apă destinată consumului uman, inclusiv în cazul în care singurele ingrediente adăugate sunt dioxidul de carbon și/sau arome;

4. plante aromatice, condimente sau amestecuri ale acestora;

5. sare și înlocuitori de sare;

6. îndulcitori pentru masă;

7. produsele prevăzute de Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare (1), boabe de cafea întregi sau măcinate și boabe de cafea decafeinizate întregi sau măcinate;

8. infuzii de plante și de fructe, ceai, ceai decafeinizat, ceai instant sau solubil sau extract de ceai, ceai instant sau solubil decafeinizat sau extract de ceai decafeinizat, la care nu s-au adăugat alte ingrediente în afara aromelor, care nu modifică valoarea nutrițională a ceaiului;

9. oțeturi fermentate și înlocuitori de oțet, inclusiv cele (cei) la care s-au adăugat numai arome;

10. arome;

11. aditivi alimentari;

12. adjuvanți tehnologici;

13. enzime alimentare;

14. gelatină;

15. compuși de gelificare;

16. drojdie;

17. gumă de mestecat;

18. produse alimentare ambalate sau în recipiente la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 25 cm² ;

19. produse alimentare, inclusiv cele artisanale, furnizate direct de către producător în cantități mici către consumatorul final sau centrele de comerț cu amănuntul locale care le furnizează direct consumatorului final.

Daca un operator alimentar decide sa aplice voluntar etichetarea nutritionala pentru produse alimentare mentionate mai sus, trebuie sa se incadreze in cerintele stabilite in Sectiunea 3 a Regulamentului (articolele 29-35).

Exceptarea nu se aplica cand este facuta o mentiune de nutritie si/sau sanatate conform Regulamentului (CE) 1924/2006 (a se vedea art. 49 din Regulament). Acelasi lucru se aplica pentru produsele care au adaos de vitamine si minerale in conformitate cu Regulamentul (CE) 1925/2006 (a se vedea art. 50 din Regulament). In acele cazuri, etichetarea nutritionala este obligatorie.

Articolul 30 – Continut

Acest articol este structurat dupa cum urmeaza:

- 30.1: *nutrienti obligatorii*
- 30.2: *nutrienti voluntari*
- 30.3: *nutrienti care se pot repeta*
- 30.4: *declaratia nutritionala in cazul bauturilor alcoolice*
- 30.5: *declaratia nutritionala in cazul produselor alimentare nepreambalate*
- 30.6: *masuri de implementare ale CE – adaugarea/eliminarea de mentiuni*
- 30.7: *masuri de implementare ale CE – raportul TFA*

Articolul 30 stipuleaza continutul declaratiei nutritionale; cu alte cuvinte: care nutrienti **trebuie** declarati, care nutrienti voluntari **pot fi** declarati si care dintre nutrientii obligatorii **se pot** repeta in alta parte. Acest aspect este abordat de articolele 30.1 – 30.3.

Articolele 30.4 si 30.5 stipuleaza prevederi speciale pentru bauturile alcoolice si produsele alimentare nepreambalate.

Articolul 30.6 abordeaza masurile de implementare ce **pot fi** intreprinse de Comisia Europeana, in timp ce paragraful 30.7 abordeaza masurile de implementare pe care Comisia Europeana **trebuie** sa le ia.

30.1: Nutrientii obligatorii

Declaratia nutritionala obligatorie va include urmatoarele:

(a) Valoarea energetica; si

(b) Cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, glucide, zaharuri, proteine si sare.

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa includa declaratia nutritionala pe eticheta lor, indicand valoarea energetica si cantitatile de nutrienti mentionati mai sus.

In timp ce declaratia nutritionala obligatorie este stabilita ca atare, in plus, articolul 49.2 precizeaza: „cantitatea[ile] substantei [-lor] legata[e] de o mentiune de nutritie sau sanatate care nu apare in etichetarea nutritionala va fi [vor fi] mentionata[e] in acelasi camp vizual ca si etichetarea nutritionala si va fi exprimata in conformitate cu articolele 31, 32 si 33.....[...]. Unitatile de masura utilizate pentru a exprima cantitatea de substanta vor fi adecvate pentru fiecare substanta in cauza”.

De aceea, este de asemenea obligatoriu sa se declare substanta pentru care este facuta mentiunea si care nu apare deja in etichetarea nutritionala, conform celor definite in art. 30.1 si art. 30.2. Exemple de astfel de cazuri ar putea fi acizii grasi omega-3 si beta-glucaanii. In acest caz, cantitatea de substante in discutie **trebuie** mentionata in „acelasi camp vizual” ca si etichetarea nutritionala.

Q3.13 Este posibil să se menționeze pe etichetă conținutul de componente ale nutrienților declarați în mod voluntar, cum ar fi „acizii grași omega 3”, în calitate de componente ale acizilor grași polinesaturați? (Articolul 30)

Nu. Declarația nutrițională este o listă exhaustivă care precizează valoarea energetică și nutrienții și nu poate fi completată cu nicio altă informație nutrițională (a se vedea însă, și întrebarea 3.14 de mai jos).

Q3.14 Cantitatea de nutrient sau altă substanță pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate trebuie să fie, de asemenea, declarată. Această informație poate face parte din declarația nutrițională? (Articolele 30 și 49)

Atunci când nutrientul pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate face parte din declarația nutrițională, nu este necesară o altă mențiune pe etichetă.

Atunci când nutrientul sau o altă substanță pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate nu face parte din declarația nutrițională, cantitatea de nutrient sau de altă substanță trebuie să fie declarată pe etichetă în imediata apropiere a declarației nutriționale (a se vedea, de asemenea, întrebarea 3.13 de mai sus).

Dupa caz, o declaratie care sa indice faptul ca prezenta continutului de sare se datoreaza exclusiv prezentei in mod natural a sodiului poate figura in imediata apropiere a declaratiei nutritionale.

Conform noilor reguli, nu mai este posibil sa se mentioneze sodiul; in schimb sarea **trebuie** declarata in declaratia nutritionala obligatorie. Totusi, daca continutul de sare se datoreaza exclusiv prezentei naturale a sodiului, operatorii din sectorul alimentar **pot** adauga o specificare in vederea clarificarii acestui aspect. Cuvantul „pot” arata ca aceasta specificare este voluntara. Pozitionarea acestei specificari **trebuie** sa fie in apropierea declaratiei nutritionale.

Mai mult, informatiile alimentare obligatorii (incluzand declaratia nutritionala obligatorie) trebuie sa respecte cerintele de limba stabilite in articolul 15 din Regulament.

- Se va afisa intr-un limbaj usor de inteles de catre consumatorii statelor membre unde alimentul este comercializat;
- Statele membre pot stipula care informatie trebuie sa fie furnizata in una sau mai multe limbi oficiale ale UE;

Q3.11 Când poate fi utilizată o declarație care să indice faptul că prezența conținutului de sare se datorează exclusiv prezenței în mod natural a sodiului? [Articolul 30 alineatul (1)]

Declarația care indică faptul că prezența conținutului de sare se datorează exclusiv prezenței în mod natural a sodiului poate figura în imediata apropiere a declarației nutriționale de pe produsele alimentare la care nu s-a adăugat sare, cum ar fi laptele, legumele, carnea și peștele. În cazul în care s-a adăugat sare în timpul prelucrării sau ca urmare a adăugării unor ingrediente care conțin sare, de exemplu jambon, brânză, măsline, hamsii etc., această declarație nu poate fi utilizată.

Q3.25 Cantitatea de „sare” menționată în declarația nutrițională obligatorie va fi calculată cu ajutorul formulei: sare = sodiu × 2,5. Trebuie luate în calcul toate formele de sodiu provenind din orice ingredient, de exemplu zaharinatul de sodiu, ascorbatul de sodiu etc.?

Da, conținutul echivalent de sare trebuie să fie întotdeauna derivat din totalul conținutului de sodiu al produsului alimentar cu ajutorul următoarei formule: sare = sodiu × 2,5.

30.2: Nutrientii voluntari

Continutul declarației obligatorii la care s-a făcut referire în paragraful 1 poate fi suplimentat prin indicarea cantitatilor unuia sau mai multora dintre cei ce urmează:

(a) Acizi grași mononesaturati

(b) Acizi grași polinesaturati

(c) Poliooli

(d) Amidon

(e) Fibre

(f) Orice vitamine sau minerale listate la punctul 1 din Partea A a Anexei XIII, și care sunt prezente în cantități semnificative conform definiției de la punctul 2 al Partii A din Anexa XIII.

Nutrientii de mai sus **pot** fi adăugați în mod voluntar la declarația nutrițională. Va rugăm să luați în considerare că lista este exhaustivă, deci nu este posibil să declarați nutrienți voluntari, alții decât cei indicați în acest paragraf.

Ca o excepție de la această regulă, articolul 49.2 precizează: „cantitatea[ile] substanței [-lor] legată[e] de o mențiune de nutriție sau de sănătate care nu apare în etichetarea nutrițională va fi [vor fi] menționată[e] în același câmp vizual ca și etichetarea nutrițională și va fi exprimată în conformitate cu articolele 31, 32 și 33....[...]. Unitățile de măsură utilizate pentru a exprima cantitatea de substanță vor fi adecvate pentru fiecare substanță în cauză”.

Atunci cand operatorii din sectorul alimentar decid sa adauge in mod voluntar mentiuni autorizate pe eticheta, substanta pentru care este facuta mentiunea de nutritie sau sanatate, **trebuie** declarata, chiar daca nu apare deja in etichetarea (obligatorie si/sau voluntara) nutritionala conform celor definite in art. 30.1 si art. 30.2. Exemple de astfel de cazuri ar putea constitui acizii grasi omega-3 si beta-glucanii. Cantitatea de substanta in discutie **trebuie** mentionata in „acelasi camp vizual” ca si etichetarea nutritionala.

Q3.13 Este posibil să se menționeze pe etichetă conținutul de componente ale nutrienților declarați în mod voluntar, cum ar fi „acizii grași omega 3”, în calitate de componente ale acizilor grași polinesaturați? (Articolul 30)

Nu. Declarația nutrițională este o listă exhaustivă care precizează valoarea energetică și nutrienții și nu poate fi completată cu nicio altă informație nutrițională (a se vedea însă, și întrebarea 3.14 de mai jos).

Q3.14 Cantitatea de nutrient sau altă substanță pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate trebuie să fie, de asemenea, declarată. Această informație poate face parte din declarația nutrițională? (Articolele 30 și 49)

Atunci când nutrientul pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate face parte din declarația nutrițională, nu este necesară o altă mențiune pe etichetă.

Atunci când nutrientul sau o altă substanță pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate nu face parte din declarația nutrițională, cantitatea de nutrient sau de altă substanță trebuie să fie declarată pe etichetă în imediata apropiere a declarației nutriționale (a se vedea, de asemenea, întrebarea 3.13 de mai sus).

Q3.7 Ce vitamine și minerale pot fi declarate pe etichetă? Ce cantitate minimă ar trebui să fie prezentă în produs? Ce unitate ar trebui să fie folosită în declarație? [Articolul 30 alineatul (2), articolul 32 alineatele (2) și (3) și articolul 33 alineatul (1), anexa XIII]

Dacă sunt prezente în cantități semnificative, toate vitaminele sau mineralele enumerate în tabelul prezentat mai jos pot fi menționate pe etichete. Cantitatea semnificativă se calculează după cum urmează:

- 15 % din valorile de referință ale nutrientului specificate în tabelul de mai jos, per 100 g sau 100 ml în cazul altor produse decât băuturile,
 - 7,5 % din valorile de referință ale nutrientului specificate în tabelul de mai jos, per 100 ml în cazul băuturilor, sau
 - 15 % din valorile de referință ale nutrientului specificate în tabelul de mai jos, per porție în cazul în care ambalajul conține o singură porție.
- [...]

30.3: Nutrientii care pot fi repetati

Acolo unde etichetarea unui aliment preambalat prevede declaratia nutritionala obligatorie la care s-a facut referire in paragraful 1, urmatoarea informatie poate fi repetata:

(a) Valoarea energetica; sau

(b) Valoarea energetica impreuna cu cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare.

Acest aspect se aplica produselor alimentare preambalate care au o declaratie nutritionala obligatorie in conformitate cu 30.1.

In mod voluntar, operatorii din sectorul alimentar **pot** decide sa repete in alta parte nutrientii obligatorii din declaratia nutritionala obligatorie. Nutrientii care se pot repeta sunt legati intre ei si **trebuie** sa se incadreze in una dintre urmatoarele optiuni:

Optiunea 1:

- Valoare energetica;

Optiunea 2:

- Valoare energetica + grasimi + acizi grasi saturati + zaharuri + sare

Cerintele specifice privind exprimarea si prezentarea atunci cand se repeta acesti nutrienti sunt acoperite de art. 32, 33 (exprimare) si art. 34 (prezentare).

“Cand este repetata, declaratia nutritionala ramane o lista cu un continut definit si limitat. Nu este permisa nicio informatie aditionala in interiorul declaratiei nutritionale facute in campul vizual principal.” 3.16

Q3.17 Atunci când informațiile nutriționale repetate în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) sunt exprimate ca procent din consumul de referință, aceste informații trebuie, de asemenea, să apară în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”) ? [Articolul 30 alineatul (3), articolul 32 alineatul (4) și articolul 33, anexa XIII]

Informațiile nutriționale repetate în mod voluntar în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) trebuie să conțină doar informații despre valoarea energetică sau despre valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare. Aceste informații trebuie să fie, de asemenea, furnizate în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”). Cu toate acestea, este posibil să se exprime aceste informații de pe partea frontală a ambalajului ca procentaj din consumul de referință (în plus față de valorile absolute), chiar dacă această formă de exprimare nu este utilizată în declarația nutrițională obligatorie.

30.4: Declaratia nutrientilor in cazul bauturilor alcoolice

Prin derogare de la art. 36(1), unde etichetarea produselor la care se face referire in articolul 16(4) stipuleaza declaratia nutritionala, continutul declaratiei poate fi limitat numai la valoarea energetica.

Pentru bauturile alcoolice, declaratia nutritionala **poate** fi limitata numai la valoarea energetica. **“Nu este solicitat niciun format specific.”** 3.5. Operatorii alimentari sunt liberi sa implementeze intreaga declaratie nutritionala obligatorie, conform 30.1.

30.5: Declaratia nutritionala in cazul produselor alimentare nepreambalate

Fără a aduce atingere articolului 44 și prin derogare de la articolul 36 alineatul (1), în cazul în care etichetarea produselor menționate la articolul 44 alineatul (1) prevede o declarație nutrițională, conținutul declarației poate fi limitat numai la:

(a) Valoarea energetica; sau

(b) Valoarea energetica impreuna cu cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare.

Pentru produsele alimentare nepreambalate, declaratia nutritionala poate fi limitata la valoarea energetica sau la valoare energetica + grasimi + acizi grasi saturati + zaharuri + sare.

Operatorii alimentari sunt liberi sa implementeze intreaga declaratie nutritionala obligatorie, conform 30.1.

30.6: Masuri de implementare ale CE – adaugarea/eliminarea de mentiuni

Pentru a ține seama de relevanța mențiunilor prevăzute la alineatele (2)-(5) din prezentul articol pentru informarea consumatorilor, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 51, să modifice listele de la alineatele (2)-(5) din prezentul articol, prin adăugarea sau eliminarea unor mențiuni.

Comisia Europeana **poate** adauga sau elimina nutrienti din paragrafele 2-5. Comisia Europeana nu are posibilitatea conform acestui paragraf sa amendeze lista nutrientilor obligatorii (paragraful 1) prin mijloacele masurilor de implementare.

30.7: Masuri de implementare CE – raportul despre acizii grasi trans

Până la 13 decembrie 2014, Comisia, ținând seama de dovezile științifice și de experiența acumulată în statele membre, prezintă un raport privind prezența acizilor grași trans în produsele alimentare și în regimul alimentar de zi cu zi al populației Uniunii. Obiectivul raportului este evaluarea impactului mijloacelor

adecvate care le-ar permite consumatorilor să aleagă un regim alimentar și produse alimentare mai sănătoase sau care ar putea promova furnizarea de opțiuni alimentare mai sănătoase pentru consumatori, inclusiv, printre altele, informarea consumatorilor cu privire la acizii grași trans sau la restricțiile privind utilizarea lor. După caz, Comisia poate decide să însoțească raportul respectiv de o propunere legislativă.

Comisia Europeană **trebuie** să înainteze un raport cu privire la acizii grași trans în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare (adică până la 13 decembrie 2014).

În funcție de rezultatul raportului, Comisia Europeană **poate** însoți raportul și cu o propunere legislativă care ar putea merge până la propunerea etichetării (obligatorii) a acizilor grași trans sau la restricționarea utilizării lor.

Art. 31 – Calculare

Art. 31 abordează modalitatea prin care ar trebui calculate valoarea energetică și/sau nutriționale. Articolul este structurat după cum urmează:

- 31.1: factori de conversie a valorii energetice
- 31.2: posibile măsuri de implementare ale CE privind factorii de conversie pentru vitamine și minerale
- 31.3: starea produselor alimentare
- 31.4: valori declarate.

31.1: Factori de conversie în valori energetice

Valoarea energetică trebuie calculată utilizând factorii listati în Anexa XIV.

Valoarea energetică se calculează având la bază următorii factori de conversie:

- glucide (exceptând polioli)	17 kJ/g – 4 kcal/g
- polioli	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
- proteine	17 kJ/g – 4 kcal/g
- grasimi	37 kJ/g – 9 kcal/g
- salatrium	25 kJ/g – 6 kcal/g
- alcool etilic (etanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
- acizi organici	13 kJ/g – 3 kcal/g
- fibre	8 kJ/g – 2 kcal/g
- eritritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

31.2: Posibile masuri de implementare ale CE privind factorii de conversie pentru vitamine si minerale

Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate, in conformitate cu art. 51, factori de conversie pentru vitamine si minerale la care s-a facut referire la punctul 1 din Partea A a Anexei XIII, in vederea calcularii mai precise a continutului unor astfel de vitamine si minerale din produse alimentare. Acei factori de conversie se vor adauga Anexei XIV.

Comisia Europeana **poate** adopta factori de conversie pentru urmatoarele vitamine si minerale:

<ul style="list-style-type: none"> • Vitamina A (µg) • Vitamina D (µg) • Vitamina E (mg) • Vitamina K (µg) • Vitamina C (mg) • Tiamina (Vitamina B1) (mg) • Riboflavina (Vitamina B2) (mg) • Niacina (Vitamina PP) (mg) • Vitamina B6 (mg) 	<ul style="list-style-type: none"> • Acid folic (µg) • Vitamina B12 (µg) • Biotina (Vitamina H) (µg) • Acid pantotenic (Vitamina B3) (mg) • Potasiu (mg) • Clorura (mg) • Calciu (mg) • Fosfor (mg) • Magneziu (mg) 	<ul style="list-style-type: none"> • Fier (mg) • Zinc (mg) • Cupru (mg) • Mangan (mg) • Fluor (mg) • Seleniu (µg) • Crom (µg) • Molibden (µg) • Iod (µg)
---	--	---

31.3: Starea produselor alimentare

Valoarea energetica si cantitatile de nutrienti la care s-a facut referire in articolul 30(1)-(5) vor fi acelea ale produselor alimentare asa cum sunt vandute.

După caz, se pot furniza informații cu privire la produsul alimentar după preparare, cu condiția să fie oferite instrucțiuni de preparare suficient de detaliate, iar informațiile să se refere la produsul alimentar gata pentru consum.

Valoarea energetica si cantitatea de nutrienti **trebuie** sa fie acelea din produsul alimentar asa cum este vandut. Acest aspect se aplica nutrientilor obligatorii (art. 30.1), nutrientilor voluntari (art. 30.2), nutrientilor ce se pot repeta (art. 30.3), declaratiei nutritionale in cazul bauturilor alcoolice (art. 30.4) si declaratiei nutrientilor in cazul produselor alimentare nepreambalate (art. 30.5).

Unde este cazul, informatia **poate**, suplimentar si/sau in locul, sa faca referire la produsul alimentar dupa preparare, cu conditia:

- a. Sa fie furnizate suficiente instructiuni de preparare detaliate

b. Informația sa se referă la produsul alimentar preparat pentru consum.

Exemple de alimente care se încadrează în cele menționate mai sus:

- *Produse alimentare sub formă de pudră sau formă deshidratată, cum ar fi supele*
- *Amestecuri, cum ar fi amestecuri pentru prăjituri sau pâine*
- *Ceaiuri și infuzii din plante medicinale.*

Q3.10 Conținutul de nutrienți ar trebui să se referă la produsul alimentar „după preparare” sau „astfel cum este vândut”? [Articolul 31 alineatul (3)]

Declarația nutrițională este obligatorie pentru produsul alimentar astfel cum este vândut, dar, atunci când este cazul, ea se poate referi la produsul alimentar după preparare, cu condiția ca modul de preparare să fie descris într-un mod suficient de detaliat. Prin urmare, este posibil să se declare numai informațiile nutriționale pentru produsul alimentar gata pentru consum pe anumite produse alimentare, cum ar fi supă deshidratată sub formă de pulbere.

Q2.2.1 În ceea ce privește „instrucțiunile de utilizare”, un operator din sectorul alimentar poate utiliza simbolul unei țigări sau al unui cuptor în locul cuvântului „țigăie” sau „cuptor”?

Nu, nu este posibil. Informațiile obligatorii, cum ar fi instrucțiunile de utilizare, trebuie să fie indicate prin cuvinte și cifre. Utilizarea pictogramelor sau a simbolurilor este doar un mijloc suplimentar de a exprima aceste informații.

Cu toate acestea, Comisia poate adopta în viitor acte de punere în aplicare/acte delegate care să permită exprimarea uneia sau mai multor informații obligatorii cu ajutorul pictogramelor sau simbolurilor în locul cuvintelor sau al cifrelor.

31.4: Valori declarate

Valorile declarate sunt valori medii care se bazează, după caz, pe următorii factori:

(a) analiza produsului alimentar efectuată de producător;

(b) un calcul efectuat pe baza valorilor medii cunoscute sau reale ale ingredientelor utilizate; sau

(c) un calcul efectuat pe baza unor date general stabilite și acceptate.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc norme detaliate pentru punerea în aplicare uniformă a prezentului alineat în ceea ce privește precizia valorilor declarate, precum diferențele dintre valorile declarate și cele stabilite în cursul controalelor oficiale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Valorile declarate **trebuie** sa fie valorile medii avand la baza:

- Analiza producatorului efectuata asupra produsului;
- Un calcul avand la baza valori cunoscute si valori medii reale ale ingredientelor utilizate;
- Un calcul avand la baza date stabilite si general acceptate.

De asemenea, este acceptata o combinatie a metodelor mentionate mai sus. Comisia Europeana **poate** adopta reguli detaliate privind precizia valorilor declarate (ex. toleranțe, reguli de rotunjire).

Art. 32: Exprimarea per 100g sau per 100ml

Articolul 32 si 33 abordeaza exprimarea nutrientilor; cu alte cuvinte: in care din cazuri trebuie/se poate ca nutrientii din art. 30 (continut) sa fie exprimati per 100g/100ml si in care cazuri per portie (sau ambele). Art. 32 acopera regulile cu privire la exprimarea per 100g/ml, in timp ce art. 33 acopera regulile cu privire la exprimarea per portie.

Articolul 32 este structurat dupa cum urmeaza:

- 32.1: unitati de masura folosite pentru toti nutrientii;
- 32.2: exprimarea obligatorie per 100g/100ml pentru toti nutrientii;
- 32.3: exprimarea obligatorie per 100g/100ml si VNR per 100g/100ml pentru vitamine si minerale;
- 32.4: exprimarea voluntara a CR per 100g/100ml
- 32.5: declaratia CR pentru consumul de referinta.

32.1: Unitatile de masura de utilizat pentru valoarea energetica si pentru toti nutrientii

Valoarea energetica si cantitatea de nutrienti la care s-a facut referire in art. 30(1)-(5) vor fi exprimate utilizand unitatile de masura listate in Anexa XV.

Valoarea energetica si toti nutrientii care sunt declarati **trebuie** sa foloseasca unitatile de masura care sunt listate in Anexa XV.

Valoarea energetica in cifre absolute per 100g sau per 100ml **trebuie** sa fie prezentata in kilojuli (kJ) si in kilocalorii (kcal) in tabelul nutritional. **Mai întâi trebuie menționată valoarea în kilojouli și apoi valoarea în kilocalorii. Poate fi utilizată abrevierea kJ/kcal.** ^{3.2}

Q3.12 Valoarea energetică poate fi exprimată numai în kcal în cazul în care informațiile nutriționale sunt repetate, în mod voluntar, în câmpul vizual principal? [Articolul 32 alineatul (1), anexa XV]

Nu. Informațiile privind valoarea energetică trebuie să fie exprimate în mod sistematic în kilojouli (kJ) și în kilocalorii (kcal).

32.2: Exprimarea obligatorie per 100g/100ml pentru toti nutrientii

Valoarea energetica si cantitatea de nutrienti la care s-a facut referire in articolul 30(1)-(5) vor fi exprimate per 100g sau per 100ml.

Valoarea energetica si toti nutrientii care sunt declarati **trebuie** sa fie exprimate per 100g/100ml in tabelul nutritional (sau in format linear, acolo unde spatiul este restrans).

Valoarea energetica si cantitatea de grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare, exprimate per 100g/100ml, **pot** fi repetate in campul vizual principal.

32.3: Exprimarea obligatorie per 100g/100ml si VNR per 100g/100ml pentru vitamine si minerale

Eventuala declarație privind vitaminele și mineralele, în plus față de forma de exprimare menționată la alineatul (2), este exprimată ca procent din consumul de referință stabilit în partea A punctul 1 din anexa XIII pentru 100 g sau 100 ml.

Suplimentar la declaratia obligatorie per 100g/100ml (art. 32.2), vitaminele si mineralele **trebuie** sa fie exprimate si ca procent din consumul de referinta (VNR), per 100g/100ml.

Exemplu ipotetic (non-exhaustiv):

	Per 100g	% consumul de referinta (VNR) per 100g
Vitamina B12µg	%
Vitamina Cmg	%

Q3.7 Ce vitamine și minerale pot fi declarate pe etichetă? Ce cantitate minimă ar trebui să fie prezentă în produs? Ce unitate ar trebui să fie folosită în declarație? [Articolul 30 alineatul (2), articolul 32 alineatele (2) și (3) și articolul 33 alineatul (1), anexa XIII]

Vitaminele și mineralele se declară folosind unitățile indicate în următorul tabel și ca procent din valorile de referință menționate în același tabel, per 100 g sau per 100 ml. Aceste informații pot fi declarate, în plus, per porție/unitate de consum.

Vitamine și minerale care pot fi declarate

Valorile nutriționale de referință (VNR)

Vitamina A (µg)

800

Vitamina D (µg)	5
Vitamina E (mg)	12
Vitamina K (µg)	75
Vitamina C (mg)	80
Tiamină (mg)	1,1
Riboflavină (mg)	1,4
Niacină (mg)	16
Vitamina B6 (mg)	1,4
Acid folic (µg)	200
Vitamina B12 (µg)	2,5
Biotină (µg)	50
Acid pantotenic (mg)	6
Potasiu (mg)	2000
Clorură (mg)	800
Calciu (mg)	800
Fosfor (mg)	700
Magneziu (mg)	375
Fier (mg)	14
Zinc (mg)	10
Cupru (mg)	1
Mangan (mg)	2
Fluorură (mg)	3,5
Seleniu (µg)	55
Crom (µg)	40
Molibden (µg)	50
Iod (µg)	150

32.4: Exprimarea voluntara a consumului de referinta (CR) per 100g/100ml

În plus față de forma de exprimare menționată la alineatul (2) din prezentul articol, valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1), (3), (4) și (5) pot fi exprimate, după caz, ca procent din consumul de referință stabilit în partea B din anexa XIII pentru 100 g sau 100 ml.

Acest paragraf prezinta baza pentru exprimarea sub forma % (CR) din consumul de referinta pentru valoarea energetica si nutrientii obligatorii (30.1), nutrientii care se pot repeta (30.3), nutrientii in cazul bauturilor alcoolice (30.4) si nutrientii in cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate (30.5).

Exprimarea sub forma % (CR) din consumul de referinta nu este posibila pentru nutrientii facultativi.

Acest articol ar trebui citit in legatura cu art. 33.1(c), care mentioneaza posibilitatea de a exprima %CR per portie. Potrivit practicii curente, % din consumul de referinta pentru vitamine si minerale (VNR) poate fi mentionat in aceeasi coloana cu % (CR) consumul

de referinta. Insa, ar trebui clarificat ca aceste consumuri de referinta se refera la VNR sau orice alt termen similar, per 100g/100ml.

Exemplu ipotetic (non-exhaustiv):

	Per 100g (/per 100 ml)	Per portie (/per unitate)	% consumul de referinta (CR) per portie (/per unitate)
Valoare energetica	kJ/kcal	kJ/kcal	%
Grasimi	g	g	%
<i>Din care:</i>			
• Acizi grasi saturati			%
Glucide	g	g	%
<i>Din care:</i>			
• Zaharuri	g	g	%
Fibre	g	g	
Proteine	g	g	%
Sare	g	g	%

	Per 100g (/per 100 ml) si % VNR	Per portie (/per unitate) si % VNR	% consumul de referinta (VNR) per 100 g
Vitamina B12µg.....%µg.....%	%
Vitamina Cmg.....%mg.....%	%

Q3.19 Poate fi utilizat acronimul CZE? (Articolele 32 și 33)

Obiectivul regulamentului ICPA este de a armoniza conținutul, exprimarea și prezentarea informațiilor nutriționale furnizate consumatorilor, inclusiv a informațiilor furnizate în mod voluntar. Având în vedere acest obiectiv, **nu este posibil să se utilizeze termenii „Cantitatea Zilnică Estimată” sau acronimul său CZE în contextul aplicării articolelor 32 și 33 din regulament** (a se vedea, de asemenea, întrebarea 3.18). De asemenea, ar trebui remarcat faptul că noțiunea de consum de referință este diferită de noțiunea de cantitate zilnică estimată, întrucât, spre deosebire de termenul „cantitate zilnică estimată”, termenul „consum de referință” nu implică ideea de recomandare nutrițională. Nu există nicio recomandare nutrițională de a se consuma, de exemplu, 20 g de acizi grași saturați pe zi, iar consumatorii nu ar trebui să creadă că aceasta este o cantitate minimă necesară pentru menținerea sănătății.

Q3.18 Poate fi utilizat acronimul CR? (Articolele 32 și 33)

În cazul în care este utilizat un acronim, de exemplu CR pentru consumul de referință, acesta trebuie explicat în totalitate undeva pe ambalaj. Mențiunea „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)” nu poate fi modificată.

Q3.3 Care sunt cantitățile de referință pentru declarația nutrițională? (articolele 32, 33, anexa XV)

Valoarea energetică sau nutrientul	Consumul de referință
Valoarea energetică	8 400 kJ/2 000 kcal
Grăsime totală	70 g
Acizi grași saturați	20 g
Glucide	260 g
Zaharuri	90 g
Proteine	50 g
Sare	6 g

Q3.17 Atunci când informațiile nutriționale repetate în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) sunt exprimate ca procent din consumul de referință, aceste informații trebuie, de asemenea, să apară în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”)? [Articolul 30 alineatul (3), articolul 32 alineatul (4) și articolul 33, anexa XIII]

Informațiile nutriționale repetate în mod voluntar în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) trebuie să conțină doar informații despre valoarea energetică sau despre valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare. Aceste informații trebuie să fie, de asemenea, furnizate în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”). Cu toate acestea, este posibil să se exprime aceste informații de pe partea frontală a ambalajului ca procentaj din consumul de referință (în plus față de valorile absolute), chiar dacă această formă de exprimare nu este utilizată în declarația nutrițională obligatorie.

Q3.21 Consumul de referință pentru valoarea energetică și nutrienți este stabilit pentru adulți. Este posibil ca valoarea energetică și cantitățile de nutrienți să fie exprimate în mod voluntar ca procent din consumul de referință pentru copii, în locul sau în plus față de procentele din consumul de referință pentru adulți? [Articolul 32 alineatul (4), articolul 36 alineatul (3) și articolul 43, anexa XIII]

Nu. Indicarea în mod voluntar a consumului de referință pentru grupe specifice de populație este permisă numai în cazul în care au fost adoptate dispoziții ale Uniunii în acest sens sau, în absența acestora, norme naționale.

Valoarea energetică și cantitățile de nutrienți pot fi exprimate doar ca procent din consumul de referință pentru adulți, în plus față de exprimarea acestora sub formă de valori absolute. Cu toate acestea, regulamentul solicită Comisiei să adopte acte de punere în aplicare privind indicarea consumului de referință pentru grupe specifice de populație, în plus față de consumul de referință stabilit pentru adulți; astfel, consumul de referință pentru copii ar putea fi disponibil în viitor. Până la adoptarea unor astfel de dispoziții ale Uniunii, statele membre pot adopta norme naționale care să stabilească, pe o bază științifică, consumul de referință pentru astfel de grupe de populație. Prin urmare, utilizarea consumului de referință pentru alte grupe specifice de populație, cum ar fi copiii, nu va fi permisă după încheierea perioadei de tranziție, și anume de la 13

decembrie 2014, cu excepția cazului în care dispozițiile Uniunii sau normele naționale stabilesc, pe o bază științifică, un consum de referință pentru aceste grupe.

32.5: Declarația CR pentru consumul de referință

În cazul în care se furnizează informații în temeiul alineatului (4), se introduce următoarea mențiune în imediata apropiere a acestora: „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)”.

Când CR este menționat sub forma 100g/ml în conformitate cu art. 32.4, operatorii alimentari **trebuie** să adauge exact declarația de mai sus. Poziția declarației depinde unde a fost amplasată informația CR. Se înțelege că, în cazul în care CR este menționat atât în câmpul vizual principal cât și în tabelul nutrițional, este suficient să amplasăm declarația de mai sus în apropierea tabelului nutrițional, având numai o referință la această declarație în câmpul vizual principal prin utilizarea unui asterix. Acolo unde CR este declarat numai în câmpul vizual principal, ar urma ca declarația de mai sus să fie menționată în câmpul vizual principal.

Q3.20 Mențiunea suplimentară „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)” ar trebui indicată în imediata apropiere a fiecărei declarații nutriționale? (Articolele 32 și 33)

Da, atunci când informațiile sunt exprimate ca procentaj din consumul de referință per 100 g sau 100 ml.

Nu, atunci când informațiile sunt exprimate per porție.

Articolul 33 – Exprimarea per porție sau per unitate de consum

În timp ce art. 32 acoperă regulile cu privire la exprimarea per 100g/ml, art. 33 acoperă regulile cu privire la exprimarea per porție.

Articolul 33 este structurat după cum urmează:

- 33.1: *posibile cazuri pentru exprimarea per porție*
- 33.2: *CR numai per porție pentru nutrienții care se pot repeta*
- 33.3: *CR numai per porție pentru nutrienții produselor care nu sunt preambalate*
- 33.4: *exprimarea porției/unității utilizate*
- 33.5: *masuri de implementare ale CE cu privire la exprimarea per porție sau per unitate de consum pentru categorii specifice de produse alimentare*

33.1: Cazuri posibile pentru exprimarea per porție

În următoarele cazuri, valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) pot fi exprimate per porție și/sau per unitate de consum ușor identificabilă (identificabile) de către consumator, cu condiția marcării pe etichetă a cantității corespunzătoare porției sau a unității de consum utilizate și cu condiția să fie precizat numărul de porții sau de unități conținute în ambalaj:

(a) în plus față de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 32 alineatul (2);

(b) în plus față de forma de exprimare per 100 g sau per 100 ml menționată la articolul 32 alineatul (3) privind cantitățile de vitamine și minerale;

(c) în plus sau în loc de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 32 alineatul (4).

Acest paragraf menționează cazurile în care nutrienții pot fi exprimați per porție sau per unitate de consum, suplimentar (sau în locul) exprimării per 100g/100ml. Cuvântul „poate” semnifică că decizia de a declara sub forma per porție este voluntară.

Cu toate acestea, există câteva condiții generale atunci când operatorii din sectorul alimentar doresc să utilizeze exprimarea per porție:

- a. Porția/unitatea de consum este ușor de recunoscut de către consumator (ex. 1 felie, ½ din acest ambalaj, fiecare bucată,);
- b. Porția sau unitatea utilizată este cuantificată pe ambalaj;
- c. Este declarat numărul de porții sau unități conținute de ambalaj.

Exemplu:

500 ml = 2 de 250 ml

Există trei cazuri în care porțiile și/sau unitățile de consum **pot** fi utilizate, dacă se dorește astfel:

- Suplimentar exprimării obligatorii per 100g/100ml pentru *toți nutrienții* (30.1-30.5)
- Suplimentar exprimării per 100g/100ml și VNR per 100g/100ml *pentru toate vitaminele și mineralele*
- Suplimentar sau în locul exprimării voluntare a (CR) consumului de referință per 100g/100ml

Contrar art. 32.1, nu este dată nici o referință unităților de măsură listate în Anexa XV. Astfel, conform art. 33.1(c), CR **poate** fi exprimat per porție sau unitate de consum. Cu toate acestea, există reguli specifice pentru CR sub forma per porție pentru nutrienții care se pot repeta, a se vedea art. 33.2.

Q3.22 Ce înseamnă o unitate de consum? Pentru definirea unei porții pot fi utilizate pictogramele? Este posibil să se utilizeze simbolul ≈ sau ~ care înseamnă „aproximativ egal cu” pentru indicarea numărului de porții dintr-un ambalaj? (Articolul 33)

„Unitatea de consum” trebuie să fie ușor de recunoscut de către consumator și înseamnă o unitate care poate fi consumată în mod individual. O singură unitate de consum nu reprezintă neapărat o porție. De exemplu, un pătrățel dintr-o tabletă de ciocolată ar putea reprezenta o unitate de consum, însă o porție ar însemna mai mult decât un pătrățel de ciocolată.

Simbolurile sau pictogramele pot fi utilizate pentru definirea porției sau unității de consum. Regulamentul ICPA prevede doar ca unitatea de consum sau porția să fie ușor de recunoscut și cuantificată pe etichetă. În cazul în care se utilizează simboluri sau pictograme, semnificația acestora trebuie să fie clară și să nu inducă în eroare consumatorii.

Ușoarele variații ale numărului de unități de consum sau de porții dintr-un produs pot fi semnalate prin utilizarea simbolului ≈ sau ~ înainte de numărul de porții sau de unități de consum.

33.2: CR si cantitatea absoluta doar per portie pentru nutrientii ce se pot repeta

Prin derogare de la articolul 32 alineatul (2), în cazurile menționate la articolul 30 alineatul (3) litera (b), cantitatea de nutrienți și/sau procentul din consumul de referință stabilit(e) în partea B din anexa XIII pot fi exprimate numai per porție sau numai per unitate de consum.

Atunci când cantitatea de nutrienți este exprimată numai per porție sau numai per unitate de consum, în conformitate cu primul paragraf, valoarea energetică se exprimă per 100 g sau per 100 ml și în funcție de porție sau unitatea de consum.

Atunci cand operatorii alimentari decid sa *repete* valoarea energetica, grasimile, grasimile saturate, zaharurile si sarea (punctul (b) al art. 30.3) din campul vizual principal si doresc sa exprime acest lucru ca %(CR) din consumul de referinta, cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare **pot** fi exprimate numai ca %(CR) per portie sau per unitate de consum. Insa, in acest caz, valoarea energetica in cantitati absolute **trebuie** furnizata sub forma per 100g/ml si per portie.

Indiferent de modul de exprimare al nutrientilor (ca % CR sau in cantitati absolute, per 100g/ml sau per portie), valoarea energetica in cantitate absoluta **trebuie** intotdeauna sa fie furnizata sub forma per 100g/ml (a se vedea art. 32.2). In cazul in care nutrientii sunt repetati in cantitate absoluta numai per portie sau per unitate de consum, valoarea energetica in cantitate absoluta trebuie furnizata sub forma per 100g/ml **si** per portie (art. 32.2). Suplimentar, conform art. 33.1 c, valoarea energetica se poate de asemenea exprima ca %CR **numai** per portie sau per unitate de consum.

Repetarea numai a valorii energetice:

VALOAREA ENERGETICA

- **In cantitate absoluta¹:**
 - Kj si Kcal [per 100g sau 100ml]²
 - Kj si Kcal [per portie]
- **In %CR consumul de referinta**
 - [per portie] si/sau [per 100g sau 100ml]³

Repetarea valorii energetice si a grasimilor, acizilor grasi saturati, zaharurilor si sarii

VALOAREA ENERGETICA

- **In cantitate absoluta¹:**
 - Kj si Kcal [per 100g sau 100ml]²
 - Kj si Kcal [per portie]²
- **In %CR consumul de referinta**
 - [per portie] si/sau [per 100g sau 100ml]³

GRASIMI

- **In cantitate absoluta¹:**
 - g [per 100g sau 100ml] si/sau [per portie]
- **In %CR consumul de referinta**
 - [per portie] si/sau [per 100g sau 100ml]

ACIZI GRASI SATURATI

- **In cantitate absoluta¹:**
 - g [per 100g sau 100ml] si/sau [per portie]
- **In %CR consumul de referinta**
 - [per portie] si/sau [per 100g sau 100ml]

ZAHARURI

- **In cantitate absoluta¹:**
 - g [per 100g sau 100ml] si/sau [per portie]
- **In %CR consumul de referinta**
 - [per portie] si/sau [per 100g sau 100ml]

SARE

- **In cantitate absoluta¹:**
 - g [per 100g sau 100ml] si/sau [per portie]
- **In %CR consumul de referinta**

- [per portie] si/sau [per 100g sau 100ml]

¹In orice caz, nutrientii **trebuie** exprimatii in cantitate absoluta [per portie] sau [per 100g sau 100ml] (art. 32.1), %CR nu poate fi declarat singur.

²In orice caz, valoarea energetica **trebuie** furnizata in cantitate absoluta [per 100g sau 100ml]. Mentionea per portie este de asemenea obligatorie cand nutrientii sunt exprimatii numai sub forma per portie (art. 33.2).

³Valoarea energetica **poate** fi exprimata si numai ca %CR [per portie sau per unitate de consum], conform celor mentionate in art. 33.1.

33.3: CR numai per portie pentru nutrientii produselor alimentare nepreambalate

Prin derogare de la articolul 32 alineatul (2), în cazurile menționate la articolul 30 alineatul (5), valoarea energetică și cantitatea de nutrienți și/sau procentul din consumul de referință stabilit(e) în partea B din anexa XIII pot fi exprimate numai per porție sau numai per unitate de consum.

Pentru produsele alimentare nepreambalate, toti nutrientii care pot fi declarati **se pot** exprima sub forma numai per portie sau per unitate de consum.

33.4: Exprimarea portiei/unitatii utilizate

Portia sau unitatea utilizata va fi mentionata in imediata apropiere a declaratiei nutritionale.

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa mentioneze portia sau unitatea utilizata (ex. 1 cupa = 200g) in apropierea declaratiei nutritionale.

33.5: Masuri de implementare ale CE cu privire la exprimarea per portie sau per unitate de consum pentru categorii specifice de produse alimentare

Pentru a asigura o aplicare uniformă a exprimării declarației nutriționale pe porție sau per unitate de consum și pentru a asigura o bază de comparație uniformă pentru consumator, Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare și ținând seama de comportamentul real de consum al consumatorilor, precum și de recomandările privind regimul alimentar, norme privind exprimarea per porție sau per unitate de consum pentru anumite categorii de produse alimentare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Comisia Europeana **trebuie** sa stabileasca reguli cu privire la exprimarea per portie sau per unitate de consum pentru categoriile specifice de produse alimentare.

Art. 34 – Prezentare

Articolul este structurat dupa cum urmeaza:

- 34.1: Amplasarea nutrientilor obligatorii si voluntari
- 34.2: Prezentarea nutrientilor obligatorii si voluntari
- 34.3: Amplasarea si prezentarea nutrientilor ce se pot repeta
- 34.4: Prezentarea nutrientilor pentru bauturile alcoolice si pentru produsele alimentare nepreambalate
- 34.5: Prezentarea nutrientilor in cantitati neglijabile
- 34.6: Posibile masuri de implementare ale CE privind prezentarea nutrientilor

34.1: Amplasarea nutrientilor obligatorii si voluntari

Mentiunile la care s-a facut referire in art. 30(1) si (2) se vor include in acelasi camp vizual. Acestea vor fi prezentate impreuna, intr-un format clar, iar acolo unde este cazul in ordinea prezentarii mentionata in Anexa XV.

Nutrientii obligatorii (art. 30.1) si nutrientii voluntari (art. 30.2) **trebuie** inclusi in acelasi camp vizual. Definitia „campului vizual” este data la definitii (art. 2.2 k):

„campul vizual” reprezinta toate suprafetele unui ambalaj ce pot fi citite dintr-un singur punct de vizualizare;

Acelasi „camp vizual” poate fi reprezentat de orice parte sau mai multe parti ale ambalajului, incluzand dar nelimitandu-se la partea posterioara a ambalajului, putand fi si partea frontala a ambalajului sau orice alta parte a ambalajului.

Nutrientii **trebuie** prezentati intr-un format clar (a se vedea 34.2) si *ar trebui sa respecte ordinea prezentarii* din Anexa XV.

34.2: Prezentarea nutrientilor obligatorii si voluntari

Mențiunile la care se face referire la articolul 30 alineatele (1) și (2) sunt prezentate, în funcție de spațiul disponibil, sub formă de tabel, cu numerele aliniate. În cazul în care spațiul nu permite, declarația este prezentată în format liniar.

Nutrientii obligatorii (art. 30.1) si nutrientii voluntari (art. 30.2) **trebuie** prezentati in format tabelar, cu numerele aliniate. **În lipsa unui spațiu suficient pentru ca informația să fie prezentată sub formă de tabel, informațiile pot fi prezentate sub formă liniară. 3.6**

Q3.23 În locul cuvintelor pot fi utilizate numai pictogramele ca simboluri pentru nutrienți și/sau valoarea energetică?

Nu. Informațiile nutriționale obligatorii și voluntare trebuie să respecte un anumit format, care impune menționarea termenilor „valoare energetică” și „nutrienți”.

Principiul general potrivit căruia informațiile obligatorii trebuie să fie indicate în cuvinte și cifre, se aplică, de asemenea, în cazurile în care informațiile nutriționale sunt furnizate în mod voluntar. Pictogramele și simbolurile pot fi utilizate în mod suplimentar.

Q3.24 În cazul în care produsele sunt destinate vânzării în mai multe țări, este posibilă furnizarea declarațiilor nutriționale în formatul cerut de către SUA și Canada în plus față de declarația nutrițională care îndeplinește cerințele regulamentului ICPA?

Nu. O declarație nutrițională în formatul solicitat de către SUA și Canada nu ar fi în conformitate cu cerințele UE, întrucât atât informațiile obligatorii, cât și cele voluntare trebuie să fie conforme cu normele stabilite în regulamentul ICPA. O astfel de etichetare ar putea, de asemenea, induce în eroare consumatorul din cauza factorilor de conversie diferiți utilizați în SUA pentru calcularea valorii energetice și a cantității de nutrienți.

34.3: Amplasarea și prezentarea nutrienților ce se pot repeta

Mentiunile la care s-a făcut referire în art. 30(3) vor fi prezentate:

(a) În câmpul vizual principal; și

(b) Utilizând un font de marimea stabilită în art. 13(2).

Mentiunile la care s-a făcut referire în art. 30(3) pot fi prezentate într-un format diferit decât cel specificat în paragraful 2 al acestui articol.

Nutrienții care se repeta (art. 30.3) trebuie să fie:

- a. *In câmpul vizual principal*: o definiție a „câmpului vizual principal” este oferită la definiții (art. 2.2 l):

„câmpul vizual principal” înseamnă câmpul vizual al unui ambalaj care este cel mai probabil să fie văzut la prima vedere de către consumator la momentul cumpărării și care permite consumatorului să identifice imediat un produs după caracterul sau natura sa și, dacă este cazul, după marca acestuia. În cazul în care ambalajul are mai multe câmpuri vizuale principale identice, câmpul vizual principal este cel ales de operatorul din sectorul alimentar.

- b. Utilizând un font de marimea stabilită în art. 13.2, a se vedea capitolul „lizibilitate”.

Forma de prezentare a nutrienților care se repeta poate fi diferită; astfel, nu este neapărat necesar formatul tabelar sau formatul liniar (pot fi și sub forma unui simbol al CR).

Q3.17 Atunci când informațiile nutriționale repetate în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) sunt exprimate ca procent din consumul de referință, aceste informații trebuie, de asemenea, să apară în declarația nutrițională obligatorie

(pe „partea posterioară a ambalajului”)? [Articolul 30 alineatul (3), articolul 32 alineatul (4) și articolul 33, anexa XIII]

Informațiile nutriționale repetate în mod voluntar în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) trebuie să conțină doar informații despre valoarea energetică sau despre valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare. Aceste informații trebuie să fie, de asemenea, furnizate în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”). Cu toate acestea, este posibil să se exprime aceste informații de pe partea frontală a ambalajului ca procentaj din consumul de referință (în plus față de valorile absolute), chiar dacă această formă de exprimare nu este utilizată în declarația nutrițională obligatorie.

34.4: Prezentarea nutrienților pentru băuturile alcoolice și produsele alimentare nepreambalate

Caracteristicile la care s-a făcut referire în art. 30(4) și (5) pot fi prezentate în format diferit decât cel specificat în paragraful 2 al acestui articol.

Forma de prezentare a nutrienților pentru băuturile alcoolice (Art. 30(4) și produsele alimentare nepreambalate (Art. 30(5) **poate fi** diferită; astfel, nu este neapărat necesar formatul tabelar sau formatul liniar.

34.5: Prezentarea nutrienților în cantități neglijabile

În cazurile în care valoarea energetică sau cantitatea de nutrient (nutrienți) dintr-un produs sunt neglijabile, informațiile referitoare la elementele respective pot fi înlocuite cu o mențiune precum „Conține cantități neglijabile de ...” și sunt amplasate în imediata apropiere a declarației nutriționale, dacă aceasta există.

Pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului alineat, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare referitoare la valoarea energetică și la cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) care pot fi considerate neglijabile. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Dacă valoarea energetică sau cantitățile de nutrienți sunt neglijabile (adică aproape de 0), în loc să se menționeze informația despre acele elemente, mai degrabă **se poate** da un enunț de tipul: „conține cantități neglijabile de....”. Acesta din urmă constituie doar un exemplu de formulare posibilă (alte exemple non-exhaustive sunt: „urme”, „<x”, „zero”, etc). Cu toate acestea, poziționarea enunțului trebuie să fie în apropierea declarației nutriționale, când este prezentă.

Acolo unde cantitățile tuturor nutrienților obligatorii ar fi neglijabile și presupunând că nu sunt alte obligații în vederea declarării altor nutrienți, ex. datorită utilizării mențiunilor de

nutritie sau de sanatate, declaratia nutritionala poate fi inlocuita complet printr-un enunt de genul celui descris in acest articol.

Comisia Europeana **poate** adopta acte de implementare in acest sens.

Q3.15 În cazul în care un produs conține o cantitate neglijabilă de nutrient (nutrienți) pentru care etichetarea este obligatorie sau dacă un produs are o valoare energetică neglijabilă, este necesar ca valoarea energetică sau nutrienții respectivi să fie incluși în tabelul nutrițional? [Articolul 34 alineatul (5)]

Nu, în cazul în care valoarea energetică sau cantitatea de nutrient sunt neglijabile, declarația nutrițională referitoare la nutrientul respectiv poate fi înlocuită cu o mențiune precum „Conține cantități neglijabile de” care trebuie amplasată în imediata apropiere a declarației nutriționale.

Documentul intitulat „Guidance on tolerances” (Orientări privind toleranțele) poate oferi indicații în ceea ce privește definirea noțiunii de cantitate neglijabilă.

34.6: Posibile masuri de implementare ale CE cu privire la prezentarea nutrientilor

Pentru a asigura o aplicare uniformă a modalității de prezentare a declarației nutriționale în formatele menționate la alineatele (1)-(4) din prezentul articol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în acest sens. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Comisia **poate** adopta acte de implementare cu privire la regulile UE despre cum sa fie prezentata declaratia nutritionala, si care ar putea avea impact asupra prezentarii informatiilor, atat cele obligatorii, cat si cele voluntare.

Art. 35 – Forme suplimentare de exprimare si prezentare

Acest articol este structurat dupa cum urmeaza:

- 35.1: Cerintele privind formele suplimentare de exprimare/prezentare
- 35.2: Recomandarea statelor membre cu privire la formele suplimentare de exprimare/prezentare
- 35.3: Monitorizarea statelor membre privind formele suplimentare de exprimare/prezentare
- 35.4: Schimbul de informatii
- 35.5: Masuri de implementare CE – raportul despre formele suplimentare de exprimare /prezentare
- 35.6: Masura de implementare CE – reguli detaliate despre implementarea acestui articol

35.1: Cerintele privind formele suplimentare de exprimare/prezentare

În plus față de formele de exprimare menționate la articolul 32 alineatele (2) și (4) și la articolul 33 și față de prezentarea menționată la articolul 34 alineatul (2), valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) pot fi exprimate în alte moduri și/sau prezentate utilizând reprezentări grafice sau simboluri în plus față de cuvinte sau cifre, cu condiția să fie respectate următoarele cerințe:

(a) să fie bazate pe cercetări fiabile și pertinente din punct de vedere științific și să nu inducă în eroare consumatorul, astfel cum se specifică la articolul 7;

(b) crearea lor să fie rezultatul unor consultări cu o gamă largă de grupuri de părți interesate;

(c) să vizeze facilitarea înțelegerii de către consumator a contribuției sau a importanței produsului alimentar în raport cu valoarea energetică și conținutul de nutrienți corespunzătoare unui regim alimentar;

(d) să fie sprijinite de elemente pertinente din punct de vedere științific care să dovedească înțelegerea de către consumatorul mediu a unor astfel de forme de exprimare sau de prezentare;

(e) în cazul altor forme de exprimare, acestea să se bazeze fie pe consumul armonizat de referință prevăzut la anexa XIII, fie, în absența acestuia, pe recomandările științifice general acceptate privind valoarea energetică și aporturile de nutrienți;

(f) să fie obiective și nediscriminatorii; și

(g) aplicarea lor să nu creeze obstacole în calea liberei circulații a bunurilor.

Toti nutrienții care sunt declarați pe baza obligatorie sau voluntară (30.1-30.5) **pot fi**, suplimentar:

- Exprimați diferit de forma per 100g/100ml (art. 32.2), CR (art. 32.4) sau per porție (art. 33); și/sau
- Furnizați în alte forme de prezentare decât forma tabelară cu numere aliniate (art. 34.2).

Acestea **pot fi** realizate utilizând forme grafice sau simboluri, *suplimentar* cuvintelor și cifrelor, cu condiția să fie îndeplinite cerințele de la (a)-(g).

35.2: Recomandările statelor membre despre formele suplimentare de exprimare/prezentare

Statele membre le pot recomanda operatorilor din sectorul alimentar utilizarea uneia sau a mai multor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale care, în opinia lor, îndeplinesc în cea mai mare măsură cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(g). Statele membre furnizează Comisiei detaliile acestor forme suplimentare de exprimare și de prezentare.

Un Stat Membru **poate** recomanda operatorilor alimentari utilizarea uneia sau mai multor forme suplimentare de exprimare sau prezentare a declaratiei nutritionale, inclusiv comerciantilor si producatorilor de produse alimentare.

Daca statul membru recurge la o asemenea procedura, acesta **trebuie** sa informeze Comisia despre detaliile unor astfel de forme suplimentare de exprimare si prezentare .

35.3: Monitorizarea Statelor Membre cu privire la formele suplimentare de exprimare/prezentare

Statele membre asigură o monitorizare adecvată a formelor suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale prezente pe piață pe teritoriul lor.

Pentru a facilita monitorizarea utilizării unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare, statele membre le pot solicita operatorilor din sectorul alimentar care introduc pe piața națională produse alimentare care poartă astfel de informații să notifice autoritățile competente utilizarea unei forme suplimentare de exprimare sau de prezentare, precum și să furnizeze justificările relevante referitoare la îndeplinirea cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(g). În astfel de cazuri, se pot solicita, de asemenea, informații privind încetarea utilizării unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare.

Statele membre **trebuie** sa monitorizeze diferitele scheme suplimentare de etichetare nutritionala prezente pe piata.

Statele membre **pot** solicita operatorilor alimentari care au o schema in functiune sa informeze autoritatile si sa ofere justificari cu privire la cerintele stabilite la 35.1.

Mai mult, atunci cand operatorii decid sa renunte la schema, ei **pot fi** obligati sa instiinteze autoritatile despre acest aspect.

35.4: Schimbul de informatii

Comisia facilitează și organizează schimburi de informații între statele membre, precum și cu Comisia și părțile interesate, în ceea ce privește chestiunile legate de utilizarea unor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale.

Comisia **trebuie** sa stabileasca schimbul de informatii dintre statele membre, Comisie si actori (incluzand FoodDrinkEurope si Eurocommerce) despre aspectele privind utilizarea oricaror forme suplimentare de exprimare si prezentare a declaratiei nutritionale.

35.5: Masuri de implementare ale CE- raport privind formele suplimentare de exprimare si prezentare

Ținând seama de experiența dobândită, până la 13 decembrie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind utilizarea unor forme suplimentare de exprimare și prezentare, impactul acestora asupra pieței interne și oportunitatea unei armonizări suplimentare a acestor forme de exprimare și prezentare. În acest scop, statele membre furnizează Comisiei informații relevante referitoare la utilizarea unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare pe piață, pe teritoriul lor. Comisia poate alătura acestui raport propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii.
Comisia Europeană **trebuie** să înainteze până la 13 decembrie 2017 un raport despre:

- Utilizarea formelor suplimentare de exprimare și prezentare
- Efectul lor pe piața internă
- Oportunitatea unei viitoare armonizări a acestor forme de exprimare/prezentare.

În acest sens, Comisia **poate** propune legislație nouă (suplimentară) a UE despre acest subiect. Acest raport va fi prezentat atât Parlamentului European cât și Consiliului.

35.6: Masura de implementare a CE – reguli detaliate cu privire la implementarea articolului

Pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc norme detaliate privind punerea în aplicare a alineatelor (1), (3) și (4) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Conform acestui paragraf, Comisia Europeană **trebuie** să stabilească reguli detaliate cu privire la implementarea acestui articol despre:

- Cerințe (paragraful 1)
- Monitorizarea statelor membre (paragraful 3)
- Schimbul de informații (paragraful 4)

Informații nutriționale obligatorii și voluntare din tabelul nutrițional

Obligativ

Voluntar

Informatie nutritionala			
	Per 100g (/per 100 ml)	Per portie (/per unitate)	% consumul de referinta (CR)*
Valoare energetica	kJ/kcal	kJ/kcal	%
Grasimi	g	g	%
<i>Din care:</i>			
• Acizi grasi saturati	g	g	%
• Acizi grasi mononesaturati	g ¹	g	
• Acizi grasi polinesaturati	g ¹	g	
Glucide	g	g	%
<i>Din care:</i>			
• Zaharuri	g	g	%
• Polioli	g ¹	g	
• Amidon	g ¹	g	
Fibre	g ¹	g	
Proteine	g	g	%
Sare	g	g	%

*Consumul de referinta pentru un adult obisnuit (8400kJ/2000Kcal).

	Per 100g (/per 100 ml)	Per portie (/per unitate)	% consumul de referinta (VNR)
<i>Vitamine si minerale</i>	Unitati mentionate in Anexa XIII si %VNR	Unitati mentionate in Anexa XIII si %VNR	%VNR per 100g (si/sau per portie)

¹Informatia pentru nutrientii facultativi per 100g este obligatorie numai cand operatorii din sectorul alimentar decid sa declare nutrientii.

Consumul zilnic de referinta (CR)

Context general

- Cantitatile zilnice recomandate (CR) au fost lansate pe piata din 2005 de catre membrii FoodDrinkEurope, ca parte a angajamentului voluntar FoodDrinkEurope la Platforma UE de actiune pentru dieta, activitate fizica si sanatate, care este condusa de catre Comisia Europeana.
- Implementarea CR de catre operatorii din domeniul alimentar, atat cei mici cat si cei mari, s-a dezvoltat rapid in ultimii ani.

- Pentru prima data in istorie, %CR (procent din consumul zilnic de referinta) a fost recunoscut in mod clar de legislatia UE, adica de Regulamentul cu privire la furnizarea informatiei catre consumatori.

Definitie

- %din consumul de referinta (%CR) reprezinta aportul tipic de nutrienti pe care majoritatea oamenilor sunt indrumati sa il consume zilnic pentru o alimentatie sanatoasa. Intrucat oamenii sunt diferiti din multe puncte de vedere, cum ar fi talia si nivelul de activitate, CR nu sunt ținte pentru indivizi, insa furnizeaza un standard fata de care se poate evalua contributia unui produs alimentar la aportul (consumul) anumitor nutrienti specifici.
- %CR impreuna cu informatia nutritionala asigura o orientare pentru a ajuta oamenii sa inteleaga aproximativ cata valoare energetica, cate grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare pot fi consumate zilnic ca parte a unei alimentatii sanatoase.
- CR poate fi aplicat in mod voluntar de operatorii din sectorul alimentar interesati, conform prevederilor stipulate in Regulament (a se vedea mai departe).
- In mod normal, CR se calculeaza raportat la o portie.

Q3.18 Poate fi utilizat acronimul CR? (Articolele 32 și 33)

În cazul în care este utilizat un acronim, de exemplu CR pentru consumul de referință, acesta trebuie explicat în totalitate undeva pe ambalaj. Mențiunea „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)” nu poate fi modificată.

Q3.19 Poate fi utilizat acronimul CZE? (Articolele 32 și 33)

Obiectivul regulamentului ICPA este de a armoniza conținutul, exprimarea și prezentarea informațiilor nutriționale furnizate consumatorilor, inclusiv a informațiilor furnizate în mod voluntar. Având în vedere acest obiectiv, **nu este posibil să se utilizeze termenii „Cantitatea Zilnică Estimată” sau acronimul său CZE în contextul aplicării articolelor 32 și 33 din regulament** (a se vedea, de asemenea, întrebarea 3.18). De asemenea, ar trebui remarcat faptul că noțiunea de consum de referință este diferită de noțiunea de cantitate zilnică estimată, întrucât, spre deosebire de termenul „cantitate zilnică estimată”, termenul „consum de referință” nu implică ideea de recomandare nutrițională. Nu există nicio recomandare nutrițională de a se consuma, de exemplu, 20 g de acizi grași saturați pe zi, iar consumatorii nu ar trebui să creadă că aceasta este o cantitate minimă necesară pentru menținerea sănătății.

CZE arata cata energie si cati nutrienti sunt prezenti intr-o portie dintr-un aliment sau bautura si cat reprezinta fiecare cantitate ca procent din nevoile dietare zilnice ale unei persoane. Desi Q&A UE sugereaza interpretarea de mai sus, CZE nu intentioneaza sa

furnizeze "sfaturi nutritionale", si nici nu sugereaza " un consum minim pentru o buna sanatate". Aceasta intelegere conceptuala a CZE de catre consumatori a fost confirmata de literatura academica. Ca o consecinta, FoodDrinkEurope si EuroCommerce cred ca termenul "CZE" poate continua a fi utilizat ca similar conceptului de consum de referinta.

Cum se calculeaza CR?

Valorile CR aratate pe eticheta unui produs alimentar sau bautura ar trebui sa fie cele pentru un „adult” mediu. Administrarile zilnice de referinta sunt indicate in Anexa XIII, Partea B din Regulament:

Valoarea energetica sau nutrientul	Consumul de referinta
Valoare energetica	8.400kJ/2.000 kcal
Total grasimi	70 g
Acizi grasi saturati	20 g
Glucide	260 g ⁴
Zaharuri	90 g
Proteine	50 g
Sare	6 g

Declaratia CR in campul vizual principal

Etichetele de pe produsele alimentare si bauturi ar trebui sa afiseze, pe panoul frontal al etichetei, o reprezentare grafica nediscriminatorie simpla (simbol) care sa furnizeze informatia consumatorului dintr-o singura privire.

Continut

In campul vizual principal, %CR **poate** fi furnizat fie pentru⁵:

- a) Valoarea energetica (1), fie pentru
- b) Valoarea energetica si grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare (5)

Nu este posibil sa declari CR pentru nutrientii care nu sunt mentionati in aceste doua optiuni din *campul vizual principal*.

Exprimare

- Atunci cand CR este furnizat, valoarea energetica din *campul vizual principal* **trebuie** intotdeauna sa fie declarata sub forma *per 100g/100ml*. Declaratia per

⁴ Va rugam sa luati in considerare ca aceasta cifra difera de valorile originale FoodDrinkEurope. Valorile pentru administrarea zilnica de referinta mentionate mai sus trebuie sa se incadreze legal din momentul aplicarii prevederilor pentru etichetarea privind nutritia din Regulamentul 1169/2011.

⁵ Articolul 30.3 din Regulament

portie este obligatorie numai cand nutrientii sunt exprimati numai sub forma per portie. Daca, suplimentar valorii energetice, mai sunt mentionati si alti nutrienti (grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare), ceilalti nutrienti **se pot** declara *numai per portie*⁶.

- In plus, Regulamentul cere ca valoarea energetica absoluta sa fie exprimata atat in kilojouli (kJ), cat si in kilocalorii (kcal), in timp ce valoarea celorlalti nutrienti trebuie exprimata in grame (g).
- Informatia din partea frontala a ambalajului a CR per portie ar trebui in mod ideal sa fie insotita de tabelul nutritional, incluzand informatii privind continutul in nutrienti „per portie” pe spatele ambalajului sau in alta parte a acestuia.

Prezentare

- Cand se utilizeaza %(CR) consumul de referinta, FoodDrinkEurope recomanda utilizarea Ghidului de prezentare CR FoodDrinkEurope.
- Ordinea mentionata mai sus (a se vedea la Continut) **trebuie** respectata cand se declara CR.
- CR din *campul vizual principal* **trebuie** sa respecte cerintele de lizibilitate ale Regulamentului⁷.
- De asemenea, Regulamentul solicita ca urmatorul enunt **trebuie** plasat in imediata apropiere a CR atunci cand acestea sunt exprimate per 100g/ml: „Consumul de referinta pentru un adult obisnuit (8 400 kJ/ 2000 kcal)”⁸. FoodDrinkEurope intelege ca, in cazul in care CR este mentionat atat *in campul vizual principal* cat si *in tabelul nutritional*, este suficient sa se amplaseze enuntul de mai sus in imediata apropiere a tabelului nutritional, facand doar o referinta la acesta prin utilizarea unui asterix *in campul vizual principal*. Cand CR sunt declarate numai in *campul vizual principal*, rezulta ca enuntul de mai sus ar trebui mentionat in *campul vizual principal*.

Q3.17 Atunci când informațiile nutriționale repetate în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) sunt exprimate ca procent din consumul de referință, aceste informații trebuie, de asemenea, să apară în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”) ? [Articolul 30 alineatul (3), articolul 32 alineatul (4) și articolul 33, anexa XIII]

Informațiile nutriționale repetate în mod voluntar în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) trebuie să conțină doar informații despre valoarea energetică sau despre valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare. Aceste informații trebuie să fie, de asemenea, furnizate în declarația nutrițională

⁶ Articolul 33.2

⁷ Articolul 34.3

⁸ Articolul 32.5

obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”). Cu toate acestea, este posibil să se exprime aceste informații de pe partea frontală a ambalajului ca procentaj din consumul de referință (în plus față de valorile absolute), chiar dacă această formă de exprimare nu este utilizată în declarația nutrițională obligatorie.

Q3.20 Mențiunea suplimentară „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2000 kcal)” ar trebui indicată în imediata apropiere a fiecărei declarații nutriționale? (Articolele 32 și 33)

Da, atunci când informațiile sunt exprimate ca procentaj din consumul de referință per 100 g sau 100 ml.

Nu, atunci când informațiile sunt exprimate per porție.

Declarația CR în tabelul nutrițional

Continut

În tabelul nutrițional, %CR **poate** fi menționat pentru:

- Valoarea energetică, grăsimi, acizi grași saturați, zahăruri, proteine și sare⁹

Dacă este declarat, este necesar să se declare întreaga listă de %(CR) consumuri de referință *în tabelul nutrițional*. Mai mult, nu este posibil să se declare %CR pentru substanțele ce nu sunt menționate în lista de mai sus *în tabelul nutrițional*.

Exprimare

- Când se menționează %CR în tabelul nutrițional, acestea **se pot** exprima numai sub formă per porție¹⁰.

Prezentare

- %CR menționate *în tabelul nutrițional* **trebuie** prezentate în format tabelar cu numere aliniate. Acolo unde spațiul nu permite, declarația poate fi făcută și în format liniar¹¹.
- %CR menționate *în tabelul nutrițional* **trebuie** să respecte cerințele de lizibilitate din Regulament¹².
- De asemenea, Regulamentul solicită ca următorul enunț **trebuie** plasat în imediata apropiere a CR atunci când acestea sunt exprimate per 100g/ml:

⁹ Articolul 32.4

¹⁰ Articolul 33.1(c)

¹¹ Articolul 34.2

¹² Articolul 13

„Consumul de referinta pentru un adult obisnuit (8 400 kJ/ 2000 kcal)”¹³. Se intelege ca, in cazul in care CR este mentionat atat *in campul vizual principal cat si in tabelul nutritional*, este suficient sa se amplaseze enuntul de mai sus in imediata apropiere a *tabelului nutritional*, facand doar o referinta la acesta prin utilizarea unui asterix *in campul vizual principal*. Cand CR sunt declarate numai *in campul vizual principal*, rezulta ca enuntul de mai sus ar trebui mentionat *in campul vizual principal*

CR pentru grupe specifice de populatie

- Comisia Europeana este obligata sa stabileasca reguli cu privire la mentionarea voluntara de informatii cu privire la consumul de referinta pentru grupe specifice de populatie, in plus fata de CR.¹⁴
- Pana la adoptarea prevederilor UE cu privire la acest aspect, statele membre **pot** adopta masuri nationale.¹⁵

Q3.21 Consumul de referință pentru valoarea energetică și nutrienți este stabilit pentru adulți. Este posibil ca valoarea energetică și cantitățile de nutrienți să fie exprimate în mod voluntar ca procent din consumul de referință pentru copii, în locul sau în plus față de procentele din consumul de referință pentru adulți?

Nu. Indicarea în mod voluntar a consumului de referință pentru grupe specifice de populație este permisă numai în cazul în care au fost adoptate dispoziții ale Uniunii în acest sens sau, în absența acestora, norme naționale.

Valoarea energetică și cantitățile de nutrienți pot fi exprimate doar ca procent din consumul de referință pentru adulți, în plus față de exprimarea acestora sub formă de valori absolute. Cu toate acestea, regulamentul solicită Comisiei să adopte acte de punere în aplicare privind indicarea consumului de referință pentru grupe specifice de populație, în plus față de consumul de referință stabilit pentru adulți; astfel, consumul de referință pentru copii ar putea fi disponibil în viitor. Până la adoptarea unor astfel de dispoziții ale Uniunii, statele membre pot adopta norme naționale care să stabilească, pe o bază științifică, consumul de referință pentru astfel de grupe de populație. Prin urmare, utilizarea consumului de referință pentru alte grupe specifice de populație, cum ar fi copiii, nu va fi permisă după încheierea perioadei de tranziție, și anume de la 13 decembrie 2014, cu excepția cazului în care dispozițiile Uniunii sau normele naționale stabilesc, pe o bază științifică, un consum de referință pentru aceste grupe.

Exemplu imaginar privind etichetarea nutritionala CR

1. Numai valoarea energetica Per portie (25g):

¹³ Articolul 32.5

¹⁴ Articolul 36.3(c)

¹⁵ Articolul 43

Nivelul 1, definitia portiei: flexibilitate permisa pentru omiterea cuvintului „per” si pentru expresii alternative, echivalente (ex: fiecare portie (Xg/ml) contine, ‘per portie’, per Xg/ml’, ‘per bucata/punga/pahar’), sau simboluri [symbol]Xg/ml, etc.

Nivelul 2, valori absolute per portie: flexibilitate permisa pentru utilizarea aditionala a termenului „valoarea energetica, deasupra informatiei kJ/kcal.

Nivelul 3, procentaj CR per portie: Flexibilitate permisa pentru plasarea ‘CR*’ chiar sub simbol (ex. „CR”), pentru utilizarea de cuvinte complementare acronimului (ex. „din CR adult”), sau pentru omiterea acronimului (cu *asterix imediat dupa %)

Per 25g:

Per 100g:

2343 kJ / 560 kcal

*Consumul de referinta al unui adult obisnuit (8400 kJ/ 2000 kcal)

2. Valoarea energetica si cantitatile de grasimi, acizi grasi saturati, zaharuri si sare

Aceleasi niveluri de flexibilitate ca la simbolul CR se aplica numai pentru energie (nivelurile 1-5).

*Consumul de referinta al unui adult obisnuit (8400 kJ/ 2000 kcal)

Comment [L1]: De tradus in romana.

Traducere din limba engleza

Capitolul II: Etichetarea privind originea

Cuprins

Articol cu articol	53
Articolul 2: definitii	53
Art. 2.2 (g): locul de provenienta	53
Art. 2.2 (o): denumirea curenta	54
Art. 2.2 (p): denumirea descriptiva	54
Art. 2.2 (q): ingredient primar	55
Art. 2.3: tara de origine	55
Articolul 9.1 (i): mentiuni obligatorii	55
Articolul 26: tara de origine sau locul de provenienta	56
Art. 26.1: Alte acte legislative UE privind etichetarea originii/locului de provenienta	56
Art. 26.2: Etichetarea obligatorie privind tara de origine/locul de provenienta	56
Art. 26.3: Etichetarea ingredientului primar	57
Art. 26.4: raportul de evaluare cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru anumite categorii de carne	58
Art. 26.5: rapoartele de evaluare a impactului cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru diferite produse alimentare	58
Art. 26.6: rapoartele de evaluare a impactului cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru carnea utilizata ca ingredient	59
Art. 26.7: Specificatii pentru evaluarile de impact mentionate in art. 26.5 si 26.6	59
Art. 26.8: Specificatii pentru aplicarea art. 26.2 (b) si art. 26.3	60
Art. 26.9: Specificatii pentru rapoartele si evaluarile de impact referitoare la carne	60
Articolul 39: Masuri nationale (sau dispozitii de drept intern)	61
Art. 39.1: Motive justificative pentru masurile nationale	61
Art. 39.2: Specificatii pentru masurile nationale cu privire la origine sau locul de provenienta	61
Anexa XI: Tipuri de carne pentru care mentionarea tarii de origine sau a locului de provenienta este obligatorie	62

REZUMAT

- Tara de origine sau locul de provenienta **trebuie** sa fie mentionate in urmatoarele cazuri:

1. Cand aceasta e obligatorie prin legislatia UE specifica (verticala) (ex: carne de vita, ulei de masline, miere, etc);
2. Pentru carnea de porc, carnea de oaie, carnea de capra (proaspata, refrigerata sau congelata), conform celor clasificate in Anexa XVI;
3. Acolo unde omisiunea mentionarii tarii de origine sau locului de provenienta poate induce in eroare consumatorul cu privire la adevarata tara de origine sau la adevaratul loc de provenienta al alimentului, in special daca informatia care insoteste produsul sau eticheta in ansamblu ei ar sugera in alt fel ca produsul are o alta tara de origine sau un alt loc de provenienta.

- O evaluare de impact va fi intreprinsa si un act de implementare va fi elaborat pentru mentionarea ingredientelor primare, acolo unde operatorii din sectorul alimentar informeaza despre tara de origine sau locul de provenienta, iar acesta difera de originea/locul de provenienta al ingredientului primar al produsului. In astfel de cazuri, operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa furnizeze:

Fie:

- Originea/provenienta ingredientului primar (suplimentar originii/locului de provenienta al produsului alimentar)

Fie:

- O mentiune ca originea/provenienta ingredientului primar este diferita de originea/provenienta produsului alimentar.

- Rapoarte de evaluare a impactului vor fi intreprinse pentru a determina daca mentiunea obligatorie a originii/locului de provenienta este necesara pentru urmatoarele categorii de produse alimentare/ingrediente:

1. Alte tipuri de carne decat carnea de vita, carnea de capra si carnea de oaie conform celor indicate in Anexa VI;
2. Lapte;
3. Lapte utilizat ca ingredient in produsele lactate;
4. Produse alimentare neprelucrate;
5. Produse dintr-un singur ingredient;
6. Ingrediente care reprezinta mai mult de 50% dintr-un produs alimentar;
7. Carnea utilizata ca ingredient.

- Statele membre **pot** impune reguli nationale cu privire la etichetarea obligatorie a originii/provenientei numai acolo unde este o legatura demonstrata intre anumite calitati ale produsului alimentar si origine/provenienta.

Articol cu articol

Regulamentul contine prevederi cu privire la mentionarea tarii de origine sau locului de provenienta al produsului alimentar sau bauturilor in urmatoarele articole:

- **Articolul 2: definitii**
- **Articolul 9(i): mentiuni obligatorii**
- **Articolul 26: etichetarea privind originea/provenienta**
- **Articolul 39: masuri nationale**
- **Anexa XI: tipuri de carne pentru care mentionarea tarii de origine sau locului de provenienta este obligatorie**

Va rugam sa luati in considerare ca majoritatea prevederilor cu privire la etichetarea originii/locului de provenienta va fi supusa masurilor de implementare ce vor fi elaborate de Comisia Europeana, stabilind modalitati specifice pentru aceste prevederi.

Articolul 2: Definitii

Articolul 2 contine definitiile care sunt utilizate in Regulament. Unele definitii sunt importante pentru mentionarea tarii de origine sau locului de provenienta:

- *Art. 2.2 (g) : loc de provenienta*
- *Art. 2.2 (o): denumire curenta*
- *Art. 2.2 (p): denumire descriptiva*
- *Art. 2.2 (q): ingredient primar*
- *Art. 2.3: tara de origine*

Art. 2.2 (g): Locul de provenienta

„Locul de proveniență” înseamnă orice loc indicat ca fiind locul din care provine un produs alimentar, dar care nu este „țara de origine”, cum este definită în conformitate cu articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92; denumirea, denumirea comercială sau adresa operatorului din sectorul alimentar pe etichetă nu reprezintă o indicare a țării de origine sau a locului de proveniență a produselor alimentare în înțelesul prezentului regulament;

Conform art. 2.3, definitia **tarii de origine** este aceea data in Regulamentul privind Codul Vamal (2913/92/EEC). Acesta o defineste, in linii generale, ca tara ultimei procesari substantiale, justificate din punct de vedere economic. Pentru detalii specifice despre definitia „originii”, va rugam sa consultati art. 23-26 din Regulamentul privind Codul Vamal.

Pe de alta parte, **locul de provenienta** este orice alt loc decat tara ultimei transformari substantiale de unde este indicat ca provine produsul alimentar. De exemplu, acesta ar putea fi locul de la ferma, locul de cultivare, zona de pescuit, un oras/regiune/grup de tari de unde este mentionat ca provine produsul alimentar, etc.

Prevederile din Regulament fac trimitere la tara de origine sau locul de provenienta, asigurand flexibilitate operatorilor din sectorul alimentar cu privire la ce mentiune sa utilizeze.

Denumirea, denumirea comerciala sau adresa operatorului din sectorul alimentar nu reprezinta o mentiune a tarii de origine sau locului de provenienta si de aceea nu este supusa regulilor privind originea din acest Regulament.

FoodDrinkEurope si Eurocommerce inteleg ca denumirile obisnuite, denumirile generice si numele geografice ce nu au legatura cu locul de unde provine produsul alimentar, nu sunt acoperite de definitiile „locului de provenienta” si/sau „tara de origine”.

Art. 2.2 (o): Denumirea curenta

„Denumirea curenta” reprezinta denumirea care este acceptata ca nume al produsului alimentar de catre consumatorii din statul membru unde este vandut produsul, fara ca aceea denumire sa mai necesite alte explicatii;

Exemple (non-exhaustive) de denumiri curente sunt

- Gaufre de Liege
- Varza de Bruxelles
- French fries
- Hamburger
- Carnaciori de Frankfurt
- Yorkshire pudding
- Irish coffee
- Paella

Art. 2.2 (p): Denumirea descriptiva

„Denumirea descriptiva” reprezinta o denumire care ofera o descriere a produsului alimentar si - daca este necesar - a utilizarii lui, intr-un mod suficient de clar incat sa permita consumatorului sa stabileasca natura efectiva a acestuia si sa il distinga de alte produse cu care ar putea fi confundat;

Exemple de denumiri descriptive sunt (non-exhaustiv):

- Prajituri cu nuci americane

Art. 2.2 (q): Ingredient primar

„Ingredientul primar” reprezinta ingredientul sau ingredientele dintr-un produsul alimentar care reprezinta mai mult de 50% din acel produs sau pe care consumatorul le asociaza de obicei cu denumirea produsului si pentru care in majoritatea cazurilor este necesara o mentiune cantitativa;

In conformitate cu intelegerea curenta, exemple de ingrediente primare in legatura cu produsul alimentar sunt (non-exhaustiv):

- Apa, legume, perisoare in ciorba
- Orez, fructe de mare, legume, carne in paella
- Rosii in sos de rosii

Data fiind complexitatea, FoodDrinkEurope si Eurocommerce solicita o abordare pragmatica a interpretarii acestei definitii.

In multe cazuri, sursa ingredientelor primare poate fi multipla (amestecuri) si poate avea schimbari frecvente datorita unor factori de genul disponibilitate sezoniera/variatie, calitate, pret si sustenabilitate.

Pentru interpretarea partii de definitie **„pe care consumatorul le asociaza de obicei cu denumirea produsului si pentru care in majoritatea cazurilor este necesara o mentiune cantitativa”**, informatia poate fi gasita in Ghidul Comisiei despre QUID, punctul 6, care a fost aprobat la nivel UE.¹⁶

Art. 2.3: Tara de origine

In scopul acestui Regulament, tara de origine a produselor alimentare se va referi la originea produselor alimentare conform celor stabilite in art. 23-26 ale Regulamentului (CEE) nr. 2913/92.

A se vedea „locul de provenienta” (art. 2.2(g)).

Articolul 9(i): Mentiuni obligatorii

In conformitate cu art. 10-35 si supus exceptiilor din acest capitol, mentionarea urmatoarelor informatii va fi obligatorie:

[...]

(i)tara de origine sau locul de provenienta stipulate in art. 26.

¹⁶ http://ec.europa.eu/food/labellingnutrition/resources/fi02_en.pdf

Art. 9 stipuleaza care informatie ar trebui indicata obligatoriu. Art. 9 (i) se refera la cazurile in care tara de origine sau locul de provenienta trebuie sa fie mentionate obligatoriu, conform prevederilor art. 26.

Articolul 26: Tara de origine sau locul de provenienta

Articolul 26 este articolul principal care trateaza indicarea tarii de origine sau a locului de provenienta. Acest articol este structurat dupa cum urmeaza:

- 26.1: *alte acte legislative UE cu privire la etichetarea tarii de origine/locului de provenienta*
- 26.2: *etichetarea obligatorie a tarii de origine/locului de provenienta*
- 26.3: *etichetarea ingredientului primar*
- 26.4: *raportul de evaluare cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru anumite categorii de carne*
- 26.5: *rapoartele de evaluare a impactului cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru diferite produse alimentare*
- 26.6: *rapoartele de evaluare a impactului cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru carnea utilizata ca ingredient*
- 26.7: *Specificatii pentru evaluarile de impact mentionate in art. 26.5 si 26.6*
- 26.8: *Specificatii pentru aplicarea art. 26.2 (b) si art. 26.3*
- 26.9: *Specificatii pentru rapoartele si evaluarile de impact referitoare la carne.*

Art. 26.1: Alte acte legislative UE cu privire la etichetarea originii/locului de provenienta

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere cerințelor de etichetare stabilite prin dispoziții specifice ale Uniunii, în special prin Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare (1) și Regulamentul (CE) nr. 510/2006 din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (2).

Cerintele de etichetare referitoare la originea produselor alimentare exista deja in legislatia UE. De exemplu, etichetarea originii este obligatorie pentru miere, ulei de masline, carne de vita, etc. Prevederile din aceste prevederi specifice ale Uniunii vor continua sa se aplice indiferent de art. 26.

Art. 26.2: Etichetarea obligatorie a tarii de origine/locului de provenienta

(2) Mențiunile privind țara de origine sau locul de proveniență sunt obligatorii:

(a) în cazul în care lipsa acestor informații ar putea induce consumatorul în eroare în ceea ce privește adevărata țară de origine sau adevăratul loc de proveniență a produsului alimentar, în special dacă informațiile care însoțesc produsul alimentar sau eticheta în ansamblul ei ar sugera în alt fel că produsul are o altă țară de origine sau un alt loc de proveniență;

(b) pentru tipurile de carne care se încadrează la codurile din Nomenclatura combinată („NC”) enumerate în anexa XI. Aplicarea dispozițiilor de la prezenta literă face obiectul adoptării actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (8).

Acest paragraf stipulează în care cazuri etichetarea originii sau a locului de proveniență este obligatorie (suplimentar cerințelor de etichetare din legislația UE specifică, a se vedea art. 26.1).

Etichetarea obligatorie a originii/locului de proveniență de la punctul (a) urmează regulile UE cu privire la origine. Totuși, ea clarifică că, dacă informația dată ar implica că produsul alimentar are o altă țară de origine sau loc de proveniență, atunci este necesar să se menționeze originea/locul de proveniență al produsului alimentar.

Etichetarea obligatorie a originii/locului de proveniență de la punctul (b) se referă la tipuri specifice de carne conform celor indicate în Anexa XI din Regulament, și anume:

- *Carnea de porc, proaspătă, refrigerată sau congelată*
- *Carnea de oaie sau de capră, proaspătă, refrigerată sau congelată*
- *Carne de pasare de la poziția 0105, proaspătă, refrigerată sau congelată*

Până la 13 decembrie 2013, Comisia Europeană **trebuie** să furnizeze, urmare a evaluării de impact, regulile care vor governa aplicarea punctului (b) (a se vedea art. 26.8).

Art. 26.3: Etichetarea ingredientului primar

(3) În cazul în care se indică țara de origine sau locul de proveniență a produsului și aceasta (acesta) nu este aceeași (aceiași) cu țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar:

(a) se indică de asemenea țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului (ingredientelor) primar(e); sau

(b) se indică faptul că țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului (ingredientelor) primar(e) diferă de țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar.

Aplicarea dispozițiilor de la prezentul alineat face obiectul adoptării normelor de aplicare menționate la alineatul (8).

Pana la 13 decembrie 2013, Comisia Europeana **trebuie** sa intreprinda evaluarea de impact si va stabili regulile care vor guverna punerea in aplicare a acestui paragraf (a se vedea art. 26.8). Pe baza acestuia, prevederile se vor aplica incepand din decembrie 2014.

Acest paragraf instituie o obligatie operatorilor din sectorul alimentar acolo unde tara de origine sau locul de provenienta este mentionat si unde nu este acelasi cu originea sau locul de provenienta al ingredientului primar. Acest paragraf se aplica si etichetarii voluntare a originii/locului de provenienta.

Pentru cazurile care se incadreaza in acest paragraf, operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa aleaga intre doua optiuni:

Fie:

Mentioneaza tara de origine sau locul de provenienta al ingredientului primar suplimentar tarii de origine sau locului de provenienta al produsului alimentar.

Fie:

Mentioneaza ca tara de origine sau locul de provenienta al ingredientului primar este diferit de tara de origine sau locul de provenienta al produsului alimentar.

Art. 26.4: Raportul de evaluare cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru anumite categorii de carne

(4) În termen de cinci ani de la punerea în aplicare a dispozițiilor de la alineatul (2) litera (b), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport pentru a evalua indicarea obligatorie pe etichetă a țării de origine sau a locului de proveniență ale produselor menționate la litera respectivă.

Comisia Europeana va face o evaluare despre etichetarea obligatorie a tarii de origine sau locului de provenienta pentru anumite categorii de carne conform celor specificate. Acest raport de evaluare **trebuie** inaintat Parlamentului European si Consiliului pana la 13 decembrie 2016.

Art. 26.5: Rapoartele de evaluare a impactului cu privire la mentionarea obligatorie a originii/locului de provenienta pentru diferite produse alimentare

-(5) Până la 13 decembrie 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență pentru următoarele produse alimentare:

(a) alte tipuri de carne decât carnea de vită și mînzat și decât cele menționate la alineatul (2) litera (b);

(b) lapte;

(c) laptele utilizat ca ingredient în produsele lactate;

(d) produsele alimentare neprelucrate;

(e) produsele dintr-un singur ingredient;

(f) ingrediente care reprezintă mai mult de 50 % dintr-un produs alimentar.

Comisia Europeană va efectua evaluările de impact cu privire la obligativitatea menționării țării de origine sau locului de proveniență pentru produsele alimentare/ingredientele indicate mai sus. Aceste rapoarte de evaluare a impactului **trebuie** să fie înaintate Parlamentului European și Consiliului până la 13 decembrie 2014.

Art. 26.6: Rapoartele de evaluare a impactului cu privire la menționarea obligatorie a originii/locului de proveniență pentru carnea utilizată ca ingredient

(6) Până la 13 decembrie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență pentru carnea folosită ca ingredient.

Comisia Europeană va efectua evaluările de impact cu privire la obligativitatea menționării țării de origine sau locului de proveniență pentru carnea utilizată ca ingredient. Aceste rapoarte de evaluare a impactului **trebuie** să fie înaintate Parlamentului European și Consiliului până în decembrie 2013.

Art. 26.7: Specificații pentru evaluările de impact menționate în art. 26.5 și 26.6

(7) Rapoartele menționate la alineatele (5) și (6) iau în considerare nevoia de informare a consumatorului, fezabilitatea măsurii privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență, precum și analiza costurilor și beneficiilor rezultate din introducerea unor astfel de măsuri, inclusiv impactul juridic asupra pieței interne și impactul asupra comerțului internațional.

Comisia poate însoți rapoartele respective de propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii.

Acest paragraf furnizează specificitățile evaluărilor de impact din art. 26.5 și art. 26.6.

Evaluările impactului **trebuie** să țină cont de:

- Nevoile consumatorului
- Fezabilitate

- Analizele cost-beneficiu si impactul legal pe piata interna si impactul asupra comertului international.

Printre altele, acele evaluari de impact pot sa identifice modalitati de interpretare a prevederilor etichetarii originii.

Pe baza rezultatului evaluarilor de impact, Comisia Europeana **poate** decide sa propuna modificari ale textului legislativ in vederea acomodarii privind posibila etichetare obligatorie a originii/locului de provenienta.

Art. 26.8: Specificatii pentru aplicarea art. 26.2 (b) si art. 26.3

(8) Până la 13 decembrie 2013, în urma evaluărilor de impact, Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind aplicarea alineatului (2) litera (b) și a alineatului (3) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

A se vedea art. 26.2 si 26.3.

Art. 26.9: Specificatii pentru rapoartele si evaluarile de impact referitoare la carne

(9) În cazul produselor alimentare menționate la alineatul (2) litera (b), la alineatul (5) litera (a) și la alineatul (6), rapoartele și evaluările de impact realizate în temeiul acestui articol au în vedere, printre altele, opțiunile privind modalitățile de indicare a țării de origine sau a locului de proveniență a acestor produse alimentare, în special în ceea ce privește fiecare dintre următoarele date importante referitoare la viața animalului:

(a) locul nașterii;

(b) locul unde a fost crescut;

(c) locul unde a fost sacrificat.

Acest paragraf se aplica in mod specific pentru:

- Carnea care trebuie sa aiba obligatoriu mentiunea tarii de origine sau locului de provenienta conform celor indicate in art. 26.2b;
- Categoriile de carne altele decat carnea de vita si acelea la care s-a facut referire in art. 26.2b;
- Carnea utilizata ca ingredient.

Rapoartele si evaluarea de impact **trebuie** sa ia in considerare optiunile de exprimare ale tarii de origine sau locului de provenienta pentru fiecare etapa din viata unui animal (nastere, crestere si taiere).

Art. 39: Masuri nationale

Art. 39 abordeaza masurile nationale despre caracteristicile obligatorii suplimentare.

Art. 39.1: Motive de justificare pentru masurile nationale

(1) În afara mențiunilor obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 10, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 45, statele membre pot adopta dispoziții privind mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, pentru cel puțin unul dintre următoarele motive:

(a) protecția sănătății publice;

(b) protecția consumatorilor;

(c) prevenirea fraudelor;

(d) protecția drepturilor de proprietate industrială și comercială, a indicațiilor de proveniență, a denumirilor de origine înregistrate și prevenirea concurenței neloiale.

Acest paragraf permite statelor membre sa adopte reguli nationale privind mentiunile obligatorii suplimentare pentru tipuri specifice sau categorii de produse alimentare, in baza a cel puțin uneia dintre cele enumerate mai sus.

Art. 39.2: Specificatii pentru masurile nationale privind tara de origine sau locul de provenienta

-(2) În conformitate cu alineatul (1), statele membre pot introduce dispoziții privind menționarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență a produselor alimentare numai atunci când există dovada unei legături între anumite calități ale produsului și originea sau proveniența sa. Odată cu notificarea Comisiei în legătură cu astfel de dispoziții, statele membre oferă dovezi conform cărora majoritatea consumatorilor consideră că furnizarea acestor informații prezintă o importanță deosebită.

Acest paragraf dezvolta/detaliaza paragraful 1 si arata ca instituirea de reguli nationale cu privire la mentionarea obligatorie a tarii de origine sau locului de provenienta este permisa numai cand exista o legatura demonstrata intre anumite calitati ale produsului si originea sau provenienta sa. Statele membre trebuie nu numai sa instiinteze Comisia despre astfel de masuri nationale, ci sa si demonstreze ca majoritatea consumatorilor atribuie „o valoare semnificativa” unei astfel de informatii.

Anexa XI: Categoriile de carne pentru care mentionarea tarii de origine sau locului de provenienta este obligatorie

Anexa VI se refera la art. 26 si stipuleaza categoriile de carne pentru care mentionarea tarii de origine sau locului de provenienta este obligatoriu:

TIPURI DE CARNE PENTRU CARE MENTIONAREA TARII DE ORIGINE SAU LOCULUI DE PROVENIENTA ESTE OBLIGATORIE

203 Carne de animale din specia porcină, proaspătă, refrigerată sau congelată

204 Carne de animale din speciile ovine sau caprine, proaspătă, refrigerată sau congelată

207 Carne proaspătă, refrigerată sau congelată de păsări de curte de la poziția 0105

Aceasta lista nu acopera tipurile de carne care sunt deja supuse mentionarii obligatorii a tarii de origine sau locului de provenienta din cadrul altei legislatii UE (vezi art. 26.1).

Capitolul III: Lizibilitate

Cuprins

Articol cu articol	65
Articolul 2.2 (m): Definitia „lizibilitati”	65
Articolul 13: Prezentarea mentiunilor obligatorii	66
13.1: Principii generale de prezentare a informatiei obligatorii despre produs	66
13.2: Dimensiunea minima a fontului pentru mentiunile obligatorii	67
13.3: Dimensiunea minima a fontului pentru mentiunile obligatorii pentru ambalajele mici	69
13.4: Masuri de implementare ale Comisiei Europene cu privire la lizibilitate	69
13.5: Pozitionarea anumitor mentiuni obligatorii	70
13.6: Exceptari de la pozitionarea anumitor mentiuni obligatorii	70
Articolul 16: Omisiunea anumitor mentiuni obligatorii	71
16.1: Reguli specifice pentru buteliile de sticla	71
16.2: Reguli specifice pentru ambalajele mici a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm ²	71
16.3: Exceptari de la declaratia nutritionala obligatorie	72
16.4. Reguli specifice pentru bauturi alcoolice	73
Anexa IV: Definitia inaltimii x	74

REZUMAT

- Informatia obligatorie despre produsul alimentar **trebuie** sa fie:
 - Usor de vazut, clar lizibila si sa nu se stearga (unde este cazul)
 - Afisata cu un caracter a carui marime este de minimum 1,2 mm
- Pentru ambalajele/recipientele a caror cea mai mare suprafata este sub 80 cm², dimensiunea caracterului **trebuie** sa fie de cel putin 0,9 mm.
- Statele membre pot adopta masuri nationale cu privire la prezentarea produselor alimentare nepreambalate.
- Comisia Europeana trebuie sa stabileasca reguli pentru lizibilitate.
- Denumirea produsului, cantitatea neta si, acolo unde este cazul, concentratia alcoolica dobandita in volume, **trebuie** furnizata in acelasi „camp vizual”. Comisia Europeana poate extinde aceasta cerinta si altor mentiuni obligatorii.
Scutirile sunt:
 - *Pentru recipientele din sticla destinate reutilizarii, care sunt marcate permanent si care nu pot avea eticheta, inel sau guler;*
 - *Pentru ambalajele sau recipientele a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm².*

Urmatoarele cazuri pot avea o etichetare obligatorie mai redusa:

- *recipientele din sticla destinate reutilizarii, care sunt marcate permanent si care nu pot avea eticheta, inel sau guler;*
- *ambalajele sau recipientele a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm²;*
- *baturile alcoolice (peste 1,2% alcool);*
- *cateva produse alimentare care sunt scutite de etichetarea nutritionala obligatorie (Anexa V).*

Articol cu articol

Urmatoarele articole sunt relevante pentru lizibilitate:

- **Articolul 2.2 (m): definitia lizibilitatii**
- **Articolul 13: prezentarea mentiunilor obligatorii**
- **Articolul 16: omiterea anumitor mentiuni obligatorii**
- **Anexa IV: definitia X-inaltimii**

Articolul 2.2 (m): Definitia „lizibilitatii”

„lizibilitate” înseamnă aspectul fizic al informațiilor prin care informațiile sunt accesibile vizual publicului larg, care este determinat de diferite elemente, printre care dimensiunea fontului, distanța dintre litere, distanța dintre rânduri, de grosimea liniilor, culoare, tipul caracterelor, raportul dintre lățimea și înălțimea caracterului, suprafața materialului, precum și de contrastul semnificativ dintre text și fundal;

Definitia de mai sus a „lizibilitatii” ia în calcul ca lizibilitatea nu se limitează la dimensiunea caracterului, ci include și alte elemente cum ar fi spațiul, tipul de culoare, stilul de caracter și contrastul.

Articolul 13: Prezentarea mențiunilor obligatorii

Acesta este principalul articol care tratează lizibilitatea. Este structurat după cum urmează:

- 13.1: Principii generale de prezentare a informației obligatorii despre produs
- 13.2: Dimensiunea minimă a fontului pentru mențiunile obligatorii
- 13.3: Dimensiunea minimă a fontului pentru mențiunile obligatorii pentru ambalajele mici
- 13.4: Măsuri de implementare ale Comisiei Europene cu privire la lizibilitate
- 13.5: Pozitionarea anumitor mențiuni obligatorii
- 13.6: Excepții de la pozitionarea anumitor mențiuni obligatorii

13.1: Principii generale de prezentare a informației obligatorii despre produs

Fără a aduce atingere măsurilor naționale adoptate în temeiul articolului 44 alineatul (2), informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt amplasate într-un loc evident, astfel încât să fie ușor vizibile, lizibile și, după caz, indelebile. Acestea nu trebuie să fie în niciun caz disimulate, ascunse, trunchiate sau separate prin orice alte reprezentări scrise sau imagini sau prin orice alt element intercalat.

“În cazul produselor alimentare preambalate, informațiile obligatorii trebuie să apară direct pe ambalaj sau pe eticheta atașată acestuia. „Etichetă” înseamnă orice marcaj, marcă, semn, imagine sau altă descriere scrisă, imprimată, ștanțată, marcată, gravată sau tipărită pe un produs alimentar sau atașată ambalajului sau recipientului unui astfel de produs”. 2.1.1

Informația obligatorie despre produsul alimentar **trebuie** să fie afișată într-un loc izbitor observabil, astfel încât să fie:

- Vizibil
- Lizibil
- Fără să se steargă (acolo unde este cazul).

Aceste „principii” sunt in conformitate cu legislatia anterioara a UE privind etichetarea (Directiva 2000/13/CE), care va fi abrogata in decembrie 2014.

Mai mult, informatia obligatorie despre produsul alimentar **nu trebuie** sa fie:

- Ascunsa
- Obscura
- Trunchiata/intreputa de orice reprezentari scrise, imagini sau orice alt element intercalat.

Textul subliniat de mai sus a fost adaugat textului ce provine din legislatia UE privind etichetarea (Directiva 2000/13/CE). Acesta trebuie abordat de la caz la caz, unde ar trebui sa se garanteze ca informatiile obligatorii despre produsul alimentar sunt lizibile si usor accesibile pentru consumator. Prin urmare, etichetele trebuie să nu poată fi îndepărtate cu ușurință, astfel incat ar afecta disponibilitatea sau accesibilitatea consumatorului la informațiile obligatorii. Exemplele de cum nu ar trebui sa fie sunt fundalurile cu imagini tipatoare sau etichetele ce acopera declaratia obligatorie.

Poate fi utilizat orice tip de eticheta despre care se consideră că îndeplinește criteriile menționate anterior. În cazul etichetelor detașabile aplicate pe ambalaj, poate fi efectuată o evaluare de la caz la caz pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite cerințele generale cu privire la punerea la dispoziție și amplasarea informațiilor obligatorii. În special, ar trebui să se examineze dacă informațiile referitoare la produsele alimentare furnizate pe acest tip de etichete sunt ușor vizibile sau nu. 2.1.1

Conform art. 44.2 al Regulamentului, statele membre **pot** adopta masuri nationale privind mijloacele prin care informatia obligatorie trebuie furnizata in cazul produselor alimentare nepreambalate si, acolo unde este cazul, forma lor de exprimare si prezentare. Astfel de masuri nationale vor preceda principiilor generale din acest articol.

Un alt aspect important este ca acest articol trateaza lizibilitatea pentru informatia *obligatorie* despre produsul alimentar. Articolul 37 al Regulamentului mentioneaza ca in cazul in care este furnizata informatia voluntara despre produsul alimentar, aceasta nu ar trebui afisata in detrimentul spatiului destinat informatiei obligatorii despre produsul alimentar.

13.2: Dimensiunea minima a caracterului pentru mentiunile obligatorii

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice ale Uniunii aplicabile anumitor produse alimentare, atunci când apar pe ambalaj sau pe eticheta atașată la acesta, mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) se imprimă pe ambalaj sau pe etichetă astfel încât să se asigure o lizibilitate bună, cu caractere folosind dimensiuni ale fontului pentru care înălțimea literei mici x, astfel cum este definită în anexa IV, este mai mare sau egală cu 1,2 mm.

Pentru informatia obligatorie despre produsul alimentar, listata in art. 9(1) si art. 10 ce trebuie furnizata pe ambalaj sau pe eticheta atasata ambalajului:

- Lizibilitatea clara **trebuie** asigurata (vezi definitia „lizibilitatii”)
- **Trebuie** utilizat un caracter de minimum 1,2 mm (vezi Anexa IV).

Mentiunile obligatorii listate in articolul 9(1) sunt¹⁷:

- a) denumirea produsului alimentar;
- b) lista ingredientelor;
- c) orice ingredient sau adjuvant tehnologic menționat în anexa II sau provenit dintr-o substanță sau dintr-un produs menționat în anexa II care provoacă alergii sau intoleranță, utilizat în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și încă prezent în produsul finit, chiar și într-o formă modificată;
- d) cantitatea de anumite ingrediente sau categorii de ingrediente;
- e) cantitatea neta de produs alimentar;
- f) data durabilității minimale sau data limită de consum;
- g) condițiile speciale de păstrare și/sau condițiile de utilizare;
- h) numele sau denumirea comercială și adresa operatorului din sectorul alimentar menționat la articolul 8 alineatul (1);
- i) tara de origine sau locul de provenienta in cazurile mentionate la art. 26;
- j) instrucțiuni de utilizare, în cazul în care omiterea lor ar îngreuna utilizarea corectă a produsului alimentar;
- k) pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2 % de alcool în volum, concentrația alcoolică dobândită;
- l) o declaratie nutritionala.

In plus, art. 10 se refera la mentiunile obligatorii suplimentare pentru categoriile specifice de produse alimentare care sunt listate in Anexa III a Regulamentului.

Mai mult, cat priveste cantitatea neta a produsului alimentar (punctul e), Directiva Consiliului 76/211 privind greutatea sau volumul unor anumite produse preambalate mentioneaza in Anexa I, punctul 3.1, reguli specifice pentru dimensiunea caracterului pentru cantitatea nominala (adica valoarea numerica):

- Ce nu depaseste 50g/ml 2 mm minim*
- 50g/ml – 200g/ml 3 mm minim*
- 200g/ml – 1 kg/l 4 mm minim*
- Ce depaseste 1 kg/l 6 mm minim*

* Cifrele se refera la inaltimea numerica, nu la X-inaltime.

¹⁷ Va rugam sa luati in considerare ca exista exceptari pentru produsele alimentare nepreambalate (art. 44) si pentru cateva produse alimentare preambalate (art. 16, Anexa V) in ceea ce priveste caracteristicile obligatorii.

Dimensiunea minima a fontului specificata in Regulamentul 1169/2011 *nu* se aplica elementelor obligatorii din alte legislatii UE (ex. codurile de lot) sau informatiei voluntare despre produsul alimentar, cum ar fi mentiunile nutritionale si de sanatate.

13.3: Dimensiunea minima a fontului pentru mentiunile obligatorii pentru ambalajele mici

În cazul ambalajelor sau al recipientelor la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 80 cm², dimensiunea fontului înălțimii literei mici x menționată la alineatul (2) este mai mare sau egală cu 0,9 mm.

Pentru ambalajele/recipientele mici a caror cea mai mare suprafata are sub 80 cm², dimensiunea fontului la care s-a facut referire in art. 13.2 **trebuie** sa fie de cel puțin 0,9 mm.

Q2.3.1 Cum se determină „suprafața celei mai mari fețe”, în special în cazul dozelor sau al sticlelor?

În cazul ambalajelor sub formă dreptunghiulară sau al cutiilor, „suprafața celei mai mari fețe” este ușor de determinat; și anume, este suficient să se ia în considerare o față întreagă a ambalajului respectiv (înălțime x lățime).

Cu toate acestea, pentru ambalajele cilindrice (de exemplu, dozele) sau ambalajele sub formă de sticle care au adesea forme inegale, determinarea suprafeței celei mai mari fețe este mai complexă. Pentru ambalajele cilindrice sau sub formă de sticle, care deseori se caracterizează prin forme inegale, o modalitate pragmatică de a clarifica conceptul de „suprafață a celei mai mari fețe” ar putea fi, de exemplu, să se ia în considerare toată suprafața ambalajului, cu excepția extremităților și a marginilor superioare și inferioare ale dozelor, a umărului, precum și a gâtului sticlelor și borcanelor.

Notiunea de „cea mai mare suprafata” a fost utilizata anterior in Directiva UE 2000/13/CE cu privire la etichetare. FoodDrinkEurope si Eurocommerce inteleg ca „cea mai mare suprafata” reprezinta cea mai mare suprafata unitara care poate fi vazuta dintr-un singur unghi si care din perspectiva tehnica poate fi imprimata. In general, este cea mai mare suprafata delimitata de margini. Pentru suprafete fara margini, ex: in cazul ambalajelor conice sau cilindrice, curbura trebuie luata in considerare atunci cand se calculeaza suprafata disponibila. De exemplu, cea mai mare suprafata a unei conserve corespunde aproximativ unei 1/3 din suprafata cilindrica a unei conserve. Mai mult, intrucat exista multe forme de ambalaje, altele decat cutiile si ambalajele conice/cilindrice, aceste specificitati ar trebui luate in considerare de la caz la caz. Operatorul din sectorul alimentar ar trebui sa asigure ca informatia obligatorie furnizata despre produsul alimentar este clar lizibila si usor accesibila pentru consumator.

13.4: Masuri de implementare ale Comisiei Europene cu privire la lizibilitate

Comment [L2]: Se propune includerea actului normativ RO privind inaltimea minima a caracterelor- HG 530/2001.

Romaliminta: Consideram ca este recomandabil sa nu complicam lucrurile, ramanand doar la aplicarea Reg 1169. Astfel evitam tratamentul discriminator al operatorilor romani, fata de cei europeni.

În scopul atingerii obiectivelor prezentului regulament, Comisia stabilește, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 51, norme privind lizibilitatea.

Cu același scop ca cel menționat la primul paragraf, Comisia poate, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 51, să extindă cerințele de la alineatul (5) din prezentul articol la mențiunile obligatorii suplimentare pentru categorii sau tipuri specifice de produse alimentare.

Comisia Europeană **trebuie** să stabilească reguli pentru lizibilitate.

În plus, Comisia Europeană **poate** extinde mențiunile obligatorii care trebuie să apară în același câmp vizual (vezi art. 13.5).

13.5: Pozitionarea anumitor mențiuni obligatorii

Mențiunile listate la punctele (a); (e) și (k) ale art. 9(1) vor apărea în același câmp vizual.

Următoarele mențiuni **trebuie** furnizate împreună în același câmp vizual:

- Denumirea produsului alimentar
- Cantitatea netă a produsului alimentar;
- În ce privește băuturile ce conțin mai mult de 1,2% alcool în volum, concentrația alcoolică dobândită în volum;

Definiția „câmpului vizual” este furnizată în art. 2.2 (k):

„câmpul vizual” reprezintă toate suprafețele ambalajului ce pot fi citite dintr-un singur unghi de vizualizare;

Același „câmp vizual” poate fi reprezentat de orice parte sau mai mult de o parte a ambalajului, incluzând dar nelimitându-se la partea posterioară, partea frontală sau alta parte a ambalajului.

13.6: Excepții de la pozitionarea anumitor mențiuni obligatorii

Paragraful 5 al acestui articol nu se va aplica în cazurile specificate în art. 16(1) și (2).

Următoarele cazuri sunt scutite de cerința de a poziționa anumite mențiuni obligatorii în același câmp vizual:

- *Buteliile din sticlă destinate reutilizării, care sunt marcate permanent și ca atare nu au etichetă, înel sau guler;*

- *Ambalajele sau recipientele a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm²*

Cele doua cazuri de mai sus au reguli specifice stabilite in art. 16.1 si 16.2.

Articolul 16: Omiterea anumitor mentiuni obligatorii

Acest articol specifica anumite reguli speciale sau scutiri de la anumite mentiuni obligatorii. Este structurat dupa cum urmeaza:

- **16.1: Reguli specifice pentru buteliile de sticla**
- **16.2: Reguli specifice pentru ambalajele mici a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm²**
- **16.3: Exceptari de la declaratia nutritionala obligatorie**
- **16.4: Reguli specifice pentru bauturile alcoolice**

16.1: Reguli specifice pentru buteliile de sticla

In cazul buteliilor de sticla destinate reutilizarii care sunt marcate permanent si ca atare nu pot avea eticheta, inel sau guler, vor fi obligatorii numai caracteristicile listate la punctele (a), (c), (e), (f) si (l) din art. 9(1).

Buteliile de sticla destinate reutilizarii care sunt marcate permanent si care nu pot avea eticheta, inel sau guler, **pot** avea mai putine mentiuni. Urmatoarele mentiuni **trebuie** furnizate:

- *Denumirea produsului alimentar;*
- *Orice ingredient sau auxiliar de procesare listat in Anexa II sau derivat din substanta sau produsul listat in Anexa II care cauzeaza alergii sau intolerante si care este utilizat in producerea sau prelucrarea produsului alimentar si este inca prezent in produsul finit, chiar si intr-o forma modificata;*
- *Cantitatea neta a produsului alimentar;*
- *Data durabilitatii minimale sau data limita de consum*
- *Declaratia nutritionala.*

16.2: Reguli specifice pentru ambalajele mici a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm²

In cazul ambalajelor sau recipientelor a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm², vor fi obligatorii numai caracteristicile listate la punctele (a), (c), (e) si (f) din articolul 9(1). Caracteristicile mentionate la punctul (b) din articolul 9(1) vor fi furnizate prin alte mijloace sau vor fi facute disponibile la cererea consumatorilor.

Ambalajele/recipientele mici a caror cea mai mare suprafata are mai putin de 10 cm² pot purta mai putine mentiuni.

Trebuie furnizate urmatoarele mentiuni:

- *Denumirea produsului alimentar;*
- *Orice ingredient sau auxiliar de procesare listat in Anexa II sau derivat din substanta sau produsul listat in Anexa II care cauzeaza alergii sau intolerante si care este utilizat in producerea sau prelucrarea produsului alimentar si este inca prezent in produsul finit, chiar si intr-o forma modificata;*
- *Cantitatea neta a produsului alimentar;*
- *Data durabilitatii minimale sau data limita de consum.*

Pentru aceste ambalaje/recipiente mici, lista de ingrediente trebuie furnizata prin alte mijloace (ex. prospect, website) sau pot fi facute disponibile la cererea consumatorilor (ex. hotline).

16.3: Exceptari de la declaratia nutritionala obligatorie

Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii care prevăd o declarație nutrițională obligatorie, declarația menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (l) nu este obligatorie pentru produsele alimentare menționate în anexa V.

Produsele listate in Anexa V sunt scutite de la declaratia nutritionala obligatorie.

In cazul in care alta legislatie UE prescrie declaratia nutritionala obligatorie (ex pentru produsele alimentare speciale), acest lucru are intaietate. De exemplu, produsele alimentare destinate utilizarii nutritionale speciale (PARNUTS) au reguli specifice cu privire la etichetarea nutritionala si de care trebuie sa se tina cont.

Q3.5 Care sunt derogările? [articolul 16 alineatul (4) și articolul 44 alineatul (1) litera (b), anexa V]

Următoarele produse sunt exceptate de la cerința de a furniza declarații nutriționale obligatorii, cu excepția cazurilor în care sunt făcute mențiuni nutriționale și/sau de sănătate:

1. produse neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;
2. produse prelucrate a căror prelucrare constă numai în maturare și care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;
3. apă destinată consumului uman, inclusiv în cazul în care singurele ingredient adăugate sunt dioxidul de carbon și/sau arome;
4. plante aromatice, condimente sau amestecuri ale acestora;
5. sare și înlocuitori de sare;
6. îndulcitori pentru masă;

7. extracte de cafea și de cicoare, boabe de cafea întregi sau măcinate și boabe de cafea decafeinizate întregi sau măcinate;
8. infuzii de plante și de fructe, ceai, ceai decafeinizat, ceai instant sau solubil sau extract de ceai, ceai instant sau solubil decafeinizat sau extract de ceai decafeinizat, la care nu s-au adăugat alte ingrediente în afara aromelor, care nu modifică valoarea nutrițională a ceaiului;
9. oțeturi fermentate și înlocuitori de oțet, inclusiv cele (cei) la care s-au adăugat numai arome;
10. arome;
11. aditivi alimentari;
12. adjuvanți tehnologici;
13. enzime alimentare;
14. gelatină;
15. compuși de gelificare;
16. drojdie;
17. gumă de mestecat;
18. produse alimentare ambalate sau în recipiente la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 25 cm²;
19. produse alimentare, inclusiv cele artisanale, furnizate direct de către producător în cantități mici către consumatorul final sau centrele de comerț cu amănuntul locale care le furnizează direct consumatorului final;
20. băuturi alcoolice (care conțin peste 1,2% alcool);
21. produse alimentare care nu sunt preambalate (cu excepția cazului în care măsurile naționale prevăd altfel).

16.4: Reguli specifice pentru bauturile alcoolice

Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii care prevăd o listă a ingredientelor sau o declarație nutrițională obligatorie, mențiunile de la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (l) nu sunt obligatorii pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2 % alcool în volum.

Până la 13 decembrie 2014, Comisia întocmește un raport privind aplicarea articolului 18 și a articolului 30 alineatul (1) în cazul produselor menționate la prezentul alineat și în care abordează chestiunea acoperirii în viitor a unor categorii de băuturi alcoolice, în special de obligația de a fi însoțite de informații privind valoarea energetică și motivele care ar justifica eventualele excepții, ținând seama de nevoia de a asigura coerența cu alte politici relevante ale Uniunii. În acest context, Comisia ia în considerare necesitatea de a propune o definiție a băuturilor de tip „alcopop”.

Comisia alătură raportului respectiv o propunere legislativă, dacă este cazul, care să stabilească norme pentru o listă a ingredientelor sau o declarație nutrițională obligatorie pentru aceste produse.

Bauturile care contin mai mult de 1,2% alcool pot purta mai putine mentiuni deoarece sunt scutite de la lista de ingrediente si declaratia nutritionala. Facultativ,

operatorii din sectorul alimentar **pot** include lista de ingrediente si/sau declaratia nutritionala pentru aceste bauturi.

Comisia Europeana **trebuie** sa elaboreze un raport cu privire la lista de ingrediente (art. 18) si declaratia nutritionala obligatorie (art. 30.1) pentru bauturile alcoolice (peste 1,2% alcool).

Acest raport se centreaza in jurul furnizarii informatiei despre valoarea energetica pentru bauturile alcoolice, incluzand posibilele exceptari. Mai mult, Comisia trebuie sa ia in considerare necesitatea de a propune o definitie pentru bauturile de tip „alcopop”.

Comisia trebuie sa insoteasca raportul cu o propunere legislativa (daca este cazul) prin care determina regulile pentru bauturile alcoolice privind:

- Lista ingredientelor;
- Declaratia nutritionala obligatorie.

Anexa IV: Definitia înălțimii literei mici „x”

Legenda

1	linia ascendenților
2	linia majusculilor
3	linie mediană
4	linie de bază
5	linia descendenților
6	înălțimea literei mici „x”
7	dimensiunile fontului

Înălțimea literei mici „x” este mentionata la randul 6. In general, aceasta ar trebui sa fie de minim 1,2 mm (vezi articolele de mai sus).

Capitolul IV: Etichetarea alergenilor

Cuprins

Articol cu articol	77
Articolul 9.1 (c): Mențiuni obligatorii	78
Articolul 21: Etichetarea anumitor substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe	78
21.1: Prezentarea etichetării anumitor substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe	78
21.2: Re-examinarea sistematică și posibilă actualizare a listei de substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe	81
Articolul 36.3 (a): Etichetarea voluntară suplimentară privind alergenii („poate conține”)	82
Articolul 44.1 (a) și 44.2: Etichetarea alergenilor pentru produsele alimentare nepreambalate	83
Anexa II: Lista substanțelor sau produselor care cauzează alergii sau intoleranțe	85

Rezumat

- **Trebuie** mentionate substantele sau produsele care cauzeaza alergii, inclusiv in cazul produselor alimentare nepreambalate;
- Fiecare ingredient sau auxiliar de procesare care provine dintr-o substanta sau produs care cauzeaza alergii sau intolerante **trebuie** sa fie:
 - Mentionat in lista de ingrediente cu referire la denumirea substantei sau produsului conform celor listate in Anexa II;
 - Subliniat prin imprimare tipografica, distingandu-se astfel de restul listei de ingrediente;
- Daca nu este furnizata nici o lista de ingrediente, substantele sau produsele care cauzeaza alergii sau intolerante **trebuie** mentionate prin enunt de tipul „contine +[substantele/produsele]”
- Cand denumirea produsului se refera clar la substantele sau produsele care cauzeaza alergii sau intolerante, nu mai este necesara etichetarea substantei sau produsului in cauza.
- Comisia Europeana **trebuie** sa re-examineze sistematic, iar acolo unde este cazul sa actualizeze lista substantelor sau produselor care cauzeaza alergii sau intolerante.
- Comisia Europeana **trebuie** sa stabileasca masuri de implementare cu privire la etichetarea voluntara suplimentara „poate contine”.

Articol cu articol

Urmatoarele articole sunt relevante pentru etichetarea privind alergenii¹⁸:

- **Articolul 9.1 (c): Mentiiuni obligatorii**
- **Articolul 21: Etichetarea anumitor substante sau produse care cauzeaza alergii sau intolerante**
- **Articolul 36.3 (a): Etichetarea voluntara suplimentara privind alergenii („poate contine”)**
- **Articolul 44.1 (a) si 44.2: Etichetarea alergenilor pentru produsele alimentare nepreambalate**
- **Anexa II: Lista substantelor sau produselor care cauzeaza alergii sau intolerante**

¹⁸ Pentru o mai usoara referinta, etichetarea privind alergenii din acest document se refera la etichetarea substantelor sau produselor care cauzeaza alergii sau intolerante.

Articolul 9.1 (c): Mențiuni obligatorii

În conformitate cu articolele 10-35 și sub rezerva excepțiilor prevăzute în prezentul capitol, este obligatorie menționarea următoarelor informații:

[...](c) orice ingredient sau adjuvant tehnologic menționat în anexa II sau provenit dintr-o substanță sau dintr-un produs menționat în anexa II care provoacă alergii sau intoleranță, utilizat în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și încă prezent în produsul finit, chiar și într-o formă modificată;

[...]

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** să înscrie prin etichetare orice ingredient sau auxiliar de procesare:

- Listat în Anexa II; sau
- Derivat dintr-o substanță sau produs listat în Anexa II.

Lista din Anexa II este menționată mai jos. Etichetarea acestor ingrediente, adjuvanți de procesare, substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe, este obligatorie când sunt utilizate în producerea sau prelucrarea unui produs alimentar și sunt încă prezente în produsul finit, chiar și sub o formă modificată.

Alte reguli privind modul de specificare pe etichetă sunt menționate în art. 21.

Articolul 21: Etichetarea anumitor substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe

Articolul 21 este principalul articol care prezintă etichetarea alergenilor.

Este structurat după cum urmează:

- ***21.1: Prezentarea etichetării anumitor substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe***
- ***21.2: Re-examinarea sistematică și posibilă actualizare a listei de substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe***

21.1: Prezentarea etichetării anumitor substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe

Fără a aduce atingere normelor adoptate în temeiul articolului 44 alineatul (2), mențiunile la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) îndeplinesc următoarele cerințe:

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** să menționeze substanțele sau produsele care cauzează alergii sau intoleranțe sub forma specificată în următoarele subparagrafe.

Acolo unde masuri nationale specifice au fost introduse de state membre individuale pentru produsele alimentare nepreambalate cu privire la forma de exprimare si prezentare obligatorie a alergenilor (art. 44.2), acest aspect are intaietate fata de cerintele art. 21.

(a) sunt incluse în lista ingredientelor, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 18 alineatul (1), făcându-se referire în mod clar la numele substanței sau produsului, enumerate în anexa II; și

Ingredientele care conform Anexei II din Regulament sunt substante sau produse care cauzeaza alergii sau intolerante, **trebuie** mentionate in lista de ingrediente „specificand clar denumirea substantei sau produsului asa cum sunt listate in Anexa II”. Astfel, comparativ cu situatia actuala de etichetare a alergenilor din Directiva 2000/13/CE, nu sunt schimbari in acest sens.

(b) denumirea substanței sau a produsului astfel cum este prevăzută în anexa II este pusă în evidență printr-un set de caracteristici grafice care o diferențiază clar de restul listei de ingrediente, de exemplu prin font, stilul caracterelor sau culoarea de fond.

Numele **trebuie** subliniat printr-o imprimare tipografica diferita de restul listei de ingrediente, de exemplu se va utiliza alt caracter, tip de caracter sau culoare de fundal.

Sublinierile pot fi realizate prin mentionarea ingredientelor in cauza in lista de ingrediente utilizand litere **ingrosate**. Totusi, operatorii din sectorul alimentar pot utiliza alte mijloace de subliniere, intre altele din motive de fezabilitate tehnica, fie cele mentionate in articol (caracter, tip de caracter, culoare de fundal), fie altele.

Q2.4.1 În cazul în care denumirea unui ingredient (scrisă într-un singur cuvânt) include parțial numele unei substanțe/unui produs care provoacă alergii sau intoleranțe (de exemplu cuvântul în limba germană „milchpulver” care înseamnă „lapte praf”), ar trebui evidențiată întreaga denumire a ingredientului sau doar partea care se referă la substanța/produsul care provoacă alergii sau intoleranțe (milchpulver sau milchpulver)?

Atunci când enumeră ingredientele, operatorii din sectorul alimentar trebuie să evidențieze denumirea substanței/produsului care corespunde denumirii incluse în lista din anexa II la regulamentul ICPA. Prin urmare, ar trebui evidențiată doar partea din denumirea ingredientului care corespunde substanțelor/produselor enumerate în anexa II (de exemplu „milchpulver”). Cu toate acestea, din motive practice, punerea în evidență a întregii denumiri a ingredientului respectiv (de exemplu „milchpulver”) este, de asemenea, considerată ca fiind în conformitate cu cerințele legale.

În mod evident, atunci când denumirea unui ingredient include mai multe cuvinte separate, numai produsul/substanța care provoacă alergii sau intoleranțe ar trebui să fie evidențiat(ă) (de exemplu „poudre de lait”, „latte in polvere”).

Q2.4.2 În cazurile în care toate ingredientele unui produs alimentar sunt substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe, astfel cum sunt enumerate în anexa II din regulamentul ICPA, cum poate fi evidențiată prezența lor?

În cazul în care toate ingredientele unui produs alimentar sunt substanțe care provoacă alergii sau intoleranțe, ele trebuie indicate în lista ingredientelor și scoase în evidență. Există o anumită flexibilitate în ceea ce privește mijloacele de a asigura această evidențiere, de exemplu prin intermediul fontului, al stilului sau al culorii fondului. În cazul în care toate ingredientele sunt enumerate în lista din anexa II, trebuie să se facă distincția între acestea și alte informații obligatorii, cum ar fi cuvântul „ingredient” atunci când introduce lista ingredientelor.

Evidențierea substanțelor care provoacă alergii sau intoleranțe în lista ingredientelor asigură faptul că, astfel, consumatorii continuă să verifice lista ingredientelor. Așadar, consumatorii care suferă de alergii sau intoleranțe alimentare (declanșate, în special, de substanțe care nu sunt enumerate în regulamentul ICPA, cum ar fi, de exemplu, mazărea) vor fi în măsură să aleagă în cunoștință de cauză produse care să nu le afecteze sănătatea.

În lipsa unei liste a ingredientelor, reprezentarea mențiunilor la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) include cuvântul „conține” urmat de numele substanței sau al produsului, enumerate în anexa II.

Atunci când nu este data nicio lista de ingrediente (ex. buteliile de sticlă destinate reutilizării, marcate permanent și care nu pot avea eticheta, inel sau guler), cuvântul „conține” urmat de denumirea substanței sau produsului care cauzează alergii sau intoleranțe **trebuie** menționat.

Q2.4.3 Pentru ambalajele sau recipientele în cazul cărora cea mai mare față are o suprafață mai mică de 10 cm², cum trebuie indicate prezența în produsul alimentar respectiv a substanțelor sau produselor care provoacă alergii sau intoleranțe?

Pentru ambalajele sau recipientele în cazul cărora cea mai mare față are o suprafață mai mică de 10 cm², lista ingredientelor poate fi omisă. Cu toate acestea, în lipsa unei liste a ingredientelor, este obligatoriu să se menționeze prezența substanțelor sau produselor care provoacă alergii sau intoleranțe în produsul alimentar respectiv prin menționarea termenului „conține” urmat de denumirea substanței sau a produsului care provoacă alergii sau intoleranțe.

Și în acest caz se aplică regula generală potrivit căreia prezența substanțelor sau a produselor care provoacă alergii sau intoleranțe nu trebuie să fie indicată în cazul în care denumirea produsului alimentar face referire în mod clar la substanța sau produsul în cauză. În mod similar, în astfel de cazuri nu este necesară evidențierea sau accentuarea în vreun alt fel a substanțelor sau a produselor care provoacă alergii sau intoleranțe.

În cazul în care mai multe ingrediente sau mai mulți adjuvanți tehnologici ai unui produs alimentar provin dintr-o singură substanță sau dintr-un singur produs enumerat în anexa II, indicațiile de pe etichetă clarifică acest fapt în cazul fiecărui ingredient sau adjuvant tehnologic în cauză.

În cazul în care produsul alimentar conține mai multe ingrediente sau adjuvanți de procesare care provin dintr-o singură substanță sau produs care cauzează alergii sau intoleranțe, operatorul alimentar **trebuie** să repete referința la substanță sau produs ori de câte ori acesta este prezent, să aleagă orice altă prezentare care arată clar că ingredientele sau auxiliarii de procesare provin dintr-un singur alergen.

Includerea mențiunilor la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) nu este obligatorie în cazurile în care numele produsului alimentar face referire în mod clar la substanța sau produsul în cauză.

În cazurile în care denumirea produsului alimentar se referă clar la substanță sau produs care cauzează alergii sau intoleranțe, nu se solicită etichetarea substanțelor sau produselor în cauză.

Exemple:

- Bautura din soia cu aroma de capsuni, unde lecitina din soia este utilizată în aroma;
- Faina de grau;
- Toate produsele lactate, ex: branza, iaurtul, smantana, untul, intrucat este clar ca sunt derivate din lapte (vezi Anexa XIII si XIII din Regulamentul 1234/2007 pentru explicatii despre definitia si denumirea produselor lactate);
- Pate de ton.

Mai mult, în acele cazuri în care denumirea ingredientului se referă clar la substanță sau produs care cauzează alergii sau intoleranțe, de asemenea nu se solicită etichetarea substanțelor sau produselor în cauză. Denumirea alimentului este denumirea legală a produsului conform celor stabilite în art. 9.1(a) și art. 17. De exemplu, atunci când denumirea produsului conține cuvinte cum ar fi iaurt, smantana, unt, branza, etc, este clar pentru consumator că aceste produse conțin lapte.

21.2: Re-examinarea sistematică și posibilă actualizare a listei de substanțe sau produse care cauzează alergii sau intoleranțe

Pentru a asigura o mai bună informare a consumatorilor și pentru a ține seama de cele mai recente progrese științifice și cunoștințe tehnice, Comisia reexaminează sistematic și, după caz, actualizează lista din anexa II prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 51.

Comisia Europeana **trebuie** sa re-examineze sistematic, iar unde este necesar sa actualizeze lista substantelor si produselor care cauzeaza alergii sau intolerante.

Iata cateva aspecte de care trebuie sa tina cont:

- Obiectivul de a asigura o mai buna informare a consumatorilor; si
- Cel mai recent progres stiintific si tehnic, sustinut de opinia EFSA.

În cazul apariției unui risc pentru sănătatea consumatorilor, atunci când motive de maximă urgență o impun, procedura prevăzută la articolul 52 se aplică actelor delegate adoptate în conformitate cu prezentul articol.

Daca exista o necesitate urgenta datorita unui risc pentru sanatatea consumatorilor, procedura de urgenta **trebuie** aplicata. Prin urmare, Comisia Europeana poate sa adopte fara intarziere un act delegat in legatura cu art. 21, atat timp cat nu exista nici o obiectie din partea Parlamentului European si Consiliului.

Articolul 36.3 (a): Etichetarea voluntara suplimentara privind alergenii („poate contine” – informatie cu privire la prezenta posibila si neintentionata a substantelor sau produselor care cauzeaza alergii sau intolerante)

Art. 36 acopera cerintele aplicabile pentru informatia suplimentara voluntara despre produsul alimentar si masurile de implementare pe care Comisia Europeana trebuie sa le ia la aplicarea cerintelor.

Mai intai, art. 36.2 abordeaza cerintele generale pe care informatia voluntara despre produsul alimentar **trebuie** sa le indeplineasca:

Informațiile referitoare la produsele alimentare furnizate în mod voluntar respectă următoarele cerințe:

- (a) nu induc în eroare consumatorul, astfel cum se specifică la articolul 7;***
- (b) nu sunt ambigue și nu derutează consumatorii; și după caz, se bazează pe date științifice relevante.***

Apoi, art. 36.3 abordeaza masurile de implementare pe care Comisia European **trebuie** sa le adopte in vederea facilitarii aplicarii acestor cerinte:

Comisia adoptă acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatul (2) din prezentul articol pentru următoarele informații voluntare referitoare la produsele alimentare:

(a) informații privind prezența posibilă și neintenționată în produsele alimentare a unor substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe;

[...]

Conform art. 36.3 (a), Comisia Europeana **trebuie** sa adopte masuri de implementare prin care detalieaza aplicarea cerintelor cu privire la etichetarea informatiei voluntare „poate contine” (adica prezenta posibila si neintentionata a substantelor sau produselor care cauzeaza alergii sau intolerante). FoodDrinkEurope si Eurocommerce sprijina dezvoltarea ghidului european cu privire la etichetarea „poate contine”.

Articolul 44.1(a) si 44.2: etichetarea alergenilor in cazul produselor alimentare nepreambalate

Art. 44 abordeaza masurile nationale pentru produsele alimentare nepreambalate.

(1) Pentru produsele alimentare prezentate nepreambalate la vânzare către consumatorul final sau către unitățile de restaurație colectivă sau pentru produsele alimentare ambalate în locul în care sunt vândute la cererea cumpărătorului sau preambalate în vederea vânzării lor directe:

(a) este obligatorie includerea mențiunilor specificate la articolul 9 alineatul (1) litera (c);

(b) nu este obligatorie includerea altor mențiuni prevăzute la articolele 9 și 10, cu excepția cazului în care statele membre adoptă măsuri naționale care impun includerea unora sau a tuturor mențiunilor respective, precum și a unor elemente din mențiunile respective.

De o importanta speciala pentru etichetarea alergenilor este art. 44.1 (a), care specifica faptul ca informatiile cu privire la alergeni **trebuie** facute disponibile pentru produsele alimentare nepreambalate.

Q2.5.1 Poate un operator din sectorul alimentar să ofere informații cu privire la substanțele sau produsele care provoacă alergii sau intoleranțe, utilizate la fabricarea sau prepararea unui produs alimentar care nu este preambalat, numai la cererea consumatorului?

Nu. Este obligatorie furnizarea de informații cu privire la alergeni/intoleranțe în cazul în care substanțele din anexa II sunt utilizate la fabricarea unui produs alimentar care nu este preambalat. Informațiile trebuie să fie disponibile și ușor accesibile, astfel încât consumatorul să fie informat că produsele alimentare care nu sunt preambalate sunt susceptibile de a provoca alergii și intoleranțe. Prin urmare, nu este posibil să se furnizeze informații cu privire la alergeni/intoleranțe numai la cererea consumatorului.

(2) Statele membre pot adopta măsuri naționale privind mijloacele prin care trebuie puse la dispoziție mențiunile specificate la alineatul (1) sau elemente din mențiunile respective și, după caz, forma de exprimare și de prezentare a acestora.

Q2.5.2 Poate un operator din sectorul alimentar să ofere informații cu privire la substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe, utilizate la fabricarea sau prepararea unui produs alimentar care nu este preambalat, prin alte mijloace decât eticheta, inclusiv cu ajutorul instrumentelor oferite de tehnologia modernă sau al comunicării verbale?

Statele membre pot adopta măsuri naționale privind modalitățile prin care trebuie puse la dispoziție informațiile cu privire la alergeni. În principiu, pot fi folosite toate mijloacele de comunicare în ceea ce privește furnizarea informațiilor referitoare la produse alimentare, inclusiv informațiile referitoare la alergeni/intoleranțe, pentru a permite consumatorului să facă o alegere în cunoștință de cauză, de exemplu eticheta, alte documente de însoțire sau orice alte mijloace, inclusiv instrumente ale tehnologiei moderne sau comunicarea verbală (și anume, comunicare verbală verificabilă).

În lipsa unor măsuri naționale, dispozițiile regulamentului ICPA referitoare la produsele alimentare preambalate în materie de etichetare a substanțelor și produselor care provoacă alergii sau intoleranțe sunt aplicabile și în cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate. Prin urmare, informațiile respective trebuie să fie ușor vizibile, lizibile și, după caz, de neșters. Aceasta înseamnă că informațiile cu privire la alergeni/intoleranțe trebuie să fie furnizate în scris cât timp statele membre nu au adoptat măsuri naționale specifice.

Paragraful 2 al art. 44 indica faptul ca Statele Membre **pot** adopta reguli nationale privind mijloacele de comunicare a mentiunilor, cum ar fi declaratia privind alergiile (de ex. pliante, website, etc) si forma lor de exprimare si prezentare.

Q2.5.3 Este posibil ca statele membre să permită, prin intermediul unor măsuri naționale, furnizarea de informații privind substanțele sau produsele care provoacă alergii sau intoleranțe, utilizate în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar care nu este preambalat, numai la cererea consumatorului?

Furnizarea de informații referitoare la alergeni „la cerere” nu trebuie să fie considerată ca un „mijloc de furnizare a informațiilor”. Cu toate acestea, din motive practice, măsurile naționale pot stipula, cu titlu indicativ, că pot fi furnizate la cererea consumatorului informații detaliate referitoare la substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe, utilizate la fabricarea sau prepararea unui produs alimentar care nu este preambalat, cu condiția ca operatorul din sectorul alimentar să indice într-un loc evident și astfel încât să fie ușor vizibil, lizibil și, după caz, de neșters, faptul că astfel de informații pot fi obținute la cerere. Acest lucru ar indica deja consumatorului că produsele alimentare care nu sunt preambalate sunt susceptibile de a provoca alergii/intoleranțe și că astfel de informații sunt disponibile și ușor accesibile.

Deși Q&A UE sugerează interpretarea de mai sus, FoodDrinkEurope și EuroCommerce înțeleg ca- pendinte de măsurile naționale specifice- Regulamentul nu restricționează ca informațiile privind alergiile/intoleranțele legate de produsele alimentare ne-preambalate să fie furnizate într-o formă scrisă, ci permit de asemenea și alte cai de comunicare, inclusiv comunicarea verbală.

Anexa 2: Lista substantelor sau produselor care cauzeaza alergii sau intolerante

Anexa 2 contine urmatoarea lista de substante sau produse care cauzeaza alergii sau intolerante:

- 1. Cereale care contin gluten, si anume: grau, secara, orz, ovaz, grau spelt, grau dur sau hibrizi ai acestora si produse derivate, exceptand:**
 - (a) siropurile de glucoza obtinute din grau, inclusiv dextroza¹;
 - (b) maltodextrine obtinute din grau¹;
 - (c) siropurile de glucoza obtinute din orz;
 - (d) cerealele utilizate pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricola.
- 2. Crustacee si produse derivate;**
- 3. Oua si produse derivate;**
- 4. Peste si produse derivate, exceptand:**
 - (a) gelatina de peste folosita ca substanta suport pentru preparatele de vitamine sau de carotenoide;
 - (b) gelatina de peste sau ihticolul folosit(ă) la limpezirea berii sau a vinului;
- 5. Arahide si produse derivate;**
- 6. Soia si produse derivate, exceptand:**
 - (a) uleiul si grasimea de soia rafinate complet¹;
 - (b) amestecuri naturale de tocoferoli (E306), tocoferolul D-alfa natural, acetatul de tocoferol D-alfa natural, succinatul de tocoferol D-alfa natural, obtinuti din soia;
 - (c) fitosterolii si esterii de fitosterol derivati din uleiuri vegetale, obtinuti din soia;
 - (d) esterul de stanol vegetal fabricat din steroli de ulei vegetal, obtinuti din soia.
- 7. Lapte si produse derivate (inclusiv lactoza), exceptand:**
 - (a) zerul utilizat pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricola;
 - (b) lactitolul.
- 8. Fructe cu coaja lemnoasa, adica: migdale (*Amygdalus communis* L.), alune de pădure (*Corylus avellana*), nuci (*Juglans regia*), nuci Caju (*Anacardium occidentale*), nuci Pecan [*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch], nuci de Brazilia (*Bertholletia excelsa*), fistic (*Pistacia vera*), nuci de macadamia si nuci de Queensland (*Macadamia ternifolia*), precum si produse derivate, exceptand fructele cu coaja utilizate pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricola;**
- 9. Telina si produse derivate;**
- 10. Mustarul si produse derivate;**
- 11. Seminte de susan si produse derivate;**
- 12. Dioxidul de sulf si sulfatii in concentratii mai mari de 10 mg/kg sau 10 mg/litru în echivalent SO₂ total care trebuie calculati pentru produsele gata**

pentru consum sau reconstituite in conformitate cu instructiunile producatorilor;

13. Lupin si produse derivate;

14. Moluste si produse derivate.

¹ Si produsele obtinute din acestea, in masura in care procesul la care sunt supuse nu e probabil a creste nivelul de alergenicitate estimat de autoritate pentru produsul de baza din care au fost obtinute.

Capitolul V: Alte aspecte orizontale

Cuprins

Articol cu articol	89
Cantitate neta	89
Articolul 9.1 (e): Mențiuni obligatorii	89
Articolul 11: Greutăți și unități de măsură	90
Articolul 23: Exprimarea cantității nete	90
Articolul 42: Exprimarea cantității nete (unități de măsură naționale)	91
Anexa IX: Declarația cantității nete	91
Data congelării	96
Anexa III.6: Produse alimentare la care etichetarea trebuie să includă una sau mai multe mențiuni suplimentare	96
Anexa X.3: Data congelării	97
Recongelat, Decongelat	98
Anexa VI, Partea A: Mențiuni obligatorii ce însoțesc denumirea produsului alimentar	98
Produse alimentare preambalate	99
Articolul 2.2 (e): Definiția produselor alimentare preambalate	99
Practici corecte de informare – substituirea unui component sau ingredient	102
Articolul 7.1 (d): Substituirea unui component sau ingredient	102
Anexa VI, Partea A.4 : Substituirea unui component sau ingredient	104
Vanzarea la distanta	104
Articolul 14: Vanzarea la distanta	104
Adaosul de apa	107
Anexa VI, Partea A.6: Adaosul de apa	107
Indicarea cantitativa a ingredientelor (QUID)	108

Articol cu articol

Cantitatea neta

Articolul 9.1 (e): Mentii obligatorii

Conform articolelor 10 – 35 si subiect al exceptiilor continute de acest capitol, indicarea urmatoarelor mentii va fi obligatorie:

[....]

(e) Cantitatea neta a produsului alimentar;

[....]

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa mentioneze cantitatea neta a produsului alimentar. Modalitatea de exprimare a cantitatii nete si alte mentii inrudite sunt specificate in art. 23 si Anexa IX.

Cantitatea neta declarata de catre producatorul alimentar ar trebui sa fie cea de la momentul ambalarii. Trebuie avut in vedere faptul ca dupa ambalare si pana la momentul vanzarii catre consumator, cantitatea neta se poate usor modifica datorita, spre exemplu, deshidratarii.

Articolul 11 Cantitate neta si unitati de masura

Dispozițiile articolului 9 nu aduc atingere dispozițiilor mai specifice ale Uniunii în materie de metrologie.

Articolul 9 nu va prejudicia alte prevederi mai specifice ale Uniunii cu privire la cantariri si masurari.

Articolul 23: Exprimarea cantitatii nete

1. Cantitatea neta a produsului alimentar va fi exprimata utilizand unitati de masura precum litrul, centilitrul, mililitrul, kilogram sau grame, in functie de caz:

(a) In unitati de volum pentru produsele lichide;

(b) In unitati de masa in cazul altor produse.

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa exprime cantitatea neta a produsului alimentar utilizand unitatile de masura adecvate:

- Pentru produsele lichide: litri, centilitri sau mililitri
- Pentru alte produse (inclusiv produsele solide): kilograme sau grame.

2. In vederea asigurarii unei mai bune intelegeri de catre consumator a informatiei de pe eticheta produsului alimentar, Comisia, cu ajutorul actelor delegate, conform art. 51, poate stabili pentru anumite produse alimentare specifice, o modalitate de exprimare a cantitatii nete diferita fata de cea mentionata in paragraful 1 al acestui articol.

Comisia **poate** stabili reguli privind modalitatea de exprimare a cantitatii nete intr-o maniera diferita de cea in unitati de volum (pentru produsele lichide) sau de masa (pentru alte produse), in cazul anumitor produse specificate.

3. In Anexa IX sunt precizate regulile tehnice pentru aplicarea paragrafului 1, incluzand cazurile specifice unde mentionarea cantitatii nete nu va fi solicitata.

Anexa IX stipuleaza regulile (tehnice) detaliate privind modalitatea de aplicare a paragrafului 1 si mentioneaza exceptarile de la indicarea cantitatii nete.

Articolul 42: Exprimarea cantitatii nete (masuri nationale)

În absența dispozițiilor Uniunii menționate la articolul 23 alineatul (2) referitoare la exprimarea cantității nete pentru anumite produse alimentare prin altă modalitate decât cea prevăzută la articolul 23 alineatul (1), statele membre pot menține dispozițiile de drept intern adoptate înainte de 12 decembrie 2011.

Până la 13 decembrie 2014, statele membre informează Comisia cu privire la existența unor astfel de dispoziții. Comisia le supune atenției celorlalte state membre.

Statele membre care inainte de 12 decembrie 2011 au adoptat masuri nationale cu privire la exprimarea cantitatii nete pentru produsele specificate intr-o maniera diferita de exprimarea in unitati de volum (pentru produsele lichide) sau in unitati de masa (pentru alte produse), **pot** continua sa aplice aceste reguli nationale pana ce Comisia Europeana a adoptat aceste reguli la nivel european (vezi art. 23.2).

Termenul limita pana la care statele membre trebuie sa informeze Comisia despre acest aspect este 13 decembrie 2014.

Anexa IX: Declararea cantitatii nete

1. Declararea cantitatii nete nu va fi obligatorie in cazul produselor alimentare:

(a) Care sunt supuse unor pierderi considerabile din volumul sau din masa lor si care sunt vandute la bucata sau cantarite in prezenta cumparatorului;

(b) A caror cantitate este mai mica de 5 g sau 5 ml; cu toate acestea, aceasta dispozitie nu se va aplica in cazul condimentelor si plantelor aromatice; sau

(c) Vandute in mod normal la bucata, cu conditia ca numarul de bucati sa poata fi vazut clar si calculat cu usurinta din exterior, sau, in caz contrar, ca acesta sa fie indicat pe eticheta.

Anumite produse sunt scutite de obligatia de a mentiona cantitatea neta.

Exemple tipice (non-exhaustive) sunt:

- **Produse alimentare care sunt supuse unor pierderi considerabile din volumul sau din masa lor si care sunt vandute la bucata sau cantarite in prezenta cumparatorului:**
 - Carnati uscati
 - Ouale care sunt vandute la bucata (duzina, douazeci de bucati, jumatate de duzina,) sau cantarite, insa mentionand greutatea minima, cantarirea facandu-se la momentul ambalarii, mai putin marja de toleranta pentru pierderea umiditatii in procesul punerii pe piata (acest caz este reglementat de Regulamentul Comisiei (CE) no. 589/2008).
- **A caror cantitate neta este mai mica de 5 g/ml:**
 - Pliculete de zaharuri, indulcitor, sare, ketchup si alte sosuri, mustar, etc¹⁹(aceasta prevedere nu se aplica condimentelor si plantelor aromatice).
- **Vandute in mod normal la bucata:**
 - Produse de brutarie preambalate (ex. prajituri, paine, tarte, placinte, etc) sau de cofetarie (ex: figurine mici de ciocolata) si unde numarul articolelor este indicat pe ambalaj sau poate fi vazut clar si numarata cu usurinta din exterior;
 - Biscuiti din cereale pentru micul dejun;
 - Tablete de indulcitori;
 - Pastai de vanilie;
 - Unde este cazul, fructe si legume;
 - Oua;
 - Scoici, melci.

2. Atunci cand indicarea unui anumit tip de cantitate (cum ar fi cantitatea nominala, cantitatea minima sau cantitatea medie) este prevazuta de

¹⁹ In cazul anumitor tipuri de zaharuri incadrate in Directiva 2001/111/ CE cu privire la anumite tipuri de zaharuri destinate consumului uman, aplicabila prin art. 1(4) din Regulamentul 1169/2011, nu se va indica pe etichetele produselor preambalate cantitatea nete care este mai mica de 20 g.

dispozitiile Uniunii sau, in absenta acestora, de dispozitiile de drept intern, aceasta cantitate este cantitatea neta in sensul prezentului Regulament.

In cazul in care operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa mentioneze un anumit tip de cantitate al produsului alimentar prin intermediul oricarei legislatii UE, sau in absenta acesteia, prin intermediul dispozitiilor de drept intern, aceasta cantitate trebuie privita ca fiind cantitatea neta si va trebui sa respecte prevederile cantitatii nete din acest Regulament.

3. Atunci cand un produs preambalat este constituit din doua sau mai multe produse preambalate individuale, care contin aceeasi cantitate din acelasi produs, indicarea cantitatii nete este realizata mentionand cantitatea neta continuta in fiecare ambalaj individual si numarul total al ambalajelor. Totusi, aceste mentiuni nu sunt obligatorii atunci cand numarul total al ambalajelor individuale poate sa fie vazut clar si numarat cu usurinta din exterior si atunci cand cel putin o indicatie a cantitatii nete din fiecare ambalaj individual poate sa fie vazuta clar din exterior.

Atunci cand un produs preambalat este compus din cateva produse individuale si care sunt considerate ca unitati de vanzare, continand aceeasi cantitate a aceluia produs, operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa mentioneze:

- o Cantitatea neta a fiecarui produs individual preambalat; si
- o Numarul total de produse preambalate.

Exemplu: o cutie/punga cu 6 ambalaje de prajituri. Prajiturile sunt ambalate cate doua. Ambalajele nu sunt destinate vanzarii individuale. Mentiuni: 35g pentru un ambalaj. 6 portii.

Aceasta mentiune duala nu este necesara acolo unde numarul total de produse individuale preambalate poate fi vazut clar si numarat din exterior si cel putin o mentiune a cantitatii nete a unui ambalaj individual poate sa fie vazuta din exterior.

Cand produsele sunt vandute la bucata, adica exceptate de la declararea cantitatii nete (Anexa IX.1), **trebuie** mentionat numarul total de produse individuale, impreuna cu numarul total de ambalaje individuale.

Un „produs preambalat individual” se refera la un produs ambalat si etichetat si nu include ambalajele individuale neetichetate in scopul protectiei si manuirii produsului. De exemplu, pestele file, impachetat bucata cu bucata sau un numar mai mare de bucati in acelasi ambalaj (pentru a preveni deshidratarea sau pentru a preveni lipirea bucatilor intre ele sau pentru a facilita manuirea lor), produse mici de brutarie (in vederea cresterii conservarii datorita unei deshidratari mai mici) sau dulciuri mici

ambalate individual cum ar fi bomboanele/acadelele si ciocolatele de tipul pralinelor (in vederea manipularii acestora si a protectiei igienei), nu sunt considerate produse preambalate.

4. Atunci cand un produs preambalat este constituit din doua sau mai multe ambalaje individuale, care nu sunt considerate unitati de vanzare, indicarea cantitatii nete este realizata mentionand cantitatea neta totala si numarul total de ambalaje individuale.

Atunci cand un produs preambalat este alcatuit din cateva ambalaje individuale care *nu sunt considerate unitati de vanzare*, **trebuie** mentionate cantitatea neta totala si numarul total de ambalaje individuale.

„Ambalajul individual” se refera si la produsele ambalate si etichetate in cazul in care nu sunt destinate a fi unitati de vanzare, daca sunt incluse intr-un ambalaj ce reprezinta un „produs preambalat” si prezentat ca unitate de vanzare la punctul de vanzare.

Exemplu: ambalaj/cutie de iaurt cu patru pahare de iaurt ce nu pot fi vandute individual.

Acolo unde nu este posibil sa se specifice un numar exact de unitati individuale deoarece nu exista un control al unitatilor (numai un control al cantitatii), este posibila utilizarea termenului „aproximativ” (ex. aprox. 20 [de unitati]) sau exprimari/abrevieri similare. In plus, dulciurile mici ambalate individual si ciocolatele mici vandute in pungi sau cutii nu sunt considerate produse preambalate.

Q2.12.1 În cazul în care cantitatea netă este marcată pe produse alimentare preambalate care constau din mai multe produse preambalate în mod individual ale căror dimensiuni pot varia, operatorul din sectorul alimentară trebuie să indice, de asemenea, numărul total de ambalaje individuale? Poate fi vorba de un număr mediu?

Pentru produse alimentarele preambalate care constau din două sau mai multe ambalaje individuale care nu sunt considerate unități de vânzare și care nu conțin aceeași cantitate din același produs, trebuie să se menționeze numărul total al acestor ambalaje individuale, în plus față de cantitatea netă a întregului ambalaj.

În cazul în care, în urma aplicării bunelor practici de fabricație, indicarea cu precizie a numărului total al ambalajelor individuale nu este posibilă din cauza constrângerilor tehnice (nu s-a efectuat un control al numărului de bucăți) sau din cauza altor constrângeri de fabricație, acest număr se poate referi, în mod excepțional, la numărul mediu. Ar putea fi, de asemenea, utilizat termenul „aproximativ” sau formulări/abrevieri similare.

5. Atunci cand un aliment solid este prezentat intr-un mediu lichid, cantitatea neta dupa scurgere a alimentului va fi, de asemenea, indicata pe eticheta. In cazul in care produsul alimentară a fost glazurat (cu gheata), cantitatea neta declarata a produsului alimentară trebuie sa excluda glazura.

In sensul prezentului punct, prin „mediu lichid” se înțeleg produsele mentionate in continuare, eventual in amestecuri intre ele si, de asemenea, atunci cand acestea se prezinta congelate sau congelate rapid, cu conditia ca lichidul sa nu fie decat un element auxiliar in raport cu elementele esentiale ale acestui preparat si sa nu influenteze, in consecinta, in mod decisiv cumpararea: apa, solutii apoase de saruri, saramuri, solutii apoase de acizi alimentari, otet, solutii apoase de zaharuri, solutii apoase de alte substante indulcitoare, sucuri de fructe sau de legume in cazul fructelor sau legumelor.

In cazul in care un produs alimentar solid este prezentat intr-un mediu lichid, cantitatea neta a componentei solide dupa scurgere **trebuie** sa fie mentionata suplimentar cantitatii/greutatii nete. Exemple pot fi: ton in saramura, castraveciori in otet, etc.

Q2.12.2 Regulamentul prevede că, „în cazul în care produsul alimentar a fost glazurat, cantitatea netă declarată a produsului alimentar trebuie să excludă glazura”. Aceasta înseamnă că, în astfel de cazuri, cantitatea netă a produsului alimentar va fi identică cu cantitatea netă după scurgere. Pe etichetă trebuie să se menționeze atât „cantitatea netă”, cât și „cantitatea netă după scurgere”?

Atunci când un produs alimentar solid este prezentat într-un mediu lichid de acoperire, cantitatea netă după scurgere trebuie indicată în plus față de greutatea/cantitatea netă. În sensul prezentului punct, apa congelată sau congelată rapid este considerată a fi un mediu lichid, ceea ce atrage după sine obligația de a include pe etichetă informații cu privire la cantitatea netă, precum și la cantitatea netă după scurgere. În plus, regulamentul ICPA prevede că atunci când un produs alimentar congelat sau congelat rapid a fost glazurat, cantitatea netă ar trebui să excludă glazura (cantitate netă fără glazură).

În consecință, cantitatea netă declarată a produsului alimentar glazurat este identică cu cantitatea netă după scurgere a acestuia. Luând în considerare acest lucru, precum și necesitatea de a evita inducerea în eroare a consumatorilor, următoarele indicații nete sunt posibile:

- Dubla indicație:
 - Cantitatea netă: X g și
 - Cantitatea după scurgere: X g;
- Indicația comparativă:
 - Cantitatea netă = cantitatea după scurgere = X g;
- Indicația unică:
 - Cantitatea după scurgere X g.

Desi Q&A UE sugereaza interpretarea de mai sus, FoodDrinkEurope si EuroCommerce inteleg ca- in cazul in care este data o singura indicatie a greutatii- numai una dintre greutati (cea neta fara glazura) trebuie indicata. Cand un aliment congelat sau congelat rapid (asa cum este definit in Directiva Consiliului 89/108) a fost glazurat, greutatea

neta nu ar trebui sa includa glazura insasi. Consecinta este ca pentru produsele glazurate este ceruta numai o greutate (greutatea neta fara glazura).

Definitia glazurii poate fi gasita in Codul International de practici recomandate pentru procesarea si manipularea produselor congelate rapid (CAC/RCP 8_1976): glazura reprezinta un strat protector de gheata format pe suprafata unui produs congelat rapid, prin pulverizare sau prin imersiune in apa. Ca urmare a definitiei glazurii, apa constitutiva a glazurii nu ar trebui considerata ca o componenta a produsului alimentar si in consecinta nu apare in lista de ingrediente.

Data congelarii

Directiva Consiliului 89/108 privind aproximarea legislațiilor statelor membre referitoare la produsele alimentare congelate rapid destinate consumului uman stabileste definitia „procesului de congelare rapida” si „produsului alimentar rapid congelat”, tradusa in diferite limbi europene.

Articolul 1 al Directivei 89/108

1. Prezenta directiva se aplica produselor congelate rapid destinate consumului uman, denumite in continuare "produse alimentare congelate rapid".
2. In sensul prezentei directive, "produse alimentare congelate rapid" inseamnă produsele alimentare:
 - care au fost supuse unui proces corespunzator de congelare numit "congelare rapida", prin care zona de cristalizare maximă este traversata cat mai rapid posibil, in functie de tipul de produs, iar temperatura rezultata a produsului (dupa stabilizarea termica) este mentinuta in permanenta la un nivel de -18°C sau mai putin, in toate punctele, si
 - care sunt comercializate astfel incat sa indice ca ele poseda aceasta caracteristica.

Data congelarii se aplica de asemenea produselor care se incadreaza in Directiva mai sus mentionata si care sunt etichetate ca „produs congelat rapid” .

Anexa III.6: Produse alimentare la care etichetarea trebuie sa includa una sau mai multe mentiuni suplimentare

6. Carne congelata, preparate din carne congelate si produse pescaresti netransformate congelate

6.1. Carne congelata, preparate din carne congelate si produse pescaresti netransformate congelate	Data congelarii sau data primei congelari in cazul in care produsul a fost congelat de mai multe ori, in conformitate cu punctul 3 din Anexa X.
---	--

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa mentioneze data congelarii sau data primei congelari (depinzand de faptul daca produsul a fost congelat mai mult de o singura data) pentru:

- Carnea congelata, asa cum este definita in Anexa I, Partea I, punctul 1.1 din Regulamentul 853/2004;
- Preparatele din carne congelate, asa cum sunt definite in Anexa I, Partea I, punctul 1.15 din Regulamentul 853/2004;
- Produsele pescaresti netransformate congelate, asa cum sunt definite in Anexa I, partea 3, punctul 3.1 din Regulamentul 853/2004, combinat cu definitia produselor neprocesate mentionata in Art. 2.1n al Regulamentului 852/2004. Aceasta inseamna, de exemplu, ca batoanele de peste pane (peste file taiat sub forma de batoane care au fost batute si date prin pesmet) nu intra sub incidenta cerintelor stabilite in Anexa III, puctul 6.1.

Aceasta cerinta nu se aplica atunci cand produsele mai sus mentionate sunt utilizate ca ingrediente pentru fabricarea altor produse alimentare.

In cazul produselor congelate (congelate rapid) alcatuite dintr-un amestec de carne congelata (rapid congelata) si/sau preparate din carne congelata (rapid congelata) si/sau produse pescaresti netransformate congelate, data congelarii reprezinta cea mai veche data a congelarii acestor ingrediente diferite congelate (rapid congelate).

Exemplu: o punga de 500 g cu creveti cruzi alcatuita din loturi diferite de creveti cruzi.

Modalitatea de exprimare a (primei) date de congelare este mentionata la punctul 3 din Anexa X.

Q2.10.2 Cum sunt definite „produsele pescărești netransformate” în regulamentul ICPA?

Noțiunea de „produse pescărești” acoperă toate animalele marine sau de apă dulce (cu excepția moluștelor bivalve, echinodermelor vii, tunicatelor vii și gasteropodelor marine vii și a tuturor mamiferelor marine, reptilelor și broaștelor), sălbatice sau de crescătorie, inclusiv toate formele, părțile și produsele comestibile ale acestor animale. Produsele pescărești netransformate sunt produsele pescărești care nu au fost prelucrate și includ produse care au fost divizate, separate, tranșate, decupate, dezosate, tocate, jupuite, măcinate, tăiate, curățate, curățate de solzi, refrigerate, congelate, congelate rapid sau decongelate.

Anexa X: Data congelarii

- 3. Data congelarii sau a primei congelari astfel cum este mentionata la punctul 6 din anexa III se va indica dupa cum urmeaza:**
- (a) este precedata de mentiunea „congelat la ...”.**
- (b) termenii mentionati la punctul (a) sunt insotiti de:**
- data insasi; sau
 - de o referire la locul in care este indicata data pe eticheta.
- (c) Data consta in indicarea zilei, lunii si a anului in aceasta ordine si in forma necodificata.**

Data (primei) congelari **trebuie** mentionata dupa cum urmeaza:

Fie:

- Congelat la [DATA], ex: „Congelat la data de 30/01/2010” sau „Congelat la data de 30/01/10” (in acesta ordine ZZ/LL/AA),

Sau:

- Congelat la [se mentioneaza locul unde este indicata data congelarii pe eticheta], ex: „Congelat la: vezi partea de jos a ambalajului”.

Data (primei) congelari **trebuie** mentionata intr-o ordine predeterminata (ex: zi/luna/an) si intr-o forma necodificata.

Se considera ca data primei congelari se refera la produsul preambalat destinat vanzarii catre consumatori sau catre societatile de catering, la care se aplica alte mentiuni obligatorii. De exemplu, pentru un ambalaj de file de peste, data congelarii este data cand ambalajul de peste file a fost congelat.

Recongelat, Decongelat

Anexa VI, Partea A: Mentii obligatorii ce insotesc denumirea produsului alimentar

- 1. Denumirea produsului alimentar va include sau va fi insotita de mentiuni referitoare la starea fizica in care se gaseste produsul alimentar sau la tratamentul specific care i-a fost aplicat (de exemplu: transformat in pulbere, recongelat, liofilizat, congelat rapid, concentrat, afumat), in toate cazurile in care omiterea acestui tip de informatii ar putea induce cumparatorul in eroare.**

Operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa asigure ca denumirea produsului alimentar include sau insoteste informatii despre conditia fizica a produsului alimentar sau despre

tratamentul specific care i-a fost aplicat, in toate cazurile in care omiterea acestui tip de informatii ar putea induce consumatorul in eroare.

2. In cazul unor produse alimentare care au fost congelate inainte de vanzare si care sunt vandute decongelate, denumirea produsului alimentar este insotita de mentiunea „decongelat”.

Prezenta cerinta nu se aplica următoarelor:

(a) ingrediente prezente in produsul final;

(b) produse alimentare in cazul carora congelarea este o etapa necesara din punct de vedere tehnologic a procesului de productie;

(c) produse alimentare in cazul carora decongelarea nu are efecte negative asupra sigurantei sau calitatii produsului alimentar.

Prezentul punct se aplica fara a prejudicia punctul 1.

Produsele alimentare care au fost congelate sau congelate rapid si care sunt vandute decongelate, **trebuie** sa poarte denumirea produsului alimentar insotita de mentiunea „decongelat” (ex: „somon decongelat”).

Aceasta prevedere stipuleaza exceptarile de la cerinta mentionarii „decongelat” care insoteste denumirea produsului alimentar.

Cateva exemple non-exhaustive de asemenea cazuri:

- **Ingrediente prezente in produsul final:**
 - o Capsune congelate utilizate la prepararea iaurtului cu capsune
 - o Somon congelat pentru prepararea pizzei;
 - o Peste congelat pentru prepararea „surimi”
 - o Plante aromarice folosite la sosuri.
- **Produse alimentare in cazul carora congelarea este o etapa necesara din punct de vedere tehnologic a procesului de productie**
 - o Anumite produse pescaresti congelate din motive de siguranta conform Anexei III, Sectiunea VIII, Capitolul III, sectiunea D „Cerinte privind parazitii” din Regulamentul 853/2004.
 - o Anumite tipuri de prajituri, branzeturi sau produse din carne inainte de a fi portionate.
- **Produse alimentare in cazul carora decongelarea nu are efecte negative asupra sigurantei sau calitatii produsului alimentar:**
 - o Unt (a se vedea citatul 28 din Regulament)
 - o Produse de brutarie.

Este responsabilitatea operatorilor alimentari sa poata justifica in fata autoritatilor competente ca nu este afectata siguranta si calitatea produselor decongelate prin procesul de decongelare pana la data limita de consum care este mentionata sub forma „expira la”. Data „expira la” a alimentului decongelat este determinata sub responsabilitatea operatorului alimentar.

Desi un produs alimentar poate fi scutit de cerinta de a adauga mentiunea „decongelat”, se vor aplica totusi prevederile stabilite in paragraful 1 din Anexa VI, Partea A.

Produse alimentare preambalate

Articolul 2.2 (e): Definitia produsului preambalat

„produs alimentar preambalat” inseamnă orice unitate de vanzare destinata a fi prezentata ca atare consumatorului final si furnizorilor de produse alimentare, constituită dintr-un produs alimentar si din ambalajul in care a fost introdus inainte de a fi oferit spre vanzare, pe care acest ambalaj il acopera in intregime sau doar partial, dar in orice caz in asemenea mod incat continutul sa nu poata fi modificat fara ca ambalajul sa fie deschis sau sa suporte o modificare; conceptul de „produs alimentar preambalat” nu acopera produsele alimentare ambalate in spatiul de comercializare la cererea consumatorului, sau preambalate in vederea vanzarii directe;

Se intelege ca „orice unitate de vanzare destinata a fi prezentata ca atare consumatorului final” include si „multipack-urile”, prezentate catre cumparator ca **unitate de vanzare** la punctul de vanzare/punct de desfacere cu amanuntul. Termenul „unitate de vanzare” este mai clar in limba franceza („l'unité de vente”) sau limba germana („verkoopenheid”).

In consecinta, mentiunile obligatorii **trebuie** indicate pe „multipack” si nu pe ambalajele individuale din interior. De exemplu, dulciurile mici ambalate individual (ex. bomboanele sau acadelele) si ciocolatelele (ex. pralinele) nu sunt considerate produse preambalate. Mai mult, in cazul recipientelor mici (ex. dulceturi, miere, mustar) care sunt prezentate ca parte a unei mese oferita de furnizorul de produse alimentare clientilor, multipack-ul vandut furnizorului de produse alimentare trebuie sa fie etichetat corespunzator; recipientul mic individual nu este considerat unitate de vanzare si deci nu trebuie sa aibe mentiunile obligatorii.

„Produs preambalat individual” se refera la un produs ambalat si etichetat si nu include ambalajele individuale neetichetate din motive de protectie sau manipulare. De exemplu, pestele file, impachetat bucata cu bucata sau un numar mai mare de bucati in acelasi ambalaj (pentru a preveni deshidratarea sau pentru a preveni lipirea bucatilor intre ele sau pentru a facilita manuirea lor), produse mici de brutarie (in vederea

creșterii conservării datorită unei mai mici deshidratări) sau dulciuri mici ambalate individual cum ar fi bomboanele/acadelele și ciocolatele de tipul pralinelor (pentru a asigura manipularea și protecția igienei), nu sunt considerate produse preambalate.

Q2.1.2 În cazul ambalajelor grupate care conțin produse ambalate individual vândute de către producători angrosiștilor/comercianților cu amănuntul, ar trebui ca informațiile obligatorii prevăzute la articolele 9 și 10 din regulamentul ICPA să apară pe fiecare produs ambalat individual?

Această tranzacție se referă la o etapă anterioară vânzării către consumatorul final și nu constă în vânzarea/livrarea către unități de restaurație colectivă. În acest caz, informațiile obligatorii prevăzute la articolele 9 și 10 din regulamentul ICPA trebuie să apară în unul dintre următoarele locuri:

- pe preambalaj [și anume, pe ambalajul grupat]; sau
- pe o etichetă atașată acestuia; sau
- pe documentele comerciale referitoare la produsele alimentare, atunci când se poate garanta că aceste documente însoțesc produsele alimentare la care se referă, fie au fost trimise înainte de livrare sau în același timp. În astfel de cazuri, totuși, pe ambalajul extern în care produsele alimentare preambalate sunt prezentate pentru comercializare trebuie să apară, de asemenea, următoarele informații:

- denumirea produsului alimentar;
- data durabilității minime sau data limită de consum;
- condițiile speciale de păstrare și/sau condițiile de utilizare;
- numele sau denumirea comercială și adresa operatorului responsabil din sectorul alimentar.

Prin urmare, nu este necesar ca fiecare produs ambalat individual să fie etichetat în acest fel.

Cu toate acestea, în cazul în care un angrosist/comerciant cu amănuntul decide să vândă produsele ambalate individual consumatorului final, el trebuie să se asigure că informațiile obligatorii prevăzute la articolele 9 și 10 din regulamentul ICPA apar pe fiecare dintre produsele respective, pe baza informațiilor care apar pe preambalaj sau pe o etichetă atașată acestuia sau în documentele comerciale de însoțire.

Q2.1.3 În cazul ambalajelor grupate care sunt vândute unor unități de restaurație colectivă în contextul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul ICPA și care sunt compuse din produse ambalate individual, unde ar trebui să apară informațiile obligatorii prevăzute la articolele 9 și 10 din regulamentul ICPA?

În cazul unui ambalaj grupat care urmează a fi vândut unor unități de restaurație colectivă și care este compus din produse ambalate individual, informațiile obligatorii trebuie să apară direct pe ambalajul grupat sau pe eticheta atașată acestuia.

Cu toate acestea, dacă produsele ambalate individual (în cadrul ambalajului grupat) sunt unități de vânzare destinate consumatorului final, informațiile obligatorii trebuie să apară, de asemenea, pe fiecare produs individual.

În cazul în care cea mai mare față a acestor produse individuale prezintă o suprafață mai mică de 10 cm², informațiile obligatorii care trebuie să apară pe ambalaj sau pe etichetă se limitează la următoarele mențiuni:

- denumirea produsului alimentar;
- orice ingredient sau adjuvant tehnologic menționat în anexa II sau provenit dintr-o substanță sau dintr-un produs menționat în anexa II care provoacă alergii sau intoleranțe, utilizat în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și încă prezent în produsul finit, chiar și într-o formă modificată;
- cantitatea netă de produs alimentar;
- data durabilității minimale sau data limită de consum.

Lista ingredientelor trebuie furnizată prin alte mijloace sau pu+să la dispoziție la cererea consumatorului.

Ținând seama de diferitele forme în care produsele alimentare sunt servite consumatorilor finali în unitățile de catering, ar trebui remarcat că acele caserole cu produse alimentare porționate (de exemplu pentru gem, miere, muștar) care sunt prezentate clienților unităților de restaurație colectivă ca parte a unei mese nu ar trebui să fie considerate unități de vânzare. Prin urmare, ar fi suficient ca, în astfel de cazuri, informațiile referitoare la produsele alimentare să apară pe ambalajele grupate.

(N.B. În orice caz, informațiile obligatorii referitoare la alergeni trebuie să fie puse la dispoziția consumatorului final).

Practici corecte de informare – substituirea unui component sau ingredient

Articolul 7.1 (d): substituirea unui component sau ingredient

1. Informațiile referitoare la produsele alimentare nu trebuie să inducă cumparatorul în eroare, în special:

[...]

(d) sugerand, prin intermediul prezentării, al descrierilor sau imaginilor, prezența unui anumit produs alimentar sau a unui anumit ingredient, cata vreme, în realitate, o componenta prezenta în mod natural sau un ingredient utilizat în mod normal în respectivul produs alimentar a fost înlocuit(a) cu o alta componenta sau cu un alt ingredient.

Informațiile referitoare la produsele alimentare **nu trebuie** să fie înșelătoare.

Acest paragraf ar trebui citit împreună cu Anexa VI, Partea A.4. Cele două prevederi sunt aplicate numai în următoarele condiții:

- Componenta unui produs alimentar **trebuie** să fie prezentă în mod natural în produs. Aceasta prezenta naturala ar trebui să fie aplicabila

tuturor produselor alimentare din grupul relevant de produse, nu numai unui subgrup specific (ex: un produs alimentar care este fabricat conform procesului traditional de procesare). Grupul relevant de produse ar trebui determinat de la caz la caz. Ar trebui avute in vedere legislatia UE sau masurile de drept intern (masuri nationale), iar unde este cazul, codurile de practici (europene sau nationale).

Sau:

- Componenta **trebuie** utilizata in mod normal/tipic in produsul alimentar. Acest aspect impune dovada ca este un standard de piata utilizarea compusului specific in produsul alimentar.

In plus, ar trebui sa existe o asteptare din partea consumatorului ca respectivul component se gaseste in produsul alimentar, aspect clar enuntat in anexa VI, mentionata prin cuvantul „sugerand” din art. 7.1 d si o indicatie cu privire la inducerea in eroare a consumatorului daca componentul nu este prezent. O astfel de asteptare din partea consumatorilor ar trebui sprijinita prin dovezi rezultate in urma sondajului cumparatorilor si prin istoricul prezentei pe piata al produsului sau categoriei de produse.

Se intelege ca informatia privind produsul alimentar nu induce in eroare daca aceasta este ca replica la cererea consumatorului in vederea intelegerii caracteristicilor produsului, cum ar fi spre exemplu gustul: ar trebui sa fie posibil sa informam consumatorii despre un anumit gust al produsului alimentar fara a implica prin aceasta ca o anumita componenta este prezenta in mod natural in produsul alimentar.

Ar trebui demonstrat ca exista o perioada destul de indelungata de utilizare a componentului in produsul alimentar pentru a crea o asteptare din partea consumatorului. Reciproc, daca exista o perioada destul de indelungata a utilizarii unui substituent intr-un produs sau categorie de produse, nu se poate pretinde ca acesti consumatori sa se astepte ca ingredientul este prezent in mod natural in produsul alimentar. In nici un caz, nu ar fi suficienta numai exprimarea dorintei consumatorilor pentru ca acel component sa fie prezent in produsul alimentar sau numai presupunerea eronata ca este prezent in produsul alimentar, fara ca toate acestea sa fie sprijinite de realitatea de pe piata.

Diferenta dintre conceptul QUID si substitutie este ca in cadrul QUID nu este implicata substituirea unui anumit produs, ci numai prezenta acestuia si care este clarificata in lista de ingrediente.

Un exemplu (non-exhaustiv) a ceea ce ar fi *in afara* acestei prevederi:

- Utilizarea pana la 5% a grasimii vegetale in ciocolata, alta decat untul de cacao (conform Directivei 2000/36/CE).

Un exemplu (non-exhaustiv) a ceea ce ar fi in limitele acestei prevederi:

- Un produs imitatie facut din grasimi vegetale si care aparent seamana cu branza, deci implicand ca este branza, desi nu este, nu se poate numi branza conform Regulamentului UE 1234/2007, Anexa XII cu privire la protectia termenilor din domeniul lactatelor in scopul comercializarii si trebuie sa indice pe ambalaj ingredientul/componentul substituit,.
- „Tocat” pentru un produs care seamana cu carnea de vita tocata, dar care este facuta dintr-un substitut vegetarian.

Anexa VI, Partea A.4: Substituirea unui component sau ingredient

4. In cazul produselor alimentare in care un component sau ingredient, pe care consumatorii se asteapta sa fie utilizat in mod normal sau sa fie prezent in mod natural, a fost substituit cu un component sau ingredient diferit, eticheta va purta - pe langa lista ingredientelor - o indicatie clara cu privire la componentul sau ingredientul care a fost utilizat pentru substitutia partiala sau integrala:

(a) in apropierea denumirii produsului; si

(b) cu o dimensiune a fontului a carui la X-inaltime sa fie de cel putin 75 % din X-inaltimea literei pentru denumirea produsului si care sa nu fie mai mica decat dimensiunea minima a fontului prevazuta la articolul 13 alineatul (2) din prezentul regulament.

In cazul produselor alimentare in care un component sau un ingredient, cu privire la care consumatorii se asteapta sa fie utilizat in mod normal sau sa fie prezent in mod natural, a fost substituit, operatorii din sectorul alimentar **trebuie** sa mentioneze (in plus fata de lista de ingrediente) componentul sau ingredientul care a fost utilizat pentru substitutia partiala sau integrala.

Acest lucru trebuie mentionat in imediata apropiere a denumirii produsului si utilizand o dimensiune a caracterului de cel putin 75% din X-inaltime pentru denumirea produsului si nu mai mica decat dimensiunea minima de 1,2 mm.

Vanzarea la distanta

Articolul 14: Vanzarea la distanta

1. Fara a aduce atingere cerintelor privind informatiile prevazute la articolul 9, in cazul produselor alimentare preambalate oferite spre vanzare prin mijloace de comunicare la distanța:

(a) informatiile obligatorii referitoare la produsele alimentare, cu exceptia mentiunilor prevazute la articolul 9 alineatul (1) litera (f), vor fi puse la dispozitie inainte de cumparare si vor aparea pe materialul-suport de vanzare la distanta sau sunt furnizate prin alte mijloace corespunzatoare clar identificate de catre operatorul alimentar. In cazul in care sunt utilizate alte mijloace corespunzatoare, informatiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt puse la dispozitie fara ca prin aceasta operatorii din sectorul alimentar sa impuna costuri suplimentare consumatorilor;

(b) toate mentiunile obligatorii vor fi disponibile in momentul livrării.

Q2.6.2 În cazul în care produsele alimentare sunt comercializate prin mijloace de vânzare la distanță, ce fel de informații ar trebui furnizate de către operatorul din sectorul alimentar responsabil și în ce moment?

Ar trebui să se facă o distincție între produsele alimentare preambalate și produsele alimentare care nu sunt preambalate, oferite spre vânzare prin mijloace de vânzare la distanță.

Referitor la produsele alimentare preambalate:

Înainte de cumpărare, operatorul din sectorul alimentar responsabil are obligația de a pune la dispoziție toate informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare, cu excepția datei durabilității minimale sau a datei limită de consum. Definiția „informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare” include toate informațiile care trebuie furnizate consumatorului final nu numai conform regulamentului ICPA, ci și conform legislației UE în general. Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui fie să apară pe suportul de vânzare la distanță, fie să fie furnizate prin alte mijloace corespunzătoare identificate în mod clar de către operatorul din sectorul alimentar, fără alte costuri suplimentare pentru consumatorul final.

În plus, în momentul livrării, operatorul din sectorul alimentar responsabil are obligația de a pune la dispoziție toate informațiile obligatorii (inclusiv data durabilității minimale sau data limită de consum).

Referitor la produsele alimentare care nu sunt preambalate:

Operatorul din sectorul alimentar trebuie să furnizeze numai informații referitoare la alergeni, cu excepția cazului în care măsurile naționale impun furnizarea în totalitate sau parțial a informațiilor prevăzute la articolele 9 și 10 din regulamentul ICPA.

Informațiile referitoare la alergeni sau orice alte informații impuse de legislația națională ar trebui să fie furnizate (a) înainte de cumpărare, fie apărând pe suportul de vânzare la distanță, fie prin alte mijloace corespunzătoare identificate în mod clar de către operatorul din sectorul alimentar fără alte costuri suplimentare pentru consumatorul final și (b) la momentul livrării.

In cazul produselor preambalate ce sunt oferite spre vanzare prin intermediul comunicarii la distanta (ex: livrare prin intermediul website-urilor), inainte ca achizitia sa fie incheiata, **trebuie** mentionate urmatoarele informatii obligatorii privind produsul, exceptand data durabilitatii minimale sau „data limita de consum”:

- m) Denumirea produsului alimentar;
- n) Lista ingredientelor;
- o) Orice ingredient sau auxiliar de procesare listat in Anexa II sau derivat din substanta sau produsul listat in Anexa II care cauzeaza alergii sau intolerante si care este utilizat in producerea sau prelucrarea produsului alimentar si este inca prezent in produsul finit, chiar si intr-o forma modificata;
- p) Cantitatea anumitor ingrediente sau categorii de ingrediente;
- q) Cantitatea neta a produsului alimentar;
- r) Orice conditii speciale de depozitare si/sau conditii de utilizare;
- s) Denumirea sau denumirea comerciala si adresa operatorului alimentar la care s-a facut referire in art. 8(1);
- t) Tara de origine sau locul de provenienta in cazurile prevazute de art. 26;
- u) Instructiunile de utilizare, acolo unde ar fi dificil sa se determine utilizarea adecvata a produsului alimentar in absenta unor astfel de instructiuni;
- v) Cu privire la bauturile ce contin mai mult de 1,2% alcool in volume, taria alcoolica actuala in volume;
- w) Declaratia nutritionala.

Informatiile obligatorii mai sus mentionate trebuie sa apara pe materialele-suport pentru vanzarea la distanta (ex: fluturasi, cataloage), sau furnizate prin alte mijloace adecvate (website).

Nu este obligatoriu sa se mentioneze numarul lotului sau data durabilitatii minimale inainte de incheierea achizitiei, desi tuturor produselor li se cere legal sa aibe mentionat numarul lotului, in scopul trasabilitatii.

Q2.6.3 În cazul în care produsul alimentar preambalat este comercializat prin mijloace de vânzare la distanță, operatorul din sectorul alimentar trebuie să furnizeze „numărul lotului” înainte de cumpărare, în conformitate cu Directiva 2011/91/UE?

„Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare” înseamnă toate informațiile pe care le impun dispozițiile Uniunii pentru a fi furnizate consumatorului final. Indicarea „numărului lotului” este prevăzută în Directiva 2011/91/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar. Cu toate acestea, această informație nu este destinată consumatorului final. Este vorba, în principal, de un instrument care asigură trasabilitatea și nu afectează alegerea consumatorilor. Ca atare și din motive practice, nu ar trebui să existe nicio obligație ca această informație să fie furnizată înainte de cumpărare.

La momentul livrării, **trebuie** furnizate toate mențiunile obligatorii. Acestea nu sunt reprezentate numai de lista indicată de art. 9.1 (cu excepția datei durabilității minime sau datei limite de consum), ci și de mențiuni obligatorii prevăzute în alte acte legislative UE relevante, cum ar fi Regulamentul (CE) 1924/2006 cu privire la mențiunile de sănătate și de nutriție de pe produsele alimentare.

2. In cazul produselor alimentare ne-preambalate oferite spre vânzare prin mijloace de comunicare la distanță, mențiunile obligatorii în temeiul articolului 44 sunt puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

Când produse alimentare ne-preambalate sunt oferite spre vânzare prin intermediul comunicării la distanță (ex: livrare prin intermediul website-urilor), înainte ca achiziția să fie încheiată, **trebuie** făcute disponibile următoarele informații obligatorii:

- x) *orice ingredient sau auxiliar tehnologic de proces listat în Anexa II sau derivat din substanța sau produsul listat în Anexa II care cauzează alergii sau intoleranțe și care este utilizat în producerea sau prelucrarea produsului alimentar și este încă prezent în produsul finit, chiar și într-o formă modificată;*
- y) *informațiile care sunt solicitate de măsurile naționale ce au fost adoptate de fiecare stat membru cu privire la mențiunile prezentate în art. 9 și 10*

3. Alineatul (1) litera (a) nu se aplică produselor alimentare oferite spre vânzare prin intermediul automatelor sau al incintelor comerciale automatizate.

Automatele sau incintele comerciale automatizate sunt scutite de obligația de a menționa informații obligatorii cu privire la produsul alimentar înainte ca achiziția să fie făcută. Cu toate acestea, pentru produsele preambalate, toate caracteristicile obligatorii trebuie să fie disponibile în momentul livrării.

Adaosul de apă

Anexa VI, Partea A.6: Adaosul de apă

6. În cazul produselor din carne și al preparatelor din carne care au un aspect de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau carcasă de carne, denumirea produsului alimentar trebuie să includă o mențiune privind prezența adaosului de apă în cazul în care apa adăugată reprezintă mai mult de 5 % din greutatea produsului finit. Aceleași reguli se aplică în cazul produselor pescărești și al preparatelor pe bază de produse pescărești care au un aspect de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau file sau de produs pescăresc întreg. Se înțelege că aceasta ar fi restricționată

pentru acele preparate sau produse din carne care au „*un aspect de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau carcasă de carne*” și, prin urmare, nu se aplica altor preparate sau produse din carne cu aspect diferit.

Q2.11 Mențiune privind prezența adaosului de apă care însoțește denumirea produsului alimentar (anexa VI punctul 6)

Obiectivul acestei cerințe este de a proteja consumatorii împotriva practicilor neloiale și înșelătoare în cazul produselor pe bază de carne și al produselor pe bază de pește care au un aspect de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau carcasă de carne sau, respectiv, de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau file sau de produs pescăresc întreg în care s-a adăugat apă în timpul procesului de fabricație, fără ca acest lucru să fie justificat de motive tehnologice. Consumatorii nu se așteaptă ca o cantitate semnificativă de apă să fie prezentă în aceste produse alimentare. Adaosul de apă poate determina o creștere a greutateii preparatelor din carne/pește. Prin urmare, dacă s-ar include în denumirea acestor produse alimentare o mențiune privind prezența adaosului de apă, atunci i s-ar permite consumatorului să distingă imediat aceste produse alimentare.

Q2.11.1 În ce caz trebuie ca denumirea unui produs alimentar să includă o mențiune privind prezența adaosului de apă care depășește 5% din greutatea produsului finit?

În denumirea produsului alimentar trebuie inclusă o mențiune privind prezența adaosului de apă care depășește 5% din greutatea produsului finit în următoarele cazuri:

- Produse pe bază de carne și preparate din carne care au un aspect de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau carcasă de carne;
- Produse pescărești și preparate din produse pescărești care au un aspect de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau file sau de produs pescăresc întreg.

Responsabilitatea de a determina de la caz la caz dacă un produs alimentar îndeplinește aceste cerințe le revine, mai întâi, operatorilor din sectorul alimentar și, ulterior, statelor membre în cadrul activităților de control. În această privință, modul de prezentare a produsului alimentar trebuie să fie luat în considerare. Cu titlu indicativ, această mențiune nu este obligatorie pentru produse alimentare precum cârnații și salamurile (de exemplu mortadella, hot dog), cârnatul negru, rulada de carne, pateul de carne/pește, chifteluțele de carne/pește.

Indicarea cantitativa a ingredientelor (QUID)

În 1997, ghidul general pentru implementarea principiului Declarației Cantitative a Ingredientelor (QUID) a fost introdus de către Comisia Europeană. Etichetele trebuie să indice cantitatea anumitor ingrediente exprimate ca procent din produsul final. Ghidul a fost revizuit în decembrie 1998 și se poate găsi la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/foodlabelling/comm_legisl_en.htm

Anexe

Anexa 2

Responsabilitati

Articolul 8: Responsabilitati

- 1. Operatorul din sectorul alimentar caruia ii revine raspunderea pentru informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare este operatorul sub a carui denumire sau nume de firma se comercializeaza produsul alimentar sau, daca operatorul respectiv nu are sediul in Uniune, importatorul pe piata Uniunii Europene.**
- 2. Operatorul din sectorul alimentar caruia ii revine raspunderea pentru informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare va asigura existenta si acuratetea informatiilor referitoare la produsele alimentare in conformitate cu legislatia aplicabila privind informatiile referitoare la produsele alimentare si cu cerintele dispozitiilor nationale relevante.**
- 3. Operatorii din sectorul alimentar care nu intervin in informatiile referitoare la produsele alimentare nu vor furniza produse alimentare despre care stiu sau presupun, pe baza informatiilor pe care le detin in calitate de profesioniști, ca nu sunt conforme cu legislatia aplicabila privind informatiile referitoare la produsele alimentare si cu cerintele dispozitiilor nationale relevante.**
- 4. Operatorii din sectorul alimentar, in cadrul intreprinderilor pe care le gestioneaza, nu vor modifica informatiile care insotesc un produs alimentar daca o astfel de modificare ar induce in eroare consumatorul final sau ar reduce in orice alt mod nivelul de protectie a consumatorului si posibilitatile acestuia de a alege in cunostinta de cauza. Operatorii din sectorul alimentar sunt raspunzatori de orice modificari ale informatiilor referitoare la produsele alimentare care insotesc un produs alimentar.**
- 5. Fara a aduce atingere alineatelor (2)-(4), operatorii din sectorul alimentar, in cadrul intreprinderilor pe care le gestioneaza, vor asigura conformitatea cu cerintele legislatiei privind informatiile referitoare la produsele alimentare si cu dispozitiile nationale relevante care sunt relevante pentru activitatile lor si vor verifica daca aceste cerinte sunt intrunite.**

6. In cadrul intreprinderilor pe care le gestioneaza, operatorii din sectorul alimentar vor asigura transmiterea informatiilor privind produsele alimentare care nu sunt preambalate si care sunt destinate consumatorului final sau unui furnizor de produse alimentare catre operatorul din sectorul alimentar care receptioneaza produsele alimentare respective pentru a permite, atunci cand este necesar, furnizarea informatiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare catre consumatorul final.

7. In urmatoarele cazuri, operatorii din sectorul alimentar vor asigura ca, in cadrul intreprinderilor pe care le gestioneaza, mentiunile obligatorii prevazute la articolele 9 și 10 sa apara pe preambalaj sau pe o eticheta atasata acestuia sau pe documentele comerciale referitoare la produsele alimentare, in cazul in care se poate garanta ca documentele respective insoțesc produsul alimentar la care se refera sau au fost trimise inaintea livrării sau concomitent cu acesta:

(a) in cazul in care produsul alimentar preambalat este destinat consumatorului final, dar este comercializat intr-o etapa anterioara vanzării catre acesta si in cazul in care aceasta etapa nu implica vanzarea catre o unitate de restauratie colectiva;

(b) in cazul in care produsul alimentar preambalat este destinat unitatilor de restauratie colectiva pentru a fi preparat, prelucrat, impartit sau decupat.

Fara a aduce atingere dispozitiilor primului paragraf, operatorii din sectorul alimentar vor asigura includerea mentiunilor prevazute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (f), (g) și (h) si pe ambalajul extern in care produsele alimentare preambalate sunt prezentate spre comercializare.

8. Operatorii din sectorul alimentar care le furnizeaza altor operatori din sectorul alimentar produse alimentare care nu sunt destinate consumatorului final sau unitatilor de restauratie colectiva se vor asigura ca respectivii operatori din sectorul alimentar primesc suficiente informații care sa le permita, dupa caz, sa isi indeplineasca obligatiile in temeiul alineatului (2).

Efectul general al Articolului 8 al Regulamentului 1169/2011 este de a stabili o diferentiere clara a responsabilitatilor privind furnizarea de informatii alimentare consumatorilor care apartin fiecărui operator alimentar din lantul de aprovizionare. In acest mod, Articolul 8 constituie o implementare a Articolului 17 din Regulamentul 178/2008 in domeniul specific al informatiilor alimentare. In centrul Articolului 17 al Regulamentului 178/2002 este notiunea ca operatorii trebuie sa satisfaca numai "cerintele legii alimentului care sunt relevante activitatilor lor" (art.17 (1)).

Articolul 8 umple de asemenea lacuna legislativa privind aceasta chestiune din actuala legislatie UE. Aceasta lacuna a devenit pregnant aparenta in 2006 ca rezultat al

procesului Lidl Italia de la Curtea de Justitie a UE. In acel caz, Curtea a notat absenta oricarei reguli din Directiva 2000/13 care sa desemneze responsabilitati particulare ale sau alocate oricarui operator din lantul de aprovizionare pentru incalcarea legii etichetarii produselor alimentare.

Articolul 8(1) defineste persoana “sub numele careia sau numele firmei sub care alimentul este pus pe piata sau, daca operatorul nu este stabilit in Uniune, importatorul pe piata Uniunii” ca fiind persoana care, potrivit Articolului 8(2), este persoana obligata sa asigure atat prezenta, cat si acuratetea informatiilor alimentare asa cum sunt cerute potrivit legii UE si nationale. Aceasta definitie a operatorului alimentar responsabil de asigurarea prezentei si acuratetii informatiilor alimentare acopera atat producatorii de produse brand, cat si fabricantii care furnizeaza distribuitorii in cazul etichetei private, distribuitorii in relatie cu produsele marci proprii si acei operatori din sectorul alimentar care importa produse alimentare din afara UE. In cazul produselor cu eticheta privata, alocarea responsabilitatii poate face subiectul aranjamentelor contractuale dintre retailer si fabricant.

Toti ceilalti operatori din sectorul alimentar (cum sunt “operatori din sectorul alimentar care nu afecteaza informatiile alimentare”) din lantul de aprovizionare au o responsabilitate mai mica vis-à-vis de informatiile alimentare. Articolul 8(3) prevede ca responsabilitatile acestor operatori se rezuma la a se abtine de a furniza produse atunci cand cunosc ca astfel de produse sunt ne-conforme cerintelor privind informatiile alimentare continute in legea UE si cea nationala. Aceasta nu creaza o obligatie acestor operatori din sectorul alimentar de a initia verificari privind conformitatea care merg dincolo de practicile stabilite de control al calitatii. Acolo unde operatorii din sectorul alimentar actioneaza modificand informatiile alimentare, ei devin responsabili de a asigura prezenta si acuratetea modificarilor in cauza, care nu trebuie sa inlese consumatorul final sau “sa reduca in alt mod nivelul protectiei consumatorului si posibilitatile consumatorului final de a face alegeri informate” (Articol 8(4)).

Articolul 8(5) intareste aceasta diferentiere clara a responsabilitatii si respectiv a rolurilor operatorilor din lantul de aprovizionare. Aceasta prevedere exprimata general are intentia de a actiona ca o ‘plasa de siguranta’ impotriva oricaror potentiale scapari legale. Totusi, Comisia a interpretat clar aceasta prevedere ca insemnand: “Statele Membre nu pot, prin legea nationala, cere ca un operator alimentar care nu este implicat in etichetarea informatiilor alimentare sa fie obligat sa verifice prezenta si acuratetea informatiilor alimentare”.

Restul prevederilor Articolului 8 trateaza aranjamentele B2B din lantul de aprovizionare in ceea ce priveste furnizarea de informatii alimentare in cazul produselor alimentare ne-preambalate si al celor preambalate.

In ce priveste produsele alimentare ne-preambalate, operatorii din sectorul alimentar furnizand altor operatori din sectorul alimentar trebuie sa transmita informatiile alimentare obligatorii cerute de Regulamentul 1169/2011 (Articol 8(6)). Aceasta in scopul de a permite furnizarea de informatii privind alergenii catre consumatorul final

sau catre consumurile colective, conform Articolului 44(1)(a) sau, unde Statele Membre solicita, de informatii obligatorii aditionale.

In ce priveste alimentul preambalat, ambalajul extern in care sunt prezentate aceste produse alimentare la comercializare trebuie sa contina intotdeauna:

i) numele alimentului;

ii) data durabilitatii minimale sau data limita de consum;

iii) orice conditii speciale de depozitare si/sau conditii de utilizare

iv) denumirea sau denumirea comerciala si adresa operatorului alimentar (Articol 8(7)).

In plus, Articolul 8(7) prevede ca in cazul produselor alimentare preambalate, toate informatiile alimentare cerute de Articolul 9 si Articolul 10 trebuie de asemenea transferate dealungul lantului de furnizare B2B in cazul cantitatilor vrac de produse alimentare preambalate. Aceste informatii alimentare trebuie sa fie continute pe ambalaje sau pe etichete atasate, sau prin furnizarea de documente comerciale dealungul lantului referitoare la produse alimentare, cand aceste documente comerciale insotesc alimentul sau cand sunt trimise inainte sau simultan cu livrarea.

Articolul 8(8) trateaza scenariul specific al furnizarii B2B de produse alimentare care nu sunt destinate consumatorului final. In acest caz, suficiente informatii trebuie totusi furnizate operatorului alimentar destinatatar incat sa ii permita indeplinirea obligatiilor ce ii revin conform Articolului 8(2).

Q2.8.1 Operatorii din sectorul alimentar pot introduce pe piață produse etichetate în conformitate cu regulamentul ICPA înainte de 13 decembrie 2014?

Da, operatorii din sectorul alimentar pot introduce pe piață produse etichetate în conformitate cu regulamentul ICPA înainte de 13 decembrie 2014, cu condiția să nu existe niciun conflict cu cerințele de etichetare prevăzute de Directiva 2000/13/CE, care continuă să se aplice până la 12 decembrie 2014.

De exemplu, în conformitate cu Directiva 2000/13/CE, mențiunea „a se consuma de preferință înainte de” trebuie să figureze în același câmp vizual cu denumirea sub care este vândut produsul, cantitatea netă (pentru produse alimentarele preambalate) și concentrația alcoolică dobândită în volume (pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2% de alcool în volum). Conform regulamentului ICPA, mențiunea „a se consuma de preferință înainte de” nu mai trebuie să fie în același câmp vizual. În acest caz, dacă operatorii din sectorul alimentar ar respecta regulamentul ICPA înainte de data aplicării acestuia, și anume înainte de 13 decembrie 2014, ei ar încălca Directiva 2000/13/CE.